

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Κ.
Αριθμός Αδείας
611

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

25 Μάρ 2016

www.sekonline.gr

No 1224

**Λιμάνια, Νοσοκομεία, Συγκοινωνίες
απαντάμε με απεργίες**

σελίδες
4, 5, 6

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2016
θεωρία και πράξη
για την ανατροπή
γυρίστε στις σελίδες 8, 9, 10, 11

ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!

Συγκέντρωση την Κυριακή 22 Μάρ στο Σύνταγμα

Η “ανάκαμψη” των εγκαινίων

Τα μέτρα αυτά είναι επώδυνα, επανέλαβε για μια ακόμα φορά ο Αλέξης Τσίπρας. Αλλά είναι τα τελευταία. Με την ψήφιση του ασφαλιστικού, του φορολογικού και του πολυνομοσχεδίου "τελειώσαμε": η αξιολόγηση θα ολοκληρωθεί, η δόση θα εκταμιευθεί και η οικονομία θα αρχίσει να παίρνει μπροστά. Η ανάκαμψη βρίσκεται προ των πυλών.

Στην πραγματικότητα όμως τίποτα δεν έχει τελειώσει. Το Eurogroup της Τρίτης θα εγκρίνει από ό,τι φαίνεται πράγματι την εκταμίευση της δόσης: το μεγαλύτερο μέρος από τα χρήματα που θα πάρει η Ελλάδα από την Τρόικα θα επιστρέψουν, έτσι και αλλιώς, ακαριαία πίσω στους δανειστές για την εξόφληση των άμεσων υποχρεώσεων της χώρας. Τα υπόλοιπα, η κυβέρνηση υπόσχεται ότι θα φέρουν "χρήμα στην αγορά" αφού θα χρησιμοποιηθούν για την εξόφληση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του δημοσίου προς τις ελληνικές επιχειρήσεις (επιστροφές φόρων, προμήθειες κλπ).

Αλλά αυτό δεν εμπόδισε τον Τσίπρα να γιορτάσει και αυτός -προκαταβολικά όπως και ο Σαμαράς πριν από μερικά χρόνια- το επερχόμενο "success story". Η ευκαιρία ήταν τα "εγκαίνια" του TAP, του "Διαδριατικού Αγωγού Φυσικού Αερίου" που θα μεταφέρει, μέσω της **Ελλάδας** και της **Αλβανίας**, αέριο από την περιοχή της **Κασπίας** στην **Ιταλία**.

Φωτογραφίες

Στην πραγματικότητα, βέβαια, δεν επρόκειτο ακριβώς για "εγκαίνια", αλλά για την τελετή "έναρξης του έργου". Ο Σαμαράς έτρεξε να θυμίσει αυτή τη λεπτομέρεια δίνοντας στη δημοσιότητα μερικές παλιές φωτογραφίες από τα προηγούμενα "εγκαίνια" -όταν ο ίδιος, από τη θέση του πρωθυπουργού, έβαζε τελετουργικά την υπογραφή του πάνω στην πρώτη σωλήνα του έργου.

Ο Σαμαράς δεν είναι ο μόνος πρώην πρωθυπουργός που διαθέτει κάποιο κειμήλιο από κάποια από τα "εγκαίνια" του TAP. Κάθε άλλο: ο Γιώργος Παπανδρέου, ο Λουκάς Παπαδήμος, ο Κώστας Καραμανλής -ακόμα και ο Κώστας Σημίτης- έχουν σίγουρα σε κάποιο συρτάρι κάποιες φωτογραφίες από την υπογραφή κάποιας σύμβασης για τον TAP. "Η ανακοίνωση του έργου", διαβάζουμε στη Wikipedia, "έγινε το 2003, η μελέτη επίτευξης ολοκληρώθηκε το 2006... Έως τον Μάρτιο του 2007 ο τελικός βασικός σχεδιασμός είχε ολοκληρωθεί... Τον Ιούνιο του 2008, η κατασκευάστρια κοινοπραξία υπέγραψε ένα μνημόνιο συνεργασίας με τις ελληνικές αρχές... Τον Μάρτιο του 2009 έγινε η υπογραφή στρατηγικής σημασίας μεταξύ των κυβερνήσεων της Ιταλίας και της Αλβανίας...". Μέχρι στιγμής τα χρήματα που έχουν δαπανηθεί για τελετές και φωτογραφίες ξεπερνούν, κατά πάσα πιθανότητα, αυτά που έχουν δοθεί για σίδερα και συγκολλήσεις.

Τα μνημόνια δεν φέρνουν ανάπτυξη: φέρνουν μόνο νέα μνημόνια. Την ίδια ημέρα που το Euro Working Group -η άτυπη σύνοδος των υπουργών Οικονομικών της Ευρωζώνης- έδινε το πράσινο φως για την εκταμίευση της δόσης, το ΔΝΤ έδινε στη δημοσιότητα τη δική του έκθεση για το ελληνικό χρέος. Η πρόβλεψή του: η διατήρηση υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων είναι ανέφικτη πέραν του 2018. Όσο για το ίδιο το χρέος, θα εκτιναχθεί από το 180% του ΑΕΠ στο 250% μέχρι το 2060. Ο TAP θα έχει πολλές ευκαιρίες για να ξαναεγκαινιαστεί μέχρι τότε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έπιασε πάτο - η ύφεση ΟΧΙ!

"Έπιασε πάτο" με την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου την Κυριακή η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Απαξίωσε, με τις 7.500 σελίδες, τις δεκάδες τροπολογίες και τις εκατοντάδες διαφορετικές διατάξεις, κάθε έννοια δημοκρατικής διαδικασίας. Άρπαξε, με τις αυξήσεις στον ΦΠΑ, τους έμμεσους φόρους και τα χαράτσια, σχεδόν δυο ακόμα δισεκατομύρια από τους φτωχούς.

Ψήφισε τον διαβόητο "κόφτη" που τιμωρεί αυτόματα τους συνταξιούχους και τους μισθωτούς για τις -με μαθηματική ακρίβεια επερχόμενες- αποτυχίες των μνημονίων. Υποθήκευσε όλη την περιουσία του δημοσίου, για 99 χρόνια, στους πιστωτές, στο όνομα του χρέους. Και παρέδωσε τον έλεγχο των δημοσίων εσόδων σε μια νέα ανεξάρτητη αρχή - μια ακραία νεοφιλελεύθερη μεταρρύθμιση που θα έκανε ακόμα και τη Μάργκαρετ Θάτσερ να λυσάξει από τη ζήλια της αν ζούσε ακόμα.

Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων

Δεν είναι η πρώτη φορά, είναι αλήθεια, που ένα κράτος παραδίδει τον έλεγχο των δημοσίων εσόδων σε μια ανεξάρτητη αρχή. "Όπως αναφέρει η ΠΟΕ-ΔΟΥ, έρευνα του «Center on Budget and Policy Priorities», έχει δείξει πως παρόμοιο πείραμα έχει γίνει σε 20 χώρες, κατά κύριο λόγο στην υποσαχάρια Αφρική και την Λατινική Αμερική" (Μ.Φραγκιουδάκης, The PressProject 22.5.2016). Στα τρία τέταρτα των περιπτώσεων το "πείραμα" έχει αποτύχει. Αλλά αυτό καθόλου δεν πτοεί την Τρόικα. Ούτε πτόησε την κυβέρνηση του Τσίπρα.

"Η Αρχή", γράφει το πολυνομοσχέδιο, "απολαύει λειτουργικής ανεξαρτησίας, διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας και δεν υπόκειται σε έλεγχο από κυβερνητικά όργανα, κρατικούς φορείς ή άλλες διοικητικές αρχές... ". Η Αρχή διοικείται από έναν Διοικητή, ένα πενταμελές "Συμβούλιο" και έναν "εμπειρογνώμονα" (δηλαδή τον εκπρόσωπο μια "αναγνωρισμένης" λογιστικής εταιρείας) που όμως δεν έχει δικαίωμα ψήφου.

"Ο Πρόεδρος (του Συμβουλίου Διοίκησης), τα μέλη του Συμβουλίου Διοίκησης, ο Εμπειρογνώμονας και ο Διοικητής", διαβάζουμε στο νομοσχέδιο, "δεσμεύονται μόνο από το νόμο και τη συνείδησή τους και δεν υπόκεινται σε ιεραρχικό έλεγχο ούτε σε διοικητική εποπτεία από κυβερνητικά όργανα ή άλλες διοικητικές αρχές ή άλλον δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό. Ο Πρόεδρος, τα μέλη του Συμβουλίου Διοίκησης, ο Εμπειρογνώμονας και ο Διοικητής απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας...". Το νομοσχέ-

διο απαγορεύει ρητά στον εκάστοτε υπουργό όχι μόνο να δίνει οδηγίες στην "αρχή" αλλά ακόμα και να υποβάλλει αίτημα για την παροχή πληροφοριών. Στην περίπτωση που υπάρξει κάποια διαφωνία ανάμεσα στον υπουργό και τον διοικητή της αρχής αρμόδιο όργανο για να αποφασίσει ορίζεται το ίδιο το "Συμβούλιο".

Με απλά λόγια, η είσπραξη των δημοσίων εσόδων, ο έλεγχος των τελωνείων, το κυνήγι των "φοροφυγάδων" παύει να είναι αρμοδιότητα της εκάστοτε εκλεγμένης κυβέρνησης και μετατρέπεται σε ένα προνόμιο μιας ανεξέλεγκτης τεχνοκρατικής γραφειοκρατικής "αρχής". Ο στόχος, υποτίθεται, αυτής της μεταρρύθμισης είναι να καταπολεμηθεί η "διαπλοκή" που θεωρείται υπεύθυνη για ένα μεγάλο κομμάτι από τα 84 δις των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το δημόσιο.

Στην πραγματικότητα, όμως, ο στόχος δεν είναι "τα μεγάλα ψάρια" (το 25% αυτών των 84 δις οφείλεται στις ΔΕΚΟ, τις δημοτικές επιχειρήσεις και εταιρείες που έχουν χρεοκοπήσει) αλλά οι εκατοντάδες χιλιάδες των φτωχών που αδυνατούν να πληρώσουν τα χαράτσια και τους υπέρογκους φόρους τους. Αυτούς θα αναλάβει να κυνηγήσει η νέα αρχή -με την επιμονή και την αναληγσία του "υγιούς" ιδιωτικού τομέα. Αν οι φτωχοί έτρεφαν μέχρι τώρα ψευδαισθήσεις ότι θα μπορούσαν να γλυτώσουν από τις κατασχέσεις και τις φυλακές για χρέη μέσα από τις εκλογές τώρα θα πρέπει να το ξεχάσουν.

Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας Α.Ε.

Με το πολυνομοσχέδιο η κυριότητα - και όχι απλά και μόνο ο έλεγχος ή η διαχείριση- ολόκληρης σχεδόν της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου περνάει σε μια Ανώνυμη Εταιρεία, την "Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου ΑΕ" (ΕΤΑΔ). Εξαιρούνται ελάχιστα μόνο -οι αρχαιολογικοί χώροι, οι παράλιες, τα χαρακτηρισμένα ως τέτοια δάση, οι προστατευόμενες οικολογικά περιοχές. Εξαιρούνται επίσης 91 ακίνητα που έχουν περάσει ήδη στην κυριότητα του ΤΑΙΠΕΔ (του διαβόητου σκανδαλώδους ταμείου αποκρατικοποιήσεων του πρώτου μνημονίου) για τα οποία έχει ήδη δρομολογηθεί η ιδιωτικοποίηση. Η ΕΤΑΔ όπως και το ΤΑΙΠΕΔ και το ΤΧΣ θα μετατραπούν σε θυγατρικές του νέου "υπερταμείου", μιας ακόμα ανώνυμης εταιρείας με όνομα "Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας ΑΕ".

Το πολυνομοσχέδιο ρητά αναφέρει ότι το υπερταμείο δεν «ανήκει στον δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα... αλλά λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα όμως με τους κανόνες της

ιδιωτικής οικονομίας». Όπως και η "Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων" έτσι και αυτό διοικείται από "τεχνοκράτες" και "ειδικούς".

"Τα βασικά όργανα του νέου ταμείου", γράφει η Καθημερινή (19.5.2016), "είναι το εποπτικό συμβούλιο, το διοικητικό συμβούλιο και οι ελεγκτές". Τυπικά το ανώτατο όργανο είναι, όπως σε όλες τις Ανώνυμες Εταιρείες η "γενική συνέλευση των μετόχων" και μια και ο μοναδικός μέτοχος είναι το ελληνικό δημόσιο, ο εκάστοτε υπουργός Οικονομικών -ως νόμιμος εκπρόσωπος του δημοσίου. Αλλά, όπως γράφει ρητά το πολυνομοσχέδιο η γενική συνέλευση δεν έχει το δικαίωμα ούτε να εκλέξει, ούτε να ανακαλέσει τον διορισμό των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, ούτε να ελέγξει τα "στρατηγικά σχέδια" των θυγατρικών του.

Μπορεί η έδρα του υπερταμείου να μην είναι στο Λουξεμβούργο ή τις Βρυξέλλες -όπως ζητούσε πέρσι το καλοκαίρι ο Σόιμπλε. Είναι όμως στα χέρια της Τρόικας: "Το εποπτικό συμβούλιο", συνεχίζει η Καθημερινή, "αποτελείται από 5 μέλη, τα 3 εκ των οποίων επιλέγονται από τον υπουργό Οικονομικών, αλλά κατόπιν σύμφωνης γνώμης Κομισιόν και ESM, και τα άλλα 2, μεταξύ των οποίων και ο πρόεδρός του, επιλέγονται από την Κομισιόν και τον ESM κατόπιν σύμφωνης γνώμης του υπουργού Οικονομικών... Ο πλήρης έλεγχος των δανειστών στη λειτουργία του ταμείου εξασφαλίζεται από την πρόβλεψη πως όλες οι αποφάσεις θα λαμβάνονται κατόπιν θετικής ψήφου τουλάχιστον τεσσάρων μελών...". Ο στόχος, άλλωστε του υπερταμείου είναι -τι άλλο- η εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους: από τα κέρδη της νέας "Εταιρείας" το 50% θα πηγαίνει κατευθείαν για την πληρωμή των τοκοχρεολυσίων. Το υπόλοιπο 50% θα επενδύεται ξανά, με κριτήριο υποτίθεται την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Στην πραγματικότητα, όπως αποκάλυψε (σίγουρα κατά λάθος) η ίδια η Αυγή σε ένα άρθρο υπεράσπισης του πολυνομοσχεδίου απέναντι σε αυτούς που κατηγορούν την κυβέρνηση ότι ξεπουλάει τη δημόσια περιουσία, "σύμφωνα με πηγές του υπουργείου Οικονομικών... το ταμείο θα επενδύει στα ίδια τα περιουσιακά του στοιχεία από τα χρήματα που θα εισπράττει, προκειμένου να ανεβαίνει η αξία τους... Μετά θα τα πουλάει."

Ανάμεσα στα περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου που περνάνε τώρα στην κυριότητα του υπερταμείου είναι 70 χιλιάδες περίπου μικρά και μεγάλα ακίνητα και 597 νησιά.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Αθήνα Παρίσι κοινός αγώνας

Σε όλους τους συντρόφους του ΣΕΚ που με υποδέχτηκαν θερμά, και ιδιαίτερα στους συντρόφους που με την μετάφραση μού δώσανε τη δυνατότητα της κατανόησης των αναλύσεων σας, σάς λέω ένα μεγάλο ευχαριστώ. Δεν θα είμαι πια ο ίδιος μετά από αυτό το Σαββατοκύριακο, μια τόσο πλούσια και συναρπαστική συνάντηση.

Στο όνομα όλων των συντρόφων από τη Γαλλία ευχαριστούμε πάρα πολύ για το κάλεσμα της αδελφής μας οργάνωσης από την οποία έχουμε να μαθαίνουμε τόσα!

Περισσότερο από ποτέ, από την Αθήνα μέχρι το Παρίσι, με τους αγώνες μας, να κτίσουμε την αντικαπιταλιστική εναλλακτική απέναντι στην εγκληματική Ευρώπη-φρούριο της λιτότητας,

Εύχομαι πολύ κουράγιο για την επανάσταση που έρχεται, μέχρι τη νίκη!

Γκαέλ Μπρεμπάν
φοιτητής στη Σορβόνη

Η δύναμη της ανατροπής

Ο Αλέξης Τσίπρας καμαρώνει στο πλευρό των ισχυρών του πλανήτη στην «Ανθρωπιστική» Σύνοδο του ΟΗΕ στην Κωνσταντινούπολη. Είναι κι αυτό ένα σημάδι της κατάντιας του ΣΥΡΙΖΑ. Κάποτε, το κόμμα που αυτοπροσδιοριζόταν ως ριζοσπαστική αριστερά μιλούσε για την «ανθρωπιστική κρίση» που έχουν προκαλέσει στην ελληνική κοινωνία η Τρόικα του ΔΝΤ της ΕΚΤ και της ΕΕ. Για το πόσους ανθρώπους έχουν σπρώξει κάτω από τα όρια της φτώχειας και πόσους έχουν καταναγκάσει να πάρουν το δρόμο της προσφυγιάς.

Τώρα που αυτές οι τραγωδίες έχουν πάρει ακόμη μεγαλύτερες διαστάσεις, ο Αλέξης Τσί-

πρας διακηρύσσει ότι ανοίγει διέξοδο αγκαλιά με αυτούς που δημιούργησαν αυτή την καταστροφή. Τι είναι η απέλαση προσφύγων στην Τουρκία και ο εγκλεισμός τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης αν όχι επιδείνωση της ανθρωπιστικής κρίσης; Τι είναι η περικοπή των συντάξεων αν όχι συνταγή για περισσότερη φτώχεια. Τι είναι η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας αν όχι επιβράβευση για τη νεοφιλελεύθερη επίθεση που σπρώχνει στη φτώχεια ακόμα και αυτούς που έχουν δουλειά;

Οργή

Δεν περιμένουμε, βέβαια, από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ να ομολογήσει την έκταση του κυνισμού της. Η παραίτηση της Βασιλικής Κατρίβανου από τη Βουλή, όμως, ήρθε να υπενθυμίσει ότι ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί του δεν κάθονται σε σταθερές καρέκλες. Έχουν απέναντί τους την οργή της εργατικής τάξης που αγκαλιάζει όλο και πιο μεγάλο τμήμα της βάσης του ΣΥΡΙΖΑ.

Για την ακρίβεια, όσο πιο πολύ βγαίνουν οι υπουργοί και λένε γελοιότητες όπως ότι το ΔΝΤ είναι δύναμη που «πιέζει για ελάφρυνση του χρέους», τόσο πιο πολύ εξοργίζουν τον ίδιο τον κόσμο της αριστεράς. Και όταν ο Τσί-

πρας ευλογεί τη συνεργασία Μέρκελ-Ερντογάν σαν «ανθρωπιστική» δύναμη, τότε ξεφυλλίζεται στα μάτια όλου του κόσμου, από τα μικρά προσφυγόπουλα μέχρι τις γιαγιάδες της Λέσβου.

Δεν αρκεί, όμως, μόνο η οργή για να βάλουμε τέρμα σε αυτόν τον κατήφορο. Χρειάζεται να μετατρέψουμε την οργή σε συλλογική δράση εκεί που μετράει περισσότερο, στους χώρους δουλειάς και στους δρόμους. Η καλύτερη άμεση απάντηση στα αίτημα που ψήφισε η Βουλή, στις υποκρισίες του «ανθρωπιστικού» ΟΗΕ και στις μηχανορραφίες του Eurogroup, είναι οι απεργίες που έχουν αποφασίσει οι εργαζόμενοι στα λιμάνια, στα Νοσοκομεία και στις Συγκοινωνίες.

Από εκεί ξεκινάει η δύναμη για να ανατρέψουμε τις επιθέσεις της ανθρωπιστικής καταστροφής. Ό,τι και να ψηφίζει η Βουλή, ό,τι και να αποφασίζουν τα επιτελεία στις Βρυξέλλες και στις τράπεζες, τίποτα δεν μπορεί να υλοποιηθεί όταν οι εργαζόμενοι κατεβάζουν τα ρολά. Μπορούμε και πρέπει να μετατρέψουμε τις απεργίες στα λιμάνια, στα Νοσοκομεία και στις Συγκοινωνίες σε βήματα για ένα μαζικό απεργιακό κύμα. Επαναλαμβανόμενες 48ωρες στα λιμάνια και στις συγκοινωνίες και πανεργατική στις 8 Ιούνη μαζί με τα νοσοκομεία είναι ο στόχος.

Και παράλληλα με την ενωτική στήριξη αυτών των εργατικών αντιστάσεων, να προωθήσουμε τα αιτήματα του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος για τη γνήσια διέξοδο από την κρίση. Απεργίες διαρκείας εδώ και τώρα και σύνδεση με την πάλη για διαγραφή του χρέους, ανοιχτά σύνορα, έξοδο από την ΕΕ και εργατικό έλεγχο στα κλειδιά της οικονομίας – έτσι μπορούμε να χτίσουμε τη δύναμη της ανατροπής.

Μπορείτε να βρείτε το βιβλίο του Άλεξ Καλλίνικος για το Κεφάλαιο του Μαρξ στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ) www.marxistiko.gr τηλ. 2105247584

Συνέδριο ΕΚΑ

Το διήμερο 22-23 Μάη πραγματοποιήθηκε το 29ο συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας (ΕΚΑ). Ένα συνέδριο που ξεκίνησε την Κυριακή, τη μέρα που ψηφιζόταν το νέο αντεργατικό πολυνομοσχέδιο, αλλά και ημέρα που ήταν σε εξέλιξη η 48ωρη απεργία στις συγκοινωνίες σαν μια πρώτη αντίδραση στο νέο νόμο λαιμητόμο.

Η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΑΤΕ), η παράταξη που στηρίζεται από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έδωσε και τις δύο ημέρες την μάχη για να αποτυπωθεί σαν εικόνα στο συνέδριο το αντεργατικό, αντιλαϊκό περιεχόμενο των μνημονιακών νόμων, αλλά και με αφορμή την 48ωρη απεργία που ήταν σε εξέλιξη, την προοπτική για την εργατική τάξη μέσω των αγώνων των σωματείων, τον συντονισμό της δράσης εργατικών σχημάτων, αγωνιστικών σωματείων και μαχητικών εργατών.

Η πρώτη μέρα σημαδεύτηκε από τις αποχωρήσεις των παρατάξεων **ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, Νέα Πορεία** (διάσπαση της ΔΑΚΕ) και **Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση** (ΣΥΡΙΖΑ-ΛΑΕ). Οι συγκεκριμένες παρατάξεις αντέδρασαν έντονα μέχρι που αποχώρησαν επειδή το σώμα του συνεδρίου καταψήφισε την συμμετοχή μιας σειράς σωματείων και συνέδρων, αφού η εκλογική διαδικασία αυτών των σωματείων χαρακτηρίστηκε από μεγάλη νοθεία με σκοπό να αποκτήσουν παραπάνω συνέδρους στη δύναμή τους.

Η αντικαπιταλιστική παράταξη ΑΤΕ-ΕΚΑ όχι μόνο δεν είχε κανένα μέλος της ή συνεργαζόμενο μαζί της σε τέτοιες κατάρπτυστες πρακτικές, αλλά ψήφισε υπέρ της μη συμμετοχής τέτοιων σωματείων ακόμα και εκεί που είχαμε δικούς μας εκλεγμένους για να δείξει ξεκάθαρα ότι εμείς δεν έχουμε καμία σχέση με σκοπιμότητες, κομπρεμί και νοθείες. Καταδικάζουμε αυτές τις πρακτικές και παλεύουμε για διαφανείς διαδικασίες στα σωματεία.

Την δεύτερη μέρα δεν κάνανε τον κόπο να μετέχουν στο συνέδριο οι παρατάξεις που είχαν αποχωρήσει συμβάλλοντας στα μέγιστα στον εκφυλισμό του συνεδρίου, που την τιμή του διέσωσαν η **ΔΑΣ** (ΠΑΜΕ) και η ΑΤΕ.

Με τοποθετήσεις αρκετών συνέδρων παρουσίασαν τα προβλήματα της εργατικής τάξης, αλλά και την προοπτική των αγώνων σαν κύριο όπλο στα χέρια των σωματείων. Στις 28 και 29 Μάη γίνονται οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου ΔΣ του Εργατικού Κέντρου. Η εκλογική διαδικασία θα φιλοξενηθεί στα γραφεία του ΕΚΑ.

Μήτσος Αργυροκαστρίτης,
μέλος ΔΣ του ΕΚΑ
με την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα

Ξεσηκωμός στις Συγκοινωνίες

Ξεσηκωμό στους εργαζόμενους των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς έχει προκαλέσει η ψήφιση του Υπέρ-Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων μαζί με το πολυνομοσχέδιο και τον διαβόητο «κόφτη». Σχεδόν ολόκληρο το Σαββατοκύριακο η Αθήνα έμεινε χωρίς μέσα μεταφοράς (το Σάββατο λειτούργησαν τρόλεϊ, λεωφορεία, ενώ μόνο ο ΟΣΕ δεν προχώρησε απεργία). Η ψήφιση των μέτρων δεν πτοεί τους εργαζόμενους, που κλιμακώνουν την αντίστασή τους απαιτώντας να πάρει η κυβέρνηση πίσω τον νόμο.

Οι εργαζόμενοι του Μετρό μετά τη 48ωρη απεργία του Σαββατοκύριακου, το πρωί της Δευτέρας 23 Μάη απέκλεισαν αιφνιδιαστικά το κτίριο της Διοίκησης της εταιρίας ΣΤΑΣΥ στην οδό Αθηνάς. Μετά την επιτυχημένη δράση τους, προχώρησαν σε μαζική έκτακτη Γενική Συνέλευση.

Η συνέλευση είχε ζωηρή συζήτηση με δεκάδες παρεμβάσεις και ερωτήσεις. Ο πρόεδρος του Σωματείου του Μετρό (ΣΕΛΜΑ), **Σπύρος Ρεβύθης** ενημέρωσε αναλυτικά τους εργαζόμενους για τα μέτρα που για άλλη μια φορά ψήφισε αιφνιδιαστικά η κυβέρνηση μέσα σε Σαββατοκύριακο. Στην τοποθέτησή του τόνισε ότι στην τελευταία συνεδρίαση του ΔΣ αποφασίστηκε ότι προτείνει: επαναλαμβανόμενες απεργίες, έκδοση εντύπου για την ενημέρωση του επιβατικού κοινού, συγκρότηση ομάδων εργασίας για την οργάνωση όλων των κινητοποιήσεων και της απεργίας.

Η **Εύη** πρότεινε να αποφασίσει η συνέλευση ότι μέχρι τις 9 το πρωί δεν θα πληρώνει εισιτήριο ο κόσμος που πάει στις δουλειές του, ένα «ταξικό μέτρο», όπως είπε, που εφαρμοζόταν παλιά και μπορεί να κερδίσει όλους τους εργαζόμενους, τους άνεργους και τους φτωχούς δίπλα στην απεργία.

Δίπλα στη μάχη των ιδιωτικοποιήσεων οι εργαζόμενοι στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς δίνουν και άλλους σημαντικούς αγώνες. Στα λεωφορεία με νίκη καταλήγει η δεκαπενθήμερη απεργία των καθαριστριών της ΟΣΥ. Η εργολαβική εταιρία **Λινκ Απ** αναγκάστηκε να υποχωρήσει και να αναγνωρίσει όλα της τα χρέη προς τις καθαρίστριες.

Την Παρασκευή 20/5 σε συνάντηση στο ΕΚΑ με παρουσία δικηγόρου εκπρόσωποι της εταιρίας υπέγραψαν κείμενο που αναφέρει ότι θα πληρώσουν τις καθαρίστριες για τους 2-4 τελευταίους μήνες, αλλά και τα χρέη τα οποία θα πιστοποιηθούν από τον έλεγχο που διενεργεί αυ-

Συνέλευση του Σωματείου ΣΕΛΜΑ στο κτίριο Διοίκησης της ΣΤΑΣΥ, Δευτέρα 23/5

Ο **Αλέξης** πρότεινε να βάλουν στόχο να κερδίσουν όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας στο πλευρό τους, τους εργαζόμενους στα λιμάνια που πάνε για 48ωρες απεργίες, τους εργαζόμενους που παλεύουν ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και να πάψει η ηττοπάθεια που καλλιεργούν τα «παπαγαλάκια» της κυβέρνησης.

Περιφρούρηση

Άλλος εργαζόμενος πρότεινε ότι πρέπει να υπάρχει σκληρή περιφρούρηση, να μην υπάρχουν καθόλου απεργοσπάστες. Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν τοποθέτηση άλλου εργαζόμενου που τόνισε ότι πρέπει να σταματήσει το ξεχειλωμά του όρου «προσωπικό ασφαλείας».

Πάνω σε αυτά τα ζητήματα τοποθετήθηκε και ο **Νίκος Σμπαρούνης**, εργαζόμενος στο Μετρό και μέλος του ΣΕΚ και του Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια. Τόνισε ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να προχωρήσουν σε επαναλαμβανόμενες απεργίες, να συγκροτηθούν απεργιακές φρουρές με συγκεκριμένες αναθέσεις, καθώς και να υπάρξει συντο-

νισμός με τους εργαζόμενους στα υπόλοιπα μέσα μεταφοράς.

Χαιρετισμό στη συνέλευση έκαναν μέλη του ΔΣ του Συνδικάτου Εργαζόμενων ΟΑΣΑ. Ο **Αποστόλης Κασιμέρης** μετέφερε την δυνατή εμπειρία από τον αγώνα που δίνουν οι καθαρίστριες των λεωφορείων που έχουν αναγκάσει τον εργολάβο σε υποχώρηση και θα πάρουν τα δεδουλευμένα τους, ενώ ο **Παναγιώτης Σκοκέας** ανέφερε ότι οι εργαζόμενοι στα λεωφορεία παίρνουν έμπνευση από τους εργαζόμενους στο Μετρό τόσο για να προχωρήσουν και αυτοί σε απεργία, όσο και για να παλέψουν απέναντι στη δική τους ηγεσία που κυριαρχείται από ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ και τραβάει πίσω το σωματείο.

Χαιρετισμό έκανε και ο **Τάσος Αναστασιάδης** από το Συντονισμό ενάντια στα Μνημόνια. Τόνισε ότι ο Συντονισμός θα στηρίξει τους εργαζόμενους σε ό, τι κι αν αποφασίσουν, ενώ εξήγησε ότι τώρα είναι η καλύτερη ευκαιρία να δημιουργηθεί ένα πλατύ απεργιακό μέτωπο με τους εργαζόμενους στις συγκοινωνίες, στα λιμάνια και στα νοσοκομεία (απεργούν 8 Ιούνη) ενάντια

στα μνημονιακά μέτρα της κυβέρνησης.

Οι εργαζόμενοι ανανέωσαν το ραντεβού τους για την Πέμπτη 26 Μάη σε νέα Γενική Συνέλευση όπου θα παρθεί απόφαση για τις απεργιακές κινητοποιήσεις. Για τη διευκόλυνση της συμμετοχής θα υπάρχει στάση εργασίας, ενώ η συνέλευση θα γίνει στις 11 το μεσημέρι στο κτίριο του Μετρό στα Σεπόλια.

Την ίδια μέρα θα γίνουν οι συνελεύσεις και στα υπόλοιπα μέσα μεταφοράς με αντίστοιχες στάσεις εργασίας, 11πμ με 4μμ. Οι εργαζόμενοι των **λεωφορείων** θα βρεθούν στις 12 το μεσημέρι στο Ολυμπιακό Κέντρο στα Άνω Λιόσια.

Οι εργαζόμενοι των **τρόλεϊ** θα πραγματοποιήσουν τη δική τους συνέλευση στις 12 το μεσημέρι στην πλατεία Αττικής, στη Λέσχη Εργαζόμενων ΗΛΠΑΠ.

Οι εργαζόμενοι του **ΗΣΑΠ** θα βρεθούν στις 12 το μεσημέρι στην αίθουσα στο σταθμό της Καλλιθέας.

Την ίδια ώρα θα κάνουν συνέλευση και οι εργαζόμενοι του **ΤΡΑΜ** στο αμαξοστάσιο του Ελληνικού.

Νεκτάριος Δαργάκης

Η μάχη των καθαριστριών

τές τις μέρες η Επιθεώρηση Εργασίας στην εταιρία.

Μετά από αυτή την εξέλιξη, οι καθαρίστριες ανέστειλαν την απεργία τους το Σάββατο 21 Μάη. Δεν σταματούν όμως εδώ. Διεκδικούν τον τερματισμό του εργολαβικού καθεστώτος στα λεωφορεία και σε όλα τα μέσα μαζικής μεταφοράς και τη σύναψη απευθείας συμβάσεων με την ΟΣΥ.

Στο Μετρό συνεχίζεται ο αγώνας για να δικαιωθεί η **Τζωρτζίνα Νημά**, εργαζόμενη που παραμένει απλήρωτη για τους μήνες Αύγουστο μέχρι Δεκέμβρη του 2015, ενώ είχε βγει σε αργία για τους πρώτους μήνες του 2016. Η Τζ. Νημά έχει στοχοποιηθεί από την Διοίκηση της ΣΤΑΣΥ για την συνδικαλιστική της δράση, γι' αυτό και το ΣΕΛΜΑ είχε προχωρήσει σε καταλήψεις και παρεμβάσεις στο κτίριο της διοίκησης της εταιρίας. Κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης των εργαζόμενων του Μετρό τη Δευτέρα 23 Μάη δήλωσε στην ΕΑ ότι η υπόθεση έχει πάει στην Επιθεώρηση Εργασίας και αν δεν δικαιωθεί εκεί, θα υπάρξουν νέες κινητοποιήσεις από τη μεριά του σωματείου.

48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες στα λιμάνια

Σε 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες προχωρούν από την Πέμπτη 26 Μάη οι εργαζόμενοι στα Λιμάνια ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων. Την απόφαση πήραν η Ομοσπονδία Υπαλλήλων Λιμανιών Ελλάδας (ΟΜΥΛΕ), η Ένωση Λιμενεργατών του ΟΛΠ (Πειραιά) και του ΟΛΘ (Θεσσαλονίκης), καθώς και ο Σύνδεσμος Εποπτών ΟΛΠ. Την Τετάρτη 25/5 στις 12 το μεσημέρι θα πραγματοποιηθεί στον ΟΛΠ πανλιμενική συγκέντρωση στην Κεντρική Αίθουσα εκδηλώσεων. Την Πέμπτη 26/5 στις 11πμ θα γίνει συγκέντρωση στην πλ. Καραϊσκάκη στον Πειραιά και πορεία στο Υπουργείο Ναυτιλίας.

Η ψήφιση του νέου Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων την Κυριακή 22/5 οδήγησε στην κλιμάκωση των αποφάσεων από τη μεριά των συνδικάτων. Το Σαββατοκύριακο που συζητούνταν τα νέα μέτρα στη Βουλή, οι εργαζόμενοι και στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη απείχαν από τις εργασίες τους.

Στην κοινή ανακοίνωσή τους τα συνδικάτα επισημαίνουν ότι «η κυβέρνηση προχωράει ολοταχώς στην πώληση του μετοχικού κεφαλαίου των ΟΛΠ και ΟΛΘ, παρά τις διαφωνίες

των εργαζομένων, αλλά και του συνόλου των κοινωνικών φορέων. Ταυτόχρονα, παρά τις επανειλημμένες συναντήσεις δεν έχει δώσει απάντηση στις θέσεις των εργαζομένων για τη διασφάλιση των θεσπισμένων εργασιακών σχέσεων παρά τη φραστική δέσμευση του πρωθυπουργού».

Οι εργαζόμενοι έχουν κάθε δικίο να ανησυχούν για τι θέσεις εργασίας τους αφού η σύμβαση που έχει υπογραφεί με την κινέζικη πολυεθνική Cosco αναφέρει ότι μέσα σε 90 μέρες μπορεί να ξεκινήσει να χρησιμοποιεί υπεργολαβίες. Αυτό μαθηματικά οδηγεί σε απολύσεις με τη χρησιμοποίηση εργατικού δυναμικού χωρίς εργασιακά δικαιώματα. Υπάρχει ο φόβος ότι μέσα στον πρώτο μήνα θα οδηγηθούν εκτός δουλειάς 55 εργαζόμενοι.

Ο Γίαννης Τσαλίμογλου από το ΔΣ της Ένωσης Λιμενεργατών δήλωσε στην ΕΑ: «Η κυβέρνηση συνεχίζει να υλοποιεί τις υποσχέσεις της στους δανειστές καταστρέφοντας το κοινωνικό σύνολο, τους εργαζόμενους και τους χαμηλοσυνταξιούχους. Η δημιουργία του Υπερταμείου Αποκρατικοποιήσεων θα περίμενα να φέρει την παραίτηση του υπουργού Θοδωρή Δρίτσα αφού πολλές φορές είχε δηλώσει ότι θα το

κάνει αν φτιαχνόταν τέτοιο ταμείο. Μέχρι τώρα δεν υπάρχει κάτι τέτοιο. Χάρηκα με την παραίτηση της Κατριβάνου, έστω και την τελευταία στιγμή. Εμείς συνεχίζουμε τις κινητοποιήσεις μας ενάντια στο ξεπούλημα του λιμανιού, δεν πιστεύουμε στα ευχολόγια για τις εργασιακές σχέσεις».

Ο Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια σε ανακοίνωση που κυκλοφόρησε (διαβάστε τη ολόκληρη στο syntonisismoskd.blogspot.gr) τονίζει ότι «Με απεργιακές κινητοποιήσεις Διαρκείας χρειάζεται να απαντήσουμε ενωμένα όλοι οι εργαζόμενοι στις αστικές συγκοινωνίες και στα Λιμάνια για να μην αφήσουμε να προχωρήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις... Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι αδύναμη και φοβάται την μετωπική σύγκρουση με τα Συνδικάτα. Αυτό δείχνει η στάση της για τον τρόπο που ψήφισε το ασφαλιστικό και το πολυνομοσχέδιο τις προηγούμενες ημέρες... Απέναντι στα ψέματα της κυβέρνησης ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος οι εργαζόμενοι προβάλλουμε το δικό μας δρόμο. Και αυτό σημαίνει στην προμετωπίδα των εργατικών διεκδικήσεων να βάλλουμε τη διαγραφή του χρέους».

Νεκ. Δ.

Εκδήλωση της ΠΕΝΕΝ, 23/5

ΠΕΝΕΝ Όχι στην ιδιωτικοποίηση

Εκδήλωση κατά της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ οργάνωσε τη Δευτέρα 23 Μάη η ΠΕΝΕΝ στην αίθουσα του Πειραικού Συνδέσμου. Ο Μιχάλης Πέππας που παρακολούθησε την εκδήλωση μας μετέφερε:

«Στην εκδήλωση συμμετείχαν περίπου 150 άτομα, μέλη του σωματείου της ΠΕΝΕΝ, εργαζόμενοι στο λιμάνι και κόσμος της αριστεράς. Την εκδήλωση άνοιξε με τοποθέτησή του ο Αντώνης Νταλακογεώργος, πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ που εξήγησε τι σημαίνει η πώληση του λιμανιού στην Cosco και στη συνέχεια μίλησαν ο Παναγιώτης Λαφαζάνης από τη ΛΑΕ, ο Αντώνης Δραγανίγος από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ο Αλέκος Αλα-

βάνος από το Σχέδιο Β'. Η κουβέντα στη συνέχεια απλώθηκε γύρω από το πώς μπορούμε να αντισταθούμε στην ιδιωτικοποίηση, με παρεμβάσεις από άλλους ομιλητές, ανάμεσά τους ο Θανάσης Διαβολάκης από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ο Τάσος Αναστασιάδης από τη μεριά του Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια μίλησε για την ανάγκη στήριξης των εργαζόμενων στο λιμάνι του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης που ξεκινούν επαναλαμβανόμενες 48ωρες και τη δυνατότητα να συντονιστούν κι άλλοι κλάδοι γύρω από αυτές τις κινητοποιήσεις, όπως οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες και τις μεταφορές που πάνε για συνελεύσεις και απεργίες.

Η απεργία νέκρωσε την Αθήνα

Με συλλαλητήριο έξω από τη Βουλή το απόγευμα της Κυριακής 22/5, κορυφώθηκε το απεργιακό τετραήμερο που ξεκίνησε με τη διήμερη απεργία σε εφορίες, τελωνεία και υπ.Οικονομικών και συνεχίστηκε με την απεργία στις συγκοινωνίες και την αποχή των λιμενεργατών.

Δεδομένης της απεργίας στο σύνολο των ΜΜΜ, τα συνδικάτα ναύλωσαν λεωφορεία που ξεκίνησαν από μια σειρά γειτονιές προκειμένου να κατεβάσουν τους διαδηλωτές στο συλλαλητήριο.

Οι απεργγοί των συγκοινωνιών ήταν οι πρώτοι που συγκεντρώθηκαν στο Σύνταγμα.

“Απεργούμε γιατί μας κλείνουν τα σπίτια” μας λέει ο Αβραάμ, εργαζόμενος στην ΕΘΕΛ. “Πάνε να τα δώσουν όλα στο κεφάλαιο. Οι αστικές συγκοινωνίες πάνε όλες για ξεπούλημα. Το εισιτήριο είναι ήδη 1.40 και δεν ξέρω πόσο ακόμα θα το ανεβάσουν. Με την πολιτική τους ένα είναι το αποτέλεσμα: ο φτωχός φτωχότερος και ο πλούσιος πλουσιότερος. Γιατί ξέρεις κάτι... δεν πάει κανείς πλούσιος με το λεωφορείο. Ο πλούσιος πάει με τη μερσεντές. Ο φτωχός πάει με το λεωφορείο που πάει για το μεροκάματο. Και γι’ αυτό δεν θα πρεπε να υπάρχει καν εισιτήριο. Την προηγούμενη φορά που πήγαν να ξεπουλήσουν τα λεωφορεία με την ΕΑΣ τότε, έγινε χαμός. Τα ακινητοποιήσαμε όλα. Θυμάμαι που ήμουν φαντάρος και με κατέβασαν από το Κιλκίς κι έκανα δρομολόγια με τα ΡΕΟ επειδή δεν είχε λεωφορεία. Είναι στο χέρι των συναδέλφων να κάνουμε τα ίδια. Αν αποφασίσουν να βγούμε στο δρόμο θα είναι ό,τι καλύτερο. Η άποψή μου τουλάχισ-

Κυριακή 22 Μάη, Σύνταγμα

στον για το τί πρέπει να γίνει είναι μία: Όλα τα λεωφορεία στα αμαξοστάσια, να μην κυκλοφορεί τίποτα. Κι όχι μόνο οι συγκοινωνίες. Όλοι μαζί σε απεργία”.

Εκτός από τους εργαζόμενους στις συγκοινωνίες, το παρών έδωσαν σύλλογοι εκπαιδευτικών, οργανώσεις της αριστεράς, όπως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ, η Λαϊκή Αντίσταση, το ΕΕΚ και η ΟΚΔΕ, το ΠΑΜΕ, ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια. Χαρακτηριστική ήταν και η παρουσία σωματείων από χώρους που δρομολογείται η ιδιωτικοποίησή τους και οι εργαζόμενοί τους δηλώνουν αποφασισμένοι να αντισταθούν. Όπως οι εργαζόμενοι στο Ολυμπιακό Στάδιο:

“Το ΟΑΚΑ είναι μέσα στους πρώτους έξι δημόσιους οργανισμούς οι οποίοι παίζουν στο νέο υπερταμείο” επισημαίνει ο Δημήτρης Γεωργάκης, μέλος του Σωματείου Εργαζομένων στο ΟΑ-

ΚΑ. “Οι λεπτομέρειες του όλου εγχειρήματος δεν είναι ακόμα γνωστές. Η επιχειρηματολογία της κυβέρνησης είναι ότι δεν πάμε να το ‘ξεπουλήσουμε’ αλλά να το ‘αξιοποιήσουμε’. Το πολυνομοσχέδιο όμως ξεπουλάει. Έχει όλες τις προϋποθέσεις εκείνες για κανονικό ξεπούλημα και σε αυτό στοχεύουν. Εμείς θα υπερασπίσουμε τη δημόσια περιουσία. Ο αθλητισμός είναι δημόσιο αγαθό όπως και οι συγκοινωνίες και πρέπει να τα υπερασπιστούμε μαζί με όλη την κοινωνία. Βάζουμε μπροστά πρόγραμμα κινητοποιήσεων που θα πάει όσο πιο μακριά γίνεται. Ο στόχος είναι με τις κινητοποιήσεις μας να αποτρέψουμε στο μέγιστο δυνατό βαθμό τα σχέδια περί ιδιωτικοποίησης και ξεπουλήματος, όχι μόνο του ΟΑΚΑ, αλλά κάθε κομματιού της δημόσιας περιουσίας”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΥΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Σε 48ωρη απεργία ενάντια στο πολυνομοσχέδιο και τα υπόλοιπα μέτρα της κυβέρνησης προχώρησαν οι εργαζόμενοι του υπουργείου Οικονομικών την Πέμπτη και Παρασκευή 19 και 20 Μάη. Πραγματοποίησαν συγκεντρώσεις και τις δύο μέρες έξω από το κτίριο του υπουργείου Οικονομικών στην οδό Νίκης, ενώ και τα δύο πρωινά απέκλεισαν τις εισόδους στο κτίριο της οδού Καραγιώργη Σερβίας.

Οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν ότι με την μετατροπή της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων σε «Ανεξάρτητη Αρχή» η κυβέρνηση «εκχωρεί τη διοίκηση των οικονομικών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών (Τελωνεία-ΔΟΥ-ΓΧΚ-ΓΓΠΣ) στο Συμβούλιο Διοίκησης και το Διοικητή της Αρχής όπου, «κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους δεσμεύονται μόνο από το νόμο και τη συνείδηση τους (!) και δεν υπόκεινται σε ιεραρχικό έλεγχο ούτε σε διοικητική εποπτεία από κυβερνητικά όργανα ή άλλες διοικητικές αρχές!».

Ταυτόχρονα, υπάρχει ο κίνδυνος για συγχώνευση υπηρεσιών, κατάργηση οργανικών θέσεων και μεγάλη πιθανότητα απολύσεων.

Πανυγειονομική απεργία στις 8 Ιούνη

Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία συνεχίζουν τους αγώνες τους για να σπάσουν στην πράξη τα μνημονιακά μέτρα. Πανυγειονομική απεργία θα γίνει στις 8 Ιούνη με πανελλαδική απεργιακή συγκέντρωση στις 11πμ στο υπουργείο Υγείας.

Ανακοίνωση-κάλεσμα για την απεργία έβγαλε το Συντονιστικό των πρωτοβάθμιων σωματείων, επιτροπών αγώνα και εργαζόμενων Νοσοκομείων, ενώ θα κυκλοφορήσει και αφίσα. Στην ανακοίνωση σημειώνει «Μπορούμε να τους σταματήσουμε. Ήδη στην απεργιακή αντεπίθεση μαζί με την υγεία, καλούν οι εργαζόμενοι στα λιμάνια με 48ωρες επαναλαμβανόμενες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Σε απεργία προχωράνε και όλοι οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες στην Αθήνα. Οι εκπαιδευτικοί σε νέα κινητοποίηση απαιτώντας να μην απολυ-

θούν οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί και να γίνουν προσλήψεις στα σχολεία. Συνεχίζουμε την αντίσταση για να σπάσουμε τα μνημονιακά μέτρα στην πράξη.

Στις 8 Ιούνη να γίνει πανυγειονομικός σεισμός. Κάθε εργαζόμενος/η και κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο χρειάζεται να πάρει στα χέρια του, την ενημέρωση και την οργάνωση της μάχης. Να οργανώσουμε σε κάθε νοσοκομείο ανοιχτές συσκε-

ψεις με συνάδελφους και συναδέλφισσες, επιτροπές απεργιακές που θα πάρουν πάνω τους με περιοδείες, συζητήσεις, συνελεύσεις, την περιφρούρηση και την επιτυχία της απεργίας. Εκείνη την μέρα να μπούμε μαζί στα πούλμαν από επαρχία και Αθήνα, να πλημμυρίσουμε τους δρόμους, με τα πανό των σωματείων μας, να δείξουμε την δύναμή μας. Να δώσουμε συνέχεια με απεργιακή κλιμάκωση για να αναγκάσουμε την

κυβέρνηση σε άτακτη υποχώρηση.

Να διεκδικήσουμε από την ΑΔΕΔΥ να κηρύξει εκείνη την μέρα πανελλαδική απεργία σε όλο το δημόσιο. Μαζί με όλο το εργατικό κίνημα να ανοίξουμε το δρόμο για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και χρηματοδότησης. Αυτή τη μάχη δίνει το Συντονιστικό Νοσοκομείων και καλεί κάθε εργαζόμενο, κάθε σωματείο να την δώσουμε μαζί».

Ήδη, έχουν ξεκινήσει συνελεύσεις για την οργάνωση της απεργίας. Την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές σε εξέλιξη ήταν συνέλευση στο **Γεννηματάς**, ενώ στον **Άγιο Σάββα** η συνέλευση έχει προγραμματιστεί για την Τετάρτη 1 Ιούνη.

Το **Νυστέρι**, το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζόμενων στην Υγεία, οργανώνει **ανοιχτή συνέλευση το Σάββατο 28/5 στις 2μμ στον Άγιο Σάββα**.

Εκλογές στην ΕΝΙΘ

Στις 9 του Ιούνη, μία μέρα μετά την πανυγειονομική απεργία, γίνονται οι εκλογές στην Ένωση Γιατρών Θεσσαλονίκης (ΕΝΙΘ). Το Νυστέρι έχει κυκλοφορήσει ανακοίνωση για την οργάνωση της απεργίας, αλλά και κάλεσμα για την συγκρότηση ψηφοδελτίου του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή, όπως έγινε στις εκλογές των γιατρών στην Αθήνα και στην ΟΕΝΓΕ με μεγάλη επιτυχία και κατάκτηση της δεύτερης θέσης και στις δυο εκλογικές μάχες.

Η ανακοίνωσή του Νυστεριού αναφέρει: «Οι αγώνες στα νοσοκομεία, βάδισαν μαζί, με τις μεγάλες πανεργατικές κινητοποιήσεις, αλλά και με το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Δυστυχώς η ΕΝΙΘ με ευθύνη του απερχόμενου ΔΣ, έδειξε την ίδια αδράνεια με την ΟΕΝΓΕ όλο το προηγούμενο διάστημα, απουσιάζοντας ουσιαστικά από όλα τα μεγάλα μέτωπα εντός κι εκτός νοσοκομείων.

Αυτό που μπορεί να αλλάξει αυτή την κατάσταση είναι η κινητοποίηση της βάσης των νοσοκομειακών γιατρών. Αυτός ο κόσμος του αγώνα χρειάζεται, να πάρει στα χέρια του την ΕΝΙΘ και να της δώσει τον αγωνιστικό και πολιτικό προσανατολισμό που χρειάζεται για να ανατρέψει την σημερινή άθλια κατάσταση στα νοσοκομεία. Γι' αυτό και αξίζει να προσπαθήσουμε να συγκροτήσουμε το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή και στη Θεσσαλονίκη με πρώτο βήμα τη συμμετοχή μας στις εκλογές της ΕΝΙΘ στις 9 Ιούνη και συνεχίζοντας αγωνιστικά για να κερδίσουμε προσλήψεις και χρηματοδότηση της δημόσιας υγείας».

Σε κοινή κινητοποίηση στις αρχές Ιούνη προσανατολίζονται ΟΛΜΕ και ΔΟΕ με βασικά αιτήματα τις μαζικές προσλήψεις στα σχολεία και το μπλοκάρισμα των απολύσεων των αναπληρωτών. Αυτό αποφασίστηκε μετά τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης των Προέδρων των ΕΛΜΕ το Σάββατο 21 Μάη.

Εν τω μεταξύ, κάτω από την πίεση της βάσης των δασκάλων, από τον «Εθνικό Διάλογο για την Παιδεία» αποσύρθηκε η Διδασκαλική Ομοσπονδία, όπως απαιτούσε όλο αυτόν τον καιρό η πλειοψηφία των μελών της ΔΟΕ.

Οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται παρά το ότι κοντεύουμε στην καλοκαιρινή ανάπαυλα. Την Παρασκευή 20 Μάη οι εκπαιδευτικοί οργάνωσαν συγκέντρωση στο **Σύνταγμα** μαζί με την Ομοσπονδία Γονέων, διεκδικώντας να γίνουν διορισμοί στα σχολεία και να μην ψηφιστεί το πολυνομοσχέδιο, ο «κόφτης» και το Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων.

Στα **Χανιά** ο Σύλλογος Δασκάλων αποφάσισε ότι θα προχωρήσει σε στάση εργασίας την Πέμ-

ΟΛΜΕ - ΔΟΕ

πτη 26 Μάη, συγκέντρωση στην πλατεία Αγοράς και παράσταση διαμαρτυρίας στην Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Επίσης, κυκλοφόρησε κάλεσμα προς τα υπόλοιπα πρωτοβάθμια σωματεία να προχωρήσουν και αυτά την ίδια μέρα σε αντίστοιχες κινήσεις, ενώ ζητά από τη ΔΟΕ να κηρύξει 24ωρη πανελλαδική απεργία.

Το σωματείο σε ανακοίνωσή του αναφέρει: «Ο Σ.Ε.Π.Ε Χανίων δεν κάνει βήμα πίσω από τις απαιτήσεις του κλάδου για μόνιμους διορισμούς, κατάργηση του ν3848-10 στο σύνολό του, αλλά και από τις διεκδικήσεις του για ένα πραγματικά δημόσιο και δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά. Θεωρούμε πως ο συντονισμός με όλους τους συλλόγους εκπαιδευτικών ανά την Ελλάδα για την ανατροπή των πολιτικών είναι επιβεβλημένος».

Θυμίζουμε ότι η 85η Γενική Συνέλευση (συνέδριο) της ΔΟΕ θα γίνει στις 22-24 Ιούνη, ενώ τις δυο πρώτες εβδομάδες του Ιούνη θα γίνει γύρος Γενικών Συνελεύσεων σε όλους τους Διδασκαλικούς Συλλόγους.

Η στοχοποίηση του Χρήστου Ζαγανίδη δεν θα περάσει!

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, έχοντας ξεπεράσει προ πολλού τις περσινές διακηρύξεις της για κατάργηση των αντιεκπαιδευτικών νόμων της τελευταίας πενταετίας, **συνεχίζει τον καταστροφικό δρόμο των Μνημονίων. Οι περικοπές στην παιδεία και το πάγωμα των διορισμών δύσκολα κρύβονται πίσω από τον προσχηματικό «Εθνικό Διάλογο για την Παιδεία». Το εκπαιδευτικό κίνημα, ωστόσο, έχει βάλει σημαντικά εμπόδια στα σχέδια του υπουργείου, με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα τις νικηφόρες κινητοποιήσεις των αναπληρωτών.**

Ραχοκοκαλιά και συνδικαλιστικό στήριγμα αυτών των αγώνων υπήρξαν οι δυνάμεις των Παρεμβάσεων στις ΕΛΜΕ και στους Διδασκαλικούς συλλόγους, που οργανώνουν την αντίσταση των συναδέλφων από τα κάτω και δεν αρκούνται σε συμβολικές διαμαρτυρίες. Μία από τις ΕΛΜΕ που έχουν αναδειχτεί σε κέντρα αγώνα, και μάλιστα όχι μόνο για τα εκπαιδευτικά ζητήματα αλλά και για την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, είναι η Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, της οποίας εκλεγμένος πρόεδρος είναι ο Χρήστος Ζαγανίδης, μέλος των Παρεμβάσεων για πολλά χρόνια. Η δράση του Χρήστου έχει ενοχλήσει ιδιαίτερα τις άλλες παρατάξεις, ακριβώς επειδή βάζει σε κίνηση τον ίδιο τον κόσμο και δεν αντιμετωπίζει το σωματείο ως χώρο εκλογικής καταγραφής δυνάμεων.

Γι' αυτό και η ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ), η ΔΑΚΕ

και το ΠΑΜΕ, σε μια εντυπωσιακά συντονισμένη κίνηση, κατέθεσαν πρόταση μομφής εναντίον του Χ. Ζαγανίδη και απειλούν ότι θα χρησιμοποιήσουν τον ...κανονισμό της Βουλής! Ειδικότερα, η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρεται σε «αντικαταστατικές ενέργειες» του Χρήστου μνημονεύοντας την παρουσία του σε κινητοποιήσεις του κλάδου ενάντια στον «Εθνικό Διάλογο», η ΔΑΚΕ τον στοχοποιεί ως «προβληματικό» πρόσωπο επειδή απλά δεν της αρέσει, ενώ το ΠΑΜΕ κάνει λόγο για ατασθαλίες στην οικονομική διαχείριση αναφερόμενο σε περιόδους για τις οποίες υπάρχουν ενγκεκριμένοι απολογισμοί!

Η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων της ΕΛΜΕ όμως ξέρουν την αλήθεια γι' αυτό και στη Γενική Συνέλευση του σωματείου την περασμένη Πέμπτη στήριξαν το Χρήστο Ζαγανίδη απέναντι στη σκευωρία εναντίον του. Ανάλογες αποφάσεις πήραν και άλλες ΕΛΜΕ και σωματεία, ενώ μέχρι στιγμής πάνω από 500 εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι υπέγραψαν το κείμενο στήριξης που κυκλοφορεί. Η συμπαράσταση στον Χ. Ζαγανίδη είναι κομμάτι της αντίστασης απέναντι στην πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ και έμπρακτη υπεράσπιση του μαχητικού συνδικαλισμού απέναντι στις συκοφαντίες των γραφειοκρατών. Η επιρροή της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στα σωματεία τους φοβίζει, ας τη διευρύνουμε!

Εύα Τζένου, ΕΠΑΛ Νάουσας, πρώην μέλος της Ε' ΕΛΜΕ

Ολοκληρώθηκαν οι εκλογές για νέο ΔΣ στον Ενιαίο Σύλλογο εργαζόμενων στο υπουργείο Πολιτισμού. Η Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση (ΕΑΚ, παράταξη που στηρίζει και η Εργατική Αλληλεγγύη) πήρε 336 ψήφους και 2 έδρες στο ΔΣ.

Οι δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ και της ΔΗΜΑΡ, Ενιαία Προοδευτική Συνδικαλιστική Πρωτοπορία και Αγωνιστική Συσπείρωση, κατέβηκαν αυτή τη χρονιά σε ενιαίο ψηφοδέλτιο

ΥΠΠΟ

με το όνομα της πρώτης και με αυτό τον τρόπο κατάφεραν να πάρουν την πρώτη θέση.

Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής (σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2013): Ψήφισαν 1589, έγκυρα 1470. Πήραν: **Ενιαία Προοδευτική Συνδικαλιστική Πρωτοπορία** (ΠΑΣΚΕ-ΔΗΜΑΡ) 520 ψήφοι και 3 έδρες (είχαν

582 ψήφους και 3 έδρες), **Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση** (ΕΑΚ) 336 ψήφοι και 2 έδρες (393 και 2), **Αυτόνομη Παρέμβαση** (ΣΥΡΙΖΑ) 302 ψήφοι και 1 έδρα (360 και 2), **ΔΑΣ** (ΠΑΜΕ) 158 ψήφοι και 1 έδρα (151 και 1), **ΔΑΚΕ** 142 και 1 (190 και 1), **Δημοκληροκρατία** 12 ψήφοι.

Η **Σταυρούλα Ψυχογιπούλου** (υποψήφια από την Εργατική Αλληλεγγύη) βρέθηκε στην 5η θέση του ψηφοδελτίου της ΕΑΚ.

Παραγράφουν το πογκρόμ της Χρυσής Αυγής...

Άλλο ένα δείγμα της ευνοϊκής μεταχείρισης της Δικαιοσύνης προς τη ναζιστική εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή είναι η παραγραφή, λόγω παρέλευσης πενταετίας, του ρατσιστικού πογκρόμ που οργάνωσε η ναζιστική δολοφονική συμμορία τον Μάιο του 2011 στο κέντρο της Αθήνας αφήνοντας πίσω της έναν νεκρό και πάνω από 100 τραυματίες μετανάστες.

Επικεφαλής του πογκρόμ όπως αποκαλύφθηκε από βίντεο και φωτογραφίες ήταν οι **Κασιδιάρης, Παναγιώταρος, Ηλιόπουλος, Μπούκουρας**. Η υπόθεση παραγράφηκε παρά το γεγονός ότι η εισαγγελική πρόταση, αναφέρει ρητά ότι "... προκύπτει πλήρως και χωρίς καμία αμφιβολία η συμμετοχή του κόμματος στις εγκληματικές ενέργειες σε βάρος αλλοδαπών, ανεξέλεγκτα, στο κέντρο της Αθήνας [...]». Το σκάνδαλο είναι διπλό αφού η μηνυτήρια αναφορά έχει συσχετιστεί με τη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Μετά από αυτή την απαράδεκτη εξέλιξη, οι δύο δικηγόροι οι οποίοι και είχαν καταθέσει τη σχετική μηνυτήρια αναφορά για την υπόθεση του πογκρόμ στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου ήδη από τις 12/05/2014, **Θ. Καμπαγιάννης** και **Κ. Σκαρμέας** δήλωσαν: «η προκαταρκτική εξέταση που πραγματοποιήθηκε αυτοτελώς από την Εισαγγελία Πρωτοδικών για τον προσδιορισμό των τελεσθεισών εγκληματικών πράξεων και τον εντοπισμό των δραστών κατέληξε σε πλήρη συγκάλυψη. Μετά από δύο χρόνια "κατεπείγουσας" έρευνας που διεξήχθη από το Τμήμα Αντιμετώπισης Ρατσιστικής Βίας, ο αρμόδιος εισαγγελέας αρχειοθέτησε τη σχηματισθείσα δικογραφία, στο μέτρο δε που κρίθηκε πως τελέστηκαν εγκληματικές πράξεις, η δικογραφία τέθηκε στο "αρχείο αγνώστων δραστών". Η σκανδαλώδης καθυστέρηση στη διερεύνηση της υπόθεσης σημαίνει ότι πλέον έχουν παραγραφεί όλες οι πλημμεληματικές πράξεις (διατάραξη κοινής ειρήνης, σωματικές

βλάβες, φθορές ξένης ιδιοκτησίας, κλπ) λόγω παρέλευσης πενταετίας.

Διαπιστώσεις

Για την εξέλιξη αυτή έχουμε να κάνουμε δύο διαπιστώσεις: Αφενός επιβεβαιώνεται άλλη μια φορά η ευμενής αντιμετώπιση των δικωτικών και δικαστικών αρχών προς τα ηγετικά στελέχη της Χρυσής Αυγής και απομυθοποιείται η δήθεν "σκληρή" αντιμετώπισή τους. Με εξαίρεση το χρονικό διάστημα μετά τη δολοφονία Φύσσα, που οι κρατικοί μηχανισμοί κινήθηκαν κάτω από την κατακραυγή της κοινής γνώμης και την έκρηξη του μαζικού αντιφασιστικού κινήματος, η Χρυσή Αυγή εξακολουθεί να απολαμβάνει μια ιδιότυπη ασυλία... Αφετέρου, αποδεικνύεται η απροθυμία των δικωτικών και δικαστικών αρχών να εντοπίσουν και να τιμωρήσουν τους δράστες

των εγκλημάτων ρατσιστικής βίας. Χωρίς να έχουμε πρόσβαση στην πράξη αρχειοθέτησης και τη σχηματισθείσα δικογραφία, συμπεραίνουμε ότι από τα δεκάδες άτομα που εικονίζονται σε φωτογραφίες και βίντεο να τελούν εγκληματικές πράξεις και τα οποία θέσαμε σε γνώση των αρχών, δεν ταυτοποιήθηκε παρά μόνο ένας (1), με τις κατηγορίες της απόπειρας επικίνδυνης σωματικής βλάβης και της παράνομης οπλοφορίας. Η κατηγορία της διατάραξης κοινής ειρήνης (τόσο γνώριμη για εκατοντάδες εργαζόμενους και νεολαίους που συλλαμβάνονται στο σωρό σε διαδηλώσεις) δεν αναφέρεται καν: προφανώς ο θύτης και το θύμα "διαπληκτίστηκαν" στα πλαίσια κάποιου μεμονωμένου περιστατικού, άσχετου με το πογκρόμ που λάμβανε χώρα. Είναι μάλιστα πιθανό το μοναδικό άτομο που ταυτοποιήθηκε να είναι το ίδιο κατά του

οποίου υπήρξε εμπρησμός του οχήματός του από την οργάνωση "Μαχόμενη Μειοψηφία" στις 25/11/2012 (την ευθύνη ανέλαβε η οργάνωση με προκήρυξη που δημοσιεύτηκε στις 26/11/2012 όπου και δημοσιοποιείται το όνομα του εν λόγω ατόμου). Ας το πούμε εύσημα: Υπάρχει κάτι σάπιο στο βασίλειο της ελληνικής Εισαγγελίας, όταν αυτή αποδεδειγμένα αδυνατεί να εντοπίσει και να τιμωρήσει τους δράστες του ρατσιστικού πογκρόμ, τουλάχιστον περισσότερο από όσο το έπραξε μια τυχαία αναρχική ομάδα, από αυτές που καταδικάζονται σωρηδόν με το άρθρο 187Α ως τρομοκρατικές οργανώσεις.

Το χρυσαυγίτικο πογκρόμ του Μαΐου του 2011 αποτελεί την πιο εμβληματική στιγμή της ρατσιστικής βίας στην Ελλάδα τις τελευταίες δεκαετίες: πραγματοποιήθηκε δημόσια, στο φως της ημέρας, στο κέντρο της πρωτεύουσας, από πλήθος ατόμων, με την παρουσία αστυνομικών οργάνων, σε βάρος διερχόμενων αλλοδαπών πολιτών (εφαρμογή της εντολής "Ό,τι κινείται σφάζεται"), με μόνο κριτήριο την εξωτερική τους εμφάνιση και συγκεκριμένα το χρώμα τους. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΕΚΑΒ, στις 12/5/2011, μέσα σε 183 λεπτά διακομίστηκαν 8 μετανάστες με σπασμένα κεφάλια από το κέντρο της Αθήνας στο νοσοκομείο Γεννηματάς. Κι αυτό ήταν μόνο η κορυφή του παγόβουνου.

Από σήμερα και επισήμως, οι φυσικοί αυτουργοί αυτών των εγκληματικών ενεργειών μπορούν να κυκλοφορούν ανακουφισμένοι καθώς δεν πρόκειται να διωχθούν για τις πράξεις τους. Η αποτυχία αυτή των δικωτικών και δικαστικών αρχών δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες για τις δημόσιες διακηρύξεις και διεθνείς δεσμεύσεις του ελληνικού κράτους αναφορικά με την αντιμετώπιση της ρατσιστικής βίας. Και είναι κοινή, εθνική και διεθνής εμπειρία ότι όταν η ρατσιστική βία δεν τιμωρείται, επαναλαμβάνεται. Οι ελληνικές κρατικές αρχές φέρουν αμέριστα την ευθύνη».

Οι κατηγορίες "αντίσταση κατά της αρχής", "απόπειρα απελευθέρωσης κρατουμένου", "απειλή - εξύβριση", "παράνομη βία" απαγγέθηκαν στην Κατερίνα Πατρικίου, πρώην δημοτική σύμβουλο Πετρούπολης, μέλος του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στο αυτόφωρο όπου παραπέμφθηκε για να δικάσσει, μετά την σύλληψή της από Αστυνομικούς της ομάδας ΔΙΑΣ την Πέμπτη 19/5 το μεσημέρι.

"Άκουσα φωνές και βγήκα στο μπαλκόνι", μας περιγράφει η Κατερίνα Πατρικίου. "Αντίκρουσα άνδρες της ομάδας ΔΙΑΣ να έχουν ρίξει έναν άνθρωπο στο πεζοδρόμιο, να του έχουν βάλει χειροπέδες και να κοπανάνε το κεφάλι του στο έδαφος. Άρχισα να φωνάζω 'αφού του έχετε βάλει χειροπέδες γιατί τον κοπανάτε;'. Η βίαιη συμπεριφορά συνεχίστηκε και από άλλους άνδρες της ομάδας ΔΙΑΣ που άρχισαν να καταφθάνουν και τον κλωτσούσαν και αυτοί. Συνέχισα να φωνάζω και τότε οι αστυνομικοί μου φώναζαν σκάσε και μπες μέσα. Άρχισε να μαζεύεται κόσμος και όταν κατέβηκα κάτω άκουσα μία φωνή να λέει "αυτή είναι που φώναζε". Τότε μου φόρεσαν και μένα χειροπέδες, με έριξαν κάτω και άρχισαν να με απειλούν "να δεις τι θα πάθεις, θα σου φορτώσουμε όλο τον ποινικό κώδικα". Όταν τους είπα ότι έχω πρόβλημα με τη μέση μου, τότε μου έριξαν γροθιά στη μέση. Με πήγαν στο τμήμα χωρίς να με αφήσουν να πάρω τηλέφωνο και μόνο επειδή με είδε ένας αυτόπτης μάρτυρας που ειδοποίησε, έφτασε αργότερα στο τμήμα ο Δημοτικός Σύμβουλος Αθήνας Π. Κωνσταντίνου και

...και διώκουν αγωνιστές όπως η Κ. Πατρικίου

δικηγόρος που ζήτησε να με πάνε σε νοσοκομείο γιατί πονούσα στη σπονδυλική μου στήλη. Με μεταφέρανε από νοσοκομείο σε νοσοκομείο γιατί δήθεν δεν ξέρανε ποιο εφημερεύει και μετά με πήγαν στη ΓΑΔΑ όπου κρατήθηκα όλη νύχτα και αργά το μεσημέρι της άλλης μέρας πέρασα από αυτόφωρο. Ορίστηκε δικάσιμος για τις 20 Σεπτέμβρη".

"Η Κατερίνα Πατρικίου και ως δημοτική σύμβουλος και ως αγωνίστρια του κινήματος έχει δώσει μάχες για τις δημοκρατικές ελευθερίες και τα δικαιώματα", αναφέρει καταγγελία της ΚΕΕΡΦΑ. "Δεν είναι η πρώτη φορά που αντιμετωπίζει την αστυνομική αυθαιρεσία. Μόλις τελευταία το ΑΤ Πετρούπολης ξεκίνησε ανάκριση μετά από καταγγελία χρυσαυγίτη υποψήφιου στις βουλευτικές εκλογές. Εστάλη μάλιστα στις 25/1/2015 υπηρεσιακό σημείωμα προς το εγκληματολογικό το οποίο ζητούσε «επίδειξη φωτογραφιών σεσημασμένων ατόμων, μελών του κόμματος ΑΝΤΑΡΣΥΑ»! Είναι απαράδεκτο να ποινικοποιείται η διαμαρτυρία για την αστυνομική αυθαίρε-

σία... Το τελευταίο διάστημα τα κρούσματα αστυνομικής αυθαιρεσίας από το συλλαλητήριο κατά της ψήφισης του ασφαλιστικού μέχρι την κάλυψη των επιθέσεων των χρυσαυγιτών στον Πειραιά στις 8 Απρίλη δείχνουν ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνεχίζει το ίδιο τροπάρι με τους προκατόχους της. Απαιτούμε την άμεση παύση της δίωξης της".

Η Τοπική Επιτροπή ΑΝΤΑΡΣΥΑ Ιλίου-Πετρούπολης -Αγ.Αναργύρων-Καματερού καλεί την Πέμπτη 26/5 στις 7μμ συγκέντρωση στην στρογγυλή πλατεία στην Πετρούπολη, σαν ένδειξη διαμαρτυρίας για τις ενέργειες του Α.Τ. Πετρούπολης και του εγκληματολογικού και απαιτώντας "να σταματήσουν τώρα όλες οι διαδικασίες πολιτικής δίωξης μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ".

"Καλούμε την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ να πάρει την πολιτική ευθύνη και να απαντήσει για τις μεθόδους φακελώματος της αστυνομίας και των κατασταλτικών της μηχανισμών", αναφέρει το κάλεσμα της τοπικής ΑΝΤΑΡΣΥΑ. "Καλούμε το λαό και τους εργαζόμενους με τους αγώνες τους να μπλοκάρουν την αντιλαϊκή επίθεση κυβέρνησης- ΕΕ-ΔΝΤ. Να υψώσουν το ανάστημά τους απέναντι στην αυταρχική κυβερνητική κατρακύλα, να πρωτοστατήσουν στην υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, να βάλουν φραγμό στους απανταχού φασίστες. Ζητάμε από όλες τις μαχόμενες αριστερές δυνάμεις να καταδικάσουν τις αντιδημοκρατικές μεθόδους της κυβέρνησης απέναντι στους αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ".

Κατερίνα Θωίδου

Δέκα χρόνια στον αγώνα

Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στο Μαρξισμό. Γνωρίσαμε και συζητήσαμε με πολύ κόσμο, συνάδελφους, κόσμο αριστερό που μίλησε για την οικονομία, τους πρόσφυγες, τους μετανάστες και για την ισλαμοφοβία. Είναι αυτό ιδιαίτερα σημαντικό για μένα που είμαι μουσουλμάνος, να μιλάνε Έλληνες που έχουν άλλη θρησκεία, διαφορετική γλώσσα. Οι μουσουλμάνοι τα τελευταία χρόνια ζούνε δύσκολα, όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και στα μέρη απ' τα οποία κατάνοι. Φεύγουν από τον τόπο τους και κανείς δεν φεύγει από τον τόπο του εύκολα να πάει σε μια χώρα που δεν ξέρει ούτε τη γλώσσα.

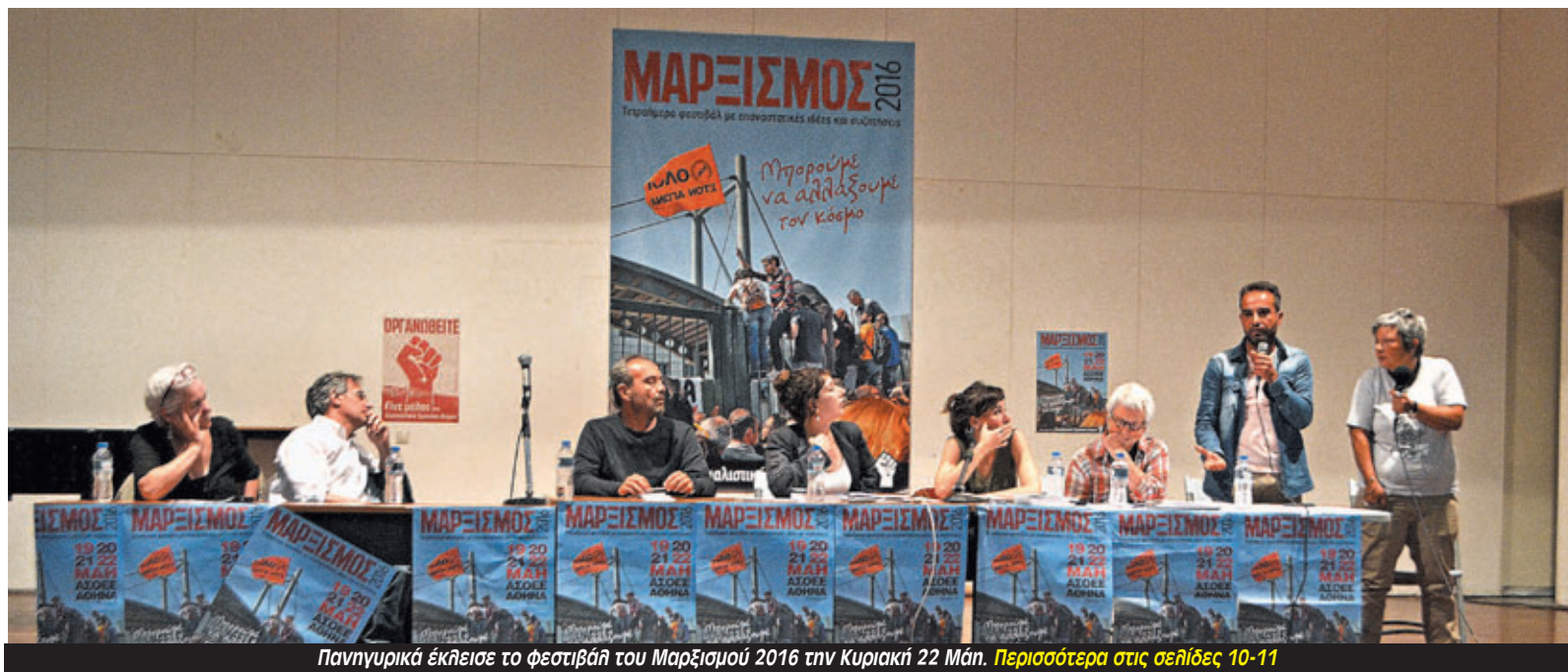
Εγώ ήρθα στην Ελλάδα το 2006, κλείνω δέκα χρόνια. Ο πρώτος αγώνας που έκανα ήταν το 2011 η απεργία πείνας. Λίγοι άνθρωποι στην αρχή, οργανωθήκαμε και αρχίσαμε να διεκδικούμε χαρτιά, δουλειά, δεδουλευμένα. Ανεβήκαμε από τα Χανιά στην Αθήνα με το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, πήγαμε στη Νομική, μετά στην Υπατία. Ζούσαμε πάρα πολύ δύσκολα, με τα ΜΜΕ να μας επιτίθενται. Καταφέραμε τότε να μπορούμε να πάρουμε ένα χαρτί να μπορούμε να ταξιδεύουμε μια φορά το χρόνο - το λάθος που κάναμε τότε είναι ότι εμείς μέναμε στις σκηνές και αφήναμε τους άλλους από το Φόρουμ Μεταναστών να πηγαίνουν να κουβεντιάζουν με την κυβέρνηση. Μετά έπεσε το ΠΑΣΟΚ, αμέσως μετά ήρθε ο Σαμαράς, οπότε έκλεισε εντελώς ο δρόμος για τους μετανάστες, πολλοί δεν πρόλαβαν.

Ελεύθεροι

Ο δεύτερος αγώνας, εκεί γύρω στο 2013 στα Χανιά, για να μπορέσουμε να κρατήσουμε τα χαρτιά, έξω από τα αστυνομικά τμήματα σε πετυχημένους αγώνες για να αφήσουν ελεύθερους μετανάστες που κρατούνται στα αστυνομικά τμήματα και συνήθως κρατούνται για μήνες ή τους πάνε για απέλαση. Και το πετύχαμε αυτό, επειδή παλέψαμε μαζί Έλληνες και μετανάστες, με το Στέκι Μεταναστών, την ΚΕΕΡΦΑ, το ΣΕΚ και πολλούς άλλους ανθρώπους, πολλή αλληλεγγύη. Τους ευχαριστούμε γιατί βρέθηκαν μαζί μας στη βροχή, στο κρύο, βοήθησαν όπως μπορούσαν.

Μετά φτιάξαμε μια μικρή ομάδα, τότε διαχωριστήκαμε από το Φόρουμ Μεταναστών. Από τη στιγμή που ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση, το Φόρουμ τα σταμάτησε όλα, σταμάτησε χωρίς να πει σε εμάς τους μετανάστες που κατεβήκαμε πολλές φορές μαζί στο δρόμο. Τελευταία στιγμή πήραμε χαμπάρι ότι Φόρουμ Μεταναστών είναι ΣΥΡΙΖΑ και ΣΥΡΙΖΑ είναι Φόρουμ Μεταναστών. Έτσι φτιάξαμε μια μικρή ομάδα, την Ετοπτοβουλία Μεταναστών Χανίων και με αυτήν προχωράμε. Μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ διαδηλώσαμε στις 19 Μαρτίου -και φέτος και πέρσι- και στις 10 Απρίλη και ξανά την Πρωτομαγιά.

Χακίμ, Χανιά

Πανηγυρικά έκλεισε το φεστιβάλ του Μαρξισμού 2016 την Κυριακή 22 Μάη. [Περισσότερα στις σελίδες 10-11](#)

Βήμα για την Αριστερά

Οι εξελίξεις, η συζήτηση και η προοπτική για την Αριστερά στην Ελλάδα βρέθηκαν στο επίκεντρο του Μαρξισμού σε μια σειρά από συζητήσεις.

Το πρωί του Σαββάτου με τη συζήτηση πάνω στο θέμα «Η Αριστερά μετά την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ» με ομιλητές την Ελένη Πορτάλιου, πρώην δημοτική σύμβουλο Αθήνας, τον Πέτρο Κωνσταντίνου, δημοτικό σύμβουλο Αθήνας και τον Κέβιν Οβεντεν, συγγραφέα του βιβλίου «ΣΥΡΙΖΑ: μέσα στο λαβύρινθο» που πρόσφατα μεταφράστηκε και στα ελληνικά.

Ακολούθησε αμέσως μετά η συζήτηση με θέμα το «Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο» με ομιλητές τους Γιάννη Σηφακάκη και Αντώνη Δραγανίγο από την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τον Αντώνη Νταλακογεώργο, πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ και αμέσως μετά η απογευματινή συζήτηση με θέμα «η κυβέρνηση της Αριστεράς και το εργατικό κίνημα» με ομιλήτρια τη Μαρία Στύλλου. Ο κύκλος έκλεισε την Κυριακή με τη συζήτηση «Υπάρχει εναλλακτική;» με ομιλητές το Γιάννη Μηλιά, τον Χρήστο Λάσκο και τον Πάνο Γκαργκάνο.

Θεωρία και πράξη, από τη Λέσβο ως την Ιρλανδία

Τέσσερις μέρες πλούσιας συζήτησης, με πάνω από 50 συζητήσεις, εκατοντάδες παρεμβάσεις και γεμάτα -μικρά και μεγάλα- αμφιθέατρα ήταν ο Μαρξισμός 2016 που έγινε με επιτυχία στις 19-22 Μαΐου στην ΑΣΟΕΕ στην Αθήνα!

Ούτε η απεργία στα ΜΜΕ που παρέλυσε την πόλη το Σαββατοκύριακο ούτε ο κακός καιρός δεν εμπόδισε τη μαζική συμμετοχή, όχι μόνο από την Αθήνα, αλλά από όλη τη χώρα, από την Αλεξανδρούπολη μέχρι τα Χανιά και από τη Ζάκυνθο μέχρι τη Λέσβο. Ταυτόχρονα συμμετοχές και παρεμβάσεις συντρόφων-ισσών από τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Κύπρο, τη Βρετανία, την Ιρλανδία, την Ελβετία μετέφεραν τις εικόνες των αγώνων και τη συζήτηση από όλο τον κόσμο τονίζοντας ταυτόχρονα τον διεθνιστικό χαρακτήρα του φετινού τετραήμερου.

Με το Μαρξισμό 2016 να διεξάγεται εν μέσω απεργιών ενάντια στην ψήφιση του νέου νόμου που έφερε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η συζή-

τηση πέραγε γρήγορα από τη θεωρία στην πράξη και τούμπαλιν. Πανεπιστημιακοί, δημοσιογράφοι, σύντροφοι-ισσες από όλες τις τάσεις της Αριστεράς εναλλάσσονταν με αγωνιστές-τριες και απεργούς που παλεύουν στην πρώτη γραμμή του κινήματος ενάντια στη λιτότητα: Ναυτεργάτες, εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, δημόσιοι και ιδιωτικοί υπάλληλοι, ο κόσμος της αλληλεγγύης, πάνω από όλα οι ίδιοι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες από τη Συρία, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν και μια σειρά από άλλες χώρες.

Μαζική ήταν η παρουσία της νεολαίας και των φοιτητών που παρακολούθησαν την πρώτη μέρα των εκδηλώσεων ερχόμενοι κατευθείαν από τις νυχτερινές καταμετρήσεις των φοιτητι-

κών εκλογών.

Πολύ μεγάλη ήταν η κίνηση και στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο που μεταφέρθηκε στην ΑΣΟΕΕ για τέσσερις μέρες προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες των εκδηλώσεων. Πουλήθηκαν βιβλία αξίας 3.000 ευρώ, με τα πιο ψηλά νούμερα πωλήσεων να έχουν οι τελευταίες εκδόσεις.

Μπεστ σέλερ

Καταρχήν η «Αποκρυπτογράφηση του Κεφαλαίου» του Αλεξ Καλίνικος, «Η εργατική αντίσταση στα μνημόνια, το χρονικό των αγώνων μιας εξαετίας» της Λένας Βερδέ και του Στέλιου Μιχαηλίδη, το βιβλίο «Ρόζα Λούξεμπουργκ» του Τόνι Κλιφ, αλλά και η «Λαϊκή ιστορία του

κόσμου» του Κρις Χάρμαν και ο «ΣΥΡΙΖΑ μέσα στο Λαβύρινθο» του Κέβιν Όβεντεν. Επίσης, τα μπλουζάκια με το σύνθημα «Ανοίξτε τα σύνορα- ανοίξτε τις πόλεις» και «Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο», που ήταν και το μότο του φετινού Μαρξισμού, εξαντλήθηκαν.

Την Κυριακή το απόγευμα, την ίδια ώρα που Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια διαδήλωνε στο Σύνταγμα, η συγκλονιστική τοποθέτηση του επαναστάτη Σύριου πρόσφυγα στην καταληκτική εκδήλωση του τετραήμερου γέμισε τους πάντες με αισιοδοξία μπροστά στις σκληρές μάχες που έρχονται, ότι να, «Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο!» Ο Μαρξισμός έκλεισε με τη Διεθνή.

Γιώργος Πίπτας

Ο Μαρξισμός 2016, όπως και οι προηγούμενοι είναι μια εκδήλωση που αποτελεί θεσμό στο αριστερό κίνημα στην Ελλάδα και μας δίνει όπλα. Μας προμηθεύει με θεωρητικά όπλα και τρόπους πάλης και στο θέμα των εργατικών αγώνων και στο θέμα των διεκδικήσεων των δικαιωμάτων. Αλλά και στη συνειδητοποίηση του πως προχωράμε ενάντια στον καπιταλισμό. Γιατί το σημαντικό δεν είναι απλά η εξουσία, δεν είναι απλά να πέσει η κυβέρνηση, είναι να πέσει ο καπιταλισμός. Σε αυτό το θέμα ο Μαρξισμός μας προμηθεύει με θεωρητικά εργαλεία που μας είναι πολύτιμα.

Βαγγέλης Τριμπόνιας, δικηγόρος

Είναι ο πρώτος Μαρξισμός που συμμετέχω. Η συζήτηση με τον Άλεξ Καλίνικος ήταν πολύ ενδιαφέρουσα, πραγματικά την ευχαριστήθηκα. Ενδιαφερόμουν να μάθω τη δική του προσέγγιση σε μια χώρα που βρίσκεται στο επίκεντρο της παγκόσμιας κρίσης. Νομίζω ότι δεν είναι απλά η πολιτική κατάσταση, είναι τα μέτρα λιτότητας, η θέση της Ελλάδας σαν μια χώρα υποδοχής προσφύγων, είναι πολλά στοιχεία που τέμνονται και δημιουργούν μια εξαιρετική κατάσταση σε αυτή τη χώρα.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που είπε ο Καλίνικος στην συζήτηση για το κεφάλαιο του Μαρξ, ότι αν ο Μαρξ έγραφε σήμερα δεν θα αναφερόταν στη Γαλλία αλλά στην Ελλάδα. Συμφωνώ σε αυτό. Είναι και ένας από τους λόγους που βρίσκομαι εδώ. Ήταν επίσης πολύ ενδιαφέρουσα η παρατήρησή του ότι το κεφάλαιο δεν είναι ένα ακαδημαϊκό έργο. Στην αρχή σκέφτηκα είναι τρελός, τι λέει, φυσικά και είναι ακαδημαϊκό – έχεις προσπαθήσει να το διαβάσεις;!

Αλλά μετά είπε: «Είναι ένα επιστημονικό έργο αλλά είναι ένα πολιτικό όπλο. Και είναι πολιτικό όπλο ακριβώς γιατί είναι επιστημονικό. Αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι ένα πολιτικό όπλο».

Τζο Μοράλες, φωτογράφος

Καταρχήν ξεκαθάρισα περισσότερο μέσα μου πόσο σημαντικό είναι να συνεχιστούν οι εργατικοί αγώνες, ότι τα πράγματα δεν αλλάζουν από τα πάνω. Ευχαριστήθηκα πολύ τις συζητήσεις για τη Ρωσία, για τον Οκτώβρη, τον Τόνι Κλιφ και τον κρατικό καπιταλισμό. Και ευχαριστήθηκα πολύ για την παρουσία και την ομιλία του συντρόφου από το κίνημα στη Γαλλία, τη συζήτηση για το Λέξιτ, την συζήτηση με την συντρόφισσα βουλευτίνα από την Ιρλανδία. Επίσης πήρα υλικά, βιβλία και είδα και αρκετούς Έλληνες συντρόφους!

Αναστασία, Φρανκφούρτη

Οι συζητήσεις είναι πολύ καθαρές, δεν σε χαλώνουν. Αναπτύσσονται ορθές απόψεις, οι άνθρωποι μιλάνε συγκεκριμένα. Επίσης αισθάνομαι πολύ μεγάλη ελευθερία να πω ό,τι θέλω και φυσικά να καλυφθώ. Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στο Μαρξισμό και λυπάμαι που δεν ερχόμουν τις προηγούμενες φορές. Μου αρέσει ο τρόπος που γίνεται η συζήτηση ότι μιλάνε από κάτω ο ένας καλύπτει ή συμπληρώνει τον άλλο, πιστεύω ότι αυτό είναι μαγικό γιατί βρισκόμαστε σε μια κοινωνία που δεν είναι ανοιχτή στο διάλογο. Από μόνο του αυτό το φεστιβάλ που κάνει διάλογο είναι ένα τεράστιο βήμα.

Βικτώρια Ταγαρά, σπουδάστρια υποκριτικής

Ήταν μια εξαιρετική εκδήλωση αυτή για το προσφυγικό που ακούστηκαν απόψεις από διάφορες ομάδες, όλες προς τον κοινό στόχο. Συγχαρητήρια για την παρουσία εδώ των προσφύγων, συγχαρητήρια για τις εξαιρετικές απόψεις που είχαν οι ομιλητές όσον αφορά στα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν αυτή τη στιγμή οι πρόσφυγες και πάνω απ' όλα για τον κοινό στόχο, την ενσωμάτωση αυτών των ανθρώπων στην κοινωνία μας.

Αλέξανδρος Ιορδάνου, εθελοντής στον Ελαιώνα

Συγχαρητήρια για την τετραήμερη αυτή εκδήλωση. Έχει να δώσει πολλά σε όποιον έρχεται να ακούσει και παροτρύνω τον κόσμο να έρθει να ακούσει διάφορους ομιλητές. Πιστεύω ότι η εργατική αλληλεγγύη, όπως είναι και το όνομα της εφημερίδας, θα νικήσει.

Νίκος Κροκίδης, γραμματέας ΠΕΝΕΝ

Είναι καταπληκτικό αυτό που γίνεται, και είμαι ένας άνθρωπος που δεν κολαρεύει, το αντίθετο μάλιστα, όταν λέω κάτι το πιστεύω. Αυτό που γίνεται, όχι μόνο με το Μαρξισμό, αλλά και συνεχώς με τις εφημερίδες, το περιοδικό, το βιβλιοπωλείο είναι πάρα πολύ καλό. Μια οργάνωση που δεν έχει τη μαζικότητα που έχουν τα πιο μεγάλα κόμματα, συνεχεία να πιάνει όλα αυτά τα ιστορικά θέματα, ώστε να μαθαίνουν όσοι δεν τα είχαν προσέξει ή είναι νέοι και δεν τα ξέραν. Όχι μόνο από ιστορική άποψη, αλλά γιατί σου δίνουν δύναμη.

Χρύσα Φαρμάκη, φιλόλογος, Βόλος

Έχω σπουδάσει Οικονομικά σε αυτές τις αίθουσες που γίνεται ο Μαρξισμός, αλλά ποτέ δεν είχα δει τον Μαρξ από αυτήν την οπτική γωνία, όσα χρόνια και αν έχω μελετήσει στη σχολή τις οικονομικές επιστήμες.

Ευγενία Βρούσσο

Η τελική εκδήλωση του Μαρξισμού ήταν πάρα πολύ καλή. Για εμάς που δεν έχουμε και ιδιαίτερες επαφές με το εξωτερικό. Ήταν εξαιρετική η βουλευτίνα από την Ιρλανδία, μου άρεσε πάρα πολύ, επίσης και ο πρόσφυγας που μίλησε από τη Συρία. Συγχαρητήρια για την εκδήλωση, συγχαρητήρια στους οργανωτές.

Γιάννης Λειβαδάρος, ΔΣ σωματείου εργαζομένων Δήμου Κερατσινίου

Ένα καταπληκτικό ντοκυμαντέρ

Η ταινία «Λάντλου» για την εργατική απεργία και ένοπλη εξέγερση των ανθρακωρύχων που συντάραξε το Κολοράντο και τις ΗΠΑ το 1914, και ξεκίνησε να παίζεται αυτές τις μέρες και στην Ελλάδα, προβλήθηκε την Παρασκευή 20/5, δεύτερη μέρα του Μαρξισμού 2016, στην ΑΣΟΕΕ.

Το καταπληκτικό αυτό ντοκυμαντέρ, με νέο υλικό από συνεντεύξεις εργατών που συμμετείχαν στην εξέγερση παρμένες τη δεκαετία του '70, προλόγισε η Φρόσω Τσούκα, ερευνήτρια και παραγωγός στην ταινία, ενώ μετά το τέλος της προβολής και παρά το προχωρημένο της ώρας, ακολούθησε συζήτηση και ερωτήσεις. Το Σάββατο το βράδυ, τις εκδηλώσεις ακολούθησε πάρτι με τις μουσικές των dj Renegade και dj Voador.

Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο!

Μπριντ Σμιθ

Μέχρι πρόσφατα τα ΜΜΕ στην Ιρλανδία προπαγανδίζουν ότι στις διαδηλώσεις τους οι Έλληνες κρατούσαν πανό που έλεγαν “Δεν είμαστε Ιρλανδοί”. Επαναλάμβαναν το ίδιο μήνυμα: ότι εμείς είμαστε τα καλά παιδιά της Ευρώπης σε αντίθεση με τους τρελούς και παλαβούς Έλληνες που απεργούν κάθε μέρα. Σήμερα λένε ότι είμαστε κι εμείς κακά παιδιά που δεν πληρώνουμε τους λογαριασμούς του νερού και δεν συμπεριφερόμαστε σωστά. Επιπλέον, έχουν τώρα μερικά πολύ κακά αγόρια και κορίτσια μέσα στη βουλή σε βορρά και νότο.

Η χώρα ήταν σε σκληρή λιτότητα πριν τη μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού με σημαντικές περικοπές σε ευπαθείς ομάδες και φτωχούς. Η επίθεση στο νερό έκανε τη σταγόνα στο ποτήρι να ξεχειλίζει. Η παρέμβαση των επαναστατών ήταν καθοριστική. Η κίνηση “Οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη” κατάφερε να συγκεντρώσει όλες τις αντιστάσεις και τις οργανώσεις του κινήματος, πολιτικές ομάδες, περιβαλλοντικές ομάδες, συνδικάτα, που κατέληξε στην καμπάνια ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού. Δεν περιορίστηκε εκεί, ήταν ενάντια σε όλη τη λιτότητα και απλώθηκε σε όλη

την κοινωνία μέχρι το Βορρά. Δουλέψαμε σκληρά για να πείσουμε ότι μπορούμε να είμαστε η φωνή του κινήματος. Για να μη γυρίσει ο κόσμος προς τα δεξιά που είναι πιθανό όταν οι επιθέσεις έρχονται από τη σοσιαλδημοκρατία. Έτσι για πρώτη φορά στην Ιρλανδία τα δύο μεγάλα κόμματα έχουν λιγότερο από το 50% των ψήφων και το υπόλοιπο μοιράζεται ανάμεσα σε εμάς, το Σιν Φέιν και άλλα κόμματα ενάντια στη λιτότητα και ανεξάρτητους.

Οι κυβερνήσεις σε Βορά και Νότο είναι αδύναμες γιατί το σύστημα είναι σε κρίση. Μας έλεγαν ότι είμαστε σε ανάκαμψη και σε success story, ότι η τρόικα είχε δίκιο. Ναι, αλλά για ποιον; Για την κορυφή της κοινωνίας που μέσα στην κρίση αύξησε τον πλούτο της. Τώρα οι εργάτες λένε “θέλουμε κι εμείς μερίδιο”.

Είναι μια δικαίωση για το Τζέιμς Κόνολι, το μεγάλο μαρξιστή επαναστάτη που δολοφονήθηκε από το βρετανικό ιμπεριαλισμό πριν 100 χρόνια. Σήμερα είμαστε σε θέση να έχουμε χτίσει ένα επαναστατικό κόμμα που μπορεί να συπειρώσει τους εργάτες, καθολικούς και προτεστάντες, σε έναν κοινό αγώνα ενάντια στη λιτότητα. Με τα λόγια του Κόνολι “Η Γη μας ανήκει”.

Θανάσης Διαβολάκης

Τέτοιες συζητήσεις για μας τους επαναστάτες είναι πολύ σημαντικές γιατί εμείς πράγματι θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο και μπορούμε. Όλοι μας έχουμε ακούσει την φράση “εσύ θα αλλάξεις τον κόσμο;” Κι όμως ο κόσμος αλλάζει. Μέσα από κάθε μάχη γεννιούνται οι δυνάμεις που θέλουν να τον αλλάξουν γιατί δεν μπορούν να επιβιώσουν όπως τους αξίζει.

Ο κόσμος αλλάζει όταν οι μεγάλες μάζες μπαίνουν ορμητικά στο προσκήνιο της ιστορίας και προβάλλουν τα δικά τους αιτήματα. Σε όλες τις προηγούμενες επαναστάσεις, οι μάζες ακολουθούσαν αυτούς που σε κάθε εποχή ήθελαν να αλλάξει ο κόσμος για το δικό τους συμφέρον. Αυτό έγινε στις αστικές επαναστάσεις. Αναδείχτηκε ένας κόσμος καλύτερος από τον προηγούμενο αλλά ήταν ξανά ένας κόσμος καταπίεσης και εκμετάλλευσης που μας οδήγησε μέχρι εδώ. Σήμερα αυτοί που έχουν συμφέρον να αλλάξει ο κόσμος, η εργατική τάξη, δε θα το κάνουν για να συνεχίσουν την εκμετάλλευση αλλά για να την καταργήσουν.

Τα τελευταία οχτώ χρόνια της κρίσης συντρόφισσες και σύντροφοι από πολλές οργανώσεις, κινήσεις και κόμματα της επαναστατικής αριστεράς αποφασίσαμε να συγκροτήσουμε ένα μέτωπο, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να δώσουμε δύναμη στην προσπάθεια να αλλάξουν τα πράγματα. Παίξαμε μεγάλο ρόλο στις μάχες για να μην περάσουν οι αντιλαϊκές πολιτικές. Όλο αυτό το κίνημα πήρε πολλές μορφές, άγριες απεργίες, διαδηλώσεις, συγκρούσεις με τους μηχανισμούς καταστολής και οδήγησε στην κυβερνητική αλλαγή. Και ήρθε ένα κόμμα της αριστεράς που ευαγγελιζόταν ότι θα αλλάξει τα πράγματα χωρίς σύγκρουση, αλλά με διαπραγμάτευση,

συζητώντας με το ελληνικό κεφάλαιο, την ΕΕ, το ΔΝΤ. Πολύ σύντομα αποδείχτηκε ότι αυτός ο δρόμος δεν μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγή, ότι αναγκάστηκε να κάνει χειρότερα από όσα οι προκάτοχοί του.

Ρήξη

Αποδείχτηκε έτσι ότι χρειάζεται να έρθουμε σε ρήξη και σύγκρουση με όσα μας έφεραν ως εδώ. Χρειάζεται οι εργαζόμενοι να πάρουν στα δικά τους χέρια τους αγώνες. Προβάλαμε ως αντικαπιταλιστική αριστερά ένα πρόγραμμα για μια αντικαπιταλιστική διέξοδο από την κρίση. Ζητήματα που βρίσκονται στον πυρήνα του προβλήματος, την άρνηση πληρωμής του χρέους, την έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ, την εθνικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων με εργατικό έλεγχο, να μπει χέρι στα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου, να δοθούν χρήματα για την υγεία, την παιδεία, τους μισθούς και τις συντάξεις.

Συγκίνησε μεγάλες μάζες εργαζομένων και είναι μπροστά μας η οργάνωση της πάλης για την εφαρμογή του. Γιατί ο κόσμος αλλάζει από τη στιγμή που υπάρχει η κινητήριος δύναμη αλλά και η μαγιά εκείνη των επαναστατών που μπορεί να οργανώσει την τάξη, να δώσει κατεύθυνση στους ταξικούς αγώνες, να βοηθήσει τους εργαζόμενους να καταλάβουν ότι είναι οι ίδιοι που θα αλλάξουν τον κόσμο. Έχουμε μπροστά μας μάχες, όπως στον Πειραιά ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του λιμανιού. Οι εργάτες μπορούν να την κερδίσουν. Σε αυτό τον αγώνα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα είναι μπροστά, όλοι θα δώσουμε τις δυνάμεις μας. Αυτός είναι ο δρόμος για να αλλάξουν τα πράγματα.

Με την έμπνευση όλου του τετραήμερου να κυριαρχεί στο κατάμεστο αμφιθέατρο Αντωνιάδου της ΑΣΟΕΕ έγινε η εκδήλωση που έκλεισε το “Μαρξισμό 2016” το βράδυ της Κυριακής 22 Μάη. Η συζήτηση ήταν αφιερωμένη στο κεντρικό μοτίβο του φετινού φεστιβάλ “Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο”. Με ένα παρατεταμένο χειροκρότημα και το σύν-

θημα “Πες το δυνατά, πες το καθαρά, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά” υποδέχτηκε το ακροατήριο τον Αμπζάτ αλ Φαχούρι, πρόσφυγα από τη Συρία, στην πιο δυνατή στιγμή της βραδιάς. Στο πάνελ βόσκοπονταν επίσης η Μπριντ Σμιθ, νεοεξελεγμένη βουλευτής στην Ιρλανδία με την κίνηση “Οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη” (την εισήγησή της στη συζήτηση “Η Ιρλανδία και

η αντικαπιταλιστική αριστερά” θα βρείτε στη σελίδα 12), ο Θανάσης Διαβολάκης, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΔΣ της ΟΙΕΑΕ, η Ζαννέτα Λυσικάτου, ειδικευόμενη γιατρός στο Αγγαία Κυριακού και μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ και η Μαρία Στύλλου, υπεύθυνη του περιοδικού Σοσιαλισμός Από τα Κάτω. Δημοσιεύουμε εδώ αποσπάσματα από τις ομιλίες τους.

Μαρία Στύλλου

Χεται έχει τις συνελεύσεις για να οργανώσουν το πρόγραμμά τους. Ο μήνας που έρχεται, το καλοκαίρι που έρχεται, η χρονιά και η περίοδος που μπαίνουμε καθορίζεται από μια εργατική τάξη που συνεχίζει.

Είμαστε πλειοψηφία στην Ευρώπη. Μέσα στο Μαρξισμό μίλησαν σύντροφοι από μια σειρά άλλες χώρες μεταφέροντάς μας την εικόνα ενός κινήματος που συνεχώς μεγαλώνει από τη Βρετανία και την Ιρλανδία μέχρι τη Κύπρο. Το δικό μας success story είναι μπροστά, ενώ το δικό τους είναι βαμμένο με αίμα, εγκλήματα, πολέμους και καταρρέει. Δεν ξέρουν ποια τράπεζα θα τους σκάσει στα χέρια, δε ξέρουν ποια θα είναι η επόμενη χώρα που θα ψηφίσει την έξοδο από την ΕΕ, το όνειρό τους για τη ΕΕ περνάει την χειρότερη κρίση, δε μπορούν να σταθεροποιηθούν σε καμία μεριά. Και ταυτόχρονα έχουν τεράστια αντίσταση απέναντί τους. Η εργατική αντίσταση, το νεολαϊστικό κίνημα και το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες δεν τους αφήνει λεπτό.

Αυτό σημαίνει ότι έχουμε τελειώσει μαζί τους; Καθόλου. Συνεχίζουν να είναι εκεί, να καθορίζουν τις ζωές μας, να σπέρνουν τη φτώχεια και το ρατσισμό, να πνίγουν πρό-

εσφυγες, να κλείνουν τα σύνορα, να κάνουν πόλεμο, να καταστρέφουν το περιβάλλον. Γι αυτό το κίνημα δεν περιορίζεται στο να παλεύει αλλά έχει ανοίξει το ζήτημα αν μπορεί να αλλάξει αυτό τον κόσμο.

Προχωρήματα

Η συζήτηση αυτή δεν είναι μιας επαναστατικής μειοψηφίας που είναι στο πλάι και κάνει ιδεολογικά ξεκαθαρίσματα, αλλά όλης της αριστεράς και όλου του κόσμου που μετά τους συμβιβασμούς του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει πάει πίσω. Είναι προχωρημένος πολιτικά κι αυτό φαίνεται γιατί βρίσκεται στους δρόμους, οργανώνει τις μάχες μέσα στα συνδικάτα και τις γειτονιές, στέκεται στο πλευρό των προσφύγων και ταυτόχρονα συζητά με την αντικαπιταλιστική αριστερά για πρώτη φορά με τέτοιους όρους για το πώς μπορούμε να αλλάξουμε την κοινωνία.

Γι αυτό δεν είναι μια συζήτηση θεωρητική αλλά μια συζήτηση που αúριο και κάθε μέρα θα τη συναντάμε σε όλους τους χώρους, θα πρέπει να τη μεταφέρουμε σε όλους τους χώρους. Πώς θα το κάνουμε; Μέσα από τρία πράγματα. Το πρώτο είναι η κοινή δράση που

Αμπζάτ αλ Φαχούρι

Θέλω να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση σε μια εκδήλωση για το πώς παλεύουμε για έναν καλύτερο κόσμο και που είστε εδώ, που είστε μαχητές και παλεύετε. Είμαι πρόσφυγας από τη Συρία, από την πόλη Χάμα. Όταν ξεκίνησαμε την επανάσταση στην πόλη μου, ήμασταν μόλις δέκα άνθρωποι που ήμασταν αποφασισμένοι, που θέλαμε να κάνουμε διαδήλωση για να αντισταθούμε στο καθεστώς. Στην αρχή, έπρεπε να βρούμε τρόπο να οργανώσουμε τον κόσμο στην πόλη μας. Τριάντα χρόνια νωρίτερα το καθεστώς είχε καταστείλει μια μεγάλη εξέγερση και γι αυτό έπρεπε να δούμε πώς να κινηθούμε.

Ενώ ξεκίνησαμε σε λίγες περιοχές για να συνενώσουμε τις αντιστάσεις, καταφέραμε στο τέλος να κάνουμε διαδηλώσεις με εκατομμύρια ανθρώπους από όλη την πόλη. Η κορύφωση του κινήματος ήταν το Μάη και τον Ιούλη του 2011 όταν καταφέραμε να κάνουμε διαδήλωση ενός εκατομμυρίου με γενική απεργία, τα κλείσαμε όλα, τα μαγαζιά, τίποτα δε δούλευε, παραλύσαμε τα πάντα. Οι διαδηλώσεις μας ήταν ειρηνικές, δεν είχαμε όπλα και άλλα τέτοια μέσα για να διαμαρτυρηθούμε αλλά το καθεστώς δεν έκανε το ίδιο, χρησιμοποίησε όπλα και βία εναντίον μας. Έτσι, ήρθαμε εδώ από τον πόλεμο και θέλω να ευχαριστήσω τους ανθρώπους εδώ, που είναι τόσο καλοί και ευγενικοί, θέλω να σας ευχαριστήσω για τη συμπαράστασή σας, είμαστε σαν εσάς, είστε τα πάντα για μας. Είστε οι πρώτοι που μας υπερασπιζέστε και εμείς θα κάνουμε το ίδιο.

Θέλω να μιλήσω για τις διάφορες οργανώσεις, δε θα αναφέρω ονόματα, αλλά όλο αυτό το σύστημα που έχουν στήσει με τις ΜΚΟ δεν δουλεύει. Εγώ και οι φίλοι μου έχουμε φύγει από το στρατόπεδο και ο λόγος είναι ότι δεν εμπιστευόμαστε καθόλου αυτές τις οργανώσεις, οι ΜΚΟ δε σέβονται τα δικαιώματά μας. Όχι μόνο εμάς αλλά και πρόσφυγες από άλλες εθνικότητες, μας ταπει-

Ζαννέτα Λυσικάτου

Τα τελευταία έξι χρόνια τα νοσοκομεία έχουν παίξει φοβερό ρόλο στο κίνημα. Ξεκίνησαμε το 2009 από δειλές επιτροπές αγώνα για να οργανώσουμε συνελεύσεις και να καταβρούμε τα νοσοκομεία στις απεργίες και φτάσαμε στο σημείο να είναι κομμάτι του κινήματος που έριξε τρεις κυβερνήσεις ακυρώνοντας τα σχέδια συγχωνεύσεων, ιδιωτικοποιήσεων και απολύσεων του Λοβέρδου και του Άδωνη, την αξιολόγηση του Μητσότακη, την απληρωσιά του Ξανθού με 15 μέρες οργανωμένη επίσκεψης. Υπερασπιστήκαμε το συνδικαλισμό κόντρα στη δεξιά. Κερδίσαμε παράταση για τους επικουρικούς. Και στην ιδιωτική υγεία, όπως στη Euromedica ακυρώνοντας απόλυση και στο Ιασό με την τριήμερη απεργία για τους μισθούς. Αυτή τη στιγμή ξηλώνουμε τις ιδιωτικές εταιρίες καθαρισμού και διεκδικούμε μόνιμη δουλειά για τις καθαρίστριες.

Η οργάνωση από τα κάτω με τους αντικαπιταλιστές στο κέντρο, το συντονιστικό των νοσοκομείων, έφτασε να συντονίζει νοσοκομεία από την Ικαρία και τους Μολάους μέχρι το Κιλκίς. Με την κοινή δράση, το ενιαίο μέτωπο ριζοσπαστικοποιήθηκε ο κόσμος κι αυτό μας έρχει αναδείξει στα ΔΣ, στα προεδρεία, τις Ομοσπονδίες. Είμαστε δεύτεροι μετά τη δεξιά στην ΕΙΝΑΠ, δεύτεροι μετά το ΚΚΕ στην

νώνουν συνεχώς. Για μένα δεν έχει καμία σημασία από ποια εθνικότητα είμαστε, δεν έχει σημασία ποια θρησκεία έχουμε, μουσουλμάνοι ή χριστιανοί, δεν έχει σημασία σε ποια χώρα είμαστε, το βασικό είναι ότι έχουμε όλοι τα ίδια προβλήματα.

Αλληλεγγύη

Αυτό που χρειάζεται είναι η αλληλεγγύη και να βοηθάμε ο ένας τον άλλο. Οι οργανώσεις του ΟΗΕ λένε ότι θέλουν να σώσουν την κατάσταση αλλά ούτε πρόγραμμα ούτε μέθοδο έχουν, το χειρότερο. Έχουμε κάνει αίτηση για άσυλο αλλά δεν έχουμε πάρει απάντηση και όταν πηγαίνουμε για να δούμε τι γίνεται μας λένε ότι δεν υπάρχουν αρκετά στοιχεία και δεδομένα. Δε ξέρω αν είναι ελληνικό ή ευρωπαϊκό το πρόβλημα, αλλά πρέπει να αντιμετωπίσουμε όλα τα ζητήματα σχετικά με την υγεινή, την εκπαίδευση που χρειαζόμαστε. Οι ΜΚΟ παίρνουν μεγάλα κονδύλια υποτίθεται για να βοηθούν τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, αλλά αυτό δε γίνεται.

Δε θέλουμε κάποιον να μας τσίπει, έχουμε εκπαίδευση και ικανότητες, θέλουμε να προσφέρουμε όσα ξέρουμε στην κοινωνία και δε μπορούμε να το κάνουμε όταν μας κλείνουν στα στρατόπεδα. Δε σκέφτηκαν να μας φτιάξουν ένα σχολείο για τα παιδιά, έτσι το προσπαθούμε μόνοι μας, στο Σκαραμαγκά από Δευτέρα θα λειτουργεί ένα σχολείο. Οι κυβερνήσεις και οι ΜΚΟ δε δίνουν δεκάρα για τους πρόσφυγες, δε θα λύσουν κανένα πρόβλημα, μόνο εμείς θα το κάνουμε, πρέπει να βασιστούμε στους εαυτούς μας. Πριν φύγω από τη Συρία και έρθω στην Ελλάδα σκέφτηκα ότι θα είναι καλύτερα. Τώρα βλέπω ότι είμαστε στις χειρότερες συνθήκες και στεναχωριέμαι για όσα βλέπω και για όλα τα ζητήματα που πρέπει να λύσουμε για μας, τις οικογένειές μας, για το μέλλον που θέλουμε. Σας υποστηρίζουμε, είμαστε εσείς, είμαστε μαζί σας.

ΟΕΝΓΕ με μια ψήφο διαφορά. Στην ιδιωτική υγεία το ίδιο.

Σήμερα από καλύτερες θέσεις συνεχίζουμε τις κινητοποιήσεις με τα σωματεία και το συντονιστικό. Όλες οι αλλαγές, με την κατάρρευση ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, αντανακλούνται μέσα στα σωματεία. Ο κόσμος ψηφίσε ΣΥΡΙΖΑ για να γίνουν αλλαγές. Σαν αντικαπιταλιστική αριστερά επιμενίναμε ότι οι εργάτες πρέπει να είναι στους δρόμους για να γίνουν όλα αυτά προβάλλοντας την αντικαπιταλιστική εναλλακτική. Όλες αυτές οι αλλαγές ήρθαν όχι μόνο από τις οικονομικές μάχες αλλά και τις πολιτικές. Τα νοσοκομεία ήταν στη συγκέντρωση την πρώτη μέρα της δίκης της Χρυσής Αυγής, ακύρωσαν την αιμοδοσίες μίσους, αλλά και στο θέμα των προσφύγων. Οι εργαζόμενοι αγάγιασαν τους πρόσφυγες, πήραν πρωτοβουλίες σα να ήταν θέμα δικό τους, οι νοσηλεύτριες γέμιζαν ντουλάπια με τρόφιμα για τους πρόσφυγες.

Με όλο αυτό τον κόσμο στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ μπορούμε από καλύτερες θέσεις να δώσουμε στη συνέγεια. Να ξαναγυρίσουμε στις συνελεύσεις για την απεργία στις 8 Ιούνη και στις 9 Ιούνη εξω από το Δημαρχείο για ανοιχτά νοσοκομεία για τους πρόσφυγες. Χρειαζόμαστε περισσότερες επαναστάτες για όλα αυτά.

Είναι πραγματικό προνόμιο να μιλάω σε ένα άλλο επαναστατικό κόμμα της Ευρώπης, τη στιγμή που το ΔΝΤ και η Τρόικα επιτίθενται στις εργατικές τάξεις της Ιρλανδίας και της Ελλάδας, κι αυτό γιατί πιστεύω ότι και οι δύο πλευρές θα επωφεληθούμε από αυτή τη συζήτηση και θα οργανώσουμε καλύτερα την αντεπίθεση.

Οι δύο τελευταίοι μήνες χαρακτηρίστηκαν από συγκλονιστικές εξελίξεις στην Ιρλανδία. Έχουμε πλέον 6 επαναστάτες σοσιαλιστές βουλευτές στο κοινοβούλιο της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας και δύο επαναστάτες σοσιαλιστές που εκλέχτηκαν στο τοπικό κοινοβούλιο της Βόρειας Ιρλανδίας. Σαν People Before Profit φέτος κατεβήκαμε στις εκλογές στο νότο σε συνεργασία με την Anti Austerity Alliance. Από το 2014 η επιρροή μας είχε ανέβει, όταν αποφασίσαμε να παρέμβουμε στο κίνημα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού. Το PBP και η AAA έγιναν οι δύο βασικοί πόλοι του κινήματος και αποφασίσαμε να συντονίσουμε αυτή τη δύναμη. Στην ουσία, το ίδιο το κίνημα μας “έστρωσε”, διότι μέχρι τότε αντιμετωπίζαμε προβλήματα σεχατισμού.

Θα προσπαθήσω να μιλήσω για την κατάσταση με τον τρόπο που τη βλέπουμε εμείς, δηλαδή σε όλη την Ιρλανδία συνολικά, παρά το γεγονός ότι ζούμε σε μια χώρα διχοτομημένη εδώ και 800 χρόνια λόγω του βρετανικού ιμπεριαλισμού. Ένας λόγος είναι για να δείξω ότι η λύση για μια ενωμένη Ιρλανδία δε θα έρθει μέσα από τον εθνικισμό του Sinn Fein: για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας υπάρχουν επαναστάτες βουλευτές και στο βορρά και στο νότο.

Η εκλογή των επαναστατών στα κοινοβούλια, και ειδικά η πρωτιά του Τζέρι Κάρολ στο δυτικό Μπέλφαστ, προπύργιο του ρεπουμπλικανισμού, δείχνει ότι η σχέση της εργατικής τάξης με το κατεστημένο σπάει, τώρα που βλέπει τα δύο μεγάλα κόμματα, το Sinn Fein και το Δημοκρατικό Ενωτικό Κόμμα (DUP), να εφαρμόζουν πολιτικές λιτότητας σε συνεργασία. Πρόκειται για ένα τεράστιο βήμα προς τα εμπρός σε διεθνή κλίμακα για τους επαναστάτες.

Κοινωνική καταστροφή

Είναι μια κρίσιμη περίοδος: η λιτότητα κρέμεται πάνω από τα κεφάλια μας σε βορρά και νότο. Όπως η Ελλάδα, έτσι και η Ιρλανδία, πήρε ένα τεράστιο πακέτο “διάσωσης” 84 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το πακέτο αυτό στοιχίζει στη χώρα 9 δισεκατομμύρια ετησίως και έχει φέρε μια τεράστια κοινωνική καταστροφή. Τα μέτρα του μνημονίου χτυπάνε τους ανάπηρους, τους συνταξιούχους, τα παιδιά, τις περιθωριοποιημένες κοινότητες, όλες τις αδύναμες ομάδες δηλαδή, καθώς και την υγεία, την παιδεία, την εργατική τάξη σα σύνολο.

Η ιδιωτικοποίηση του νερού ήταν από τα πρώτα πράγματα που επιχείρησε η κυβέρνηση: κλήθηκε να υλοποιήσει μια οδηγία της ΕΕ που υποδείκνυε να δημιουργηθεί μια εταιρία που θα διαχειρίζεται με εντελώς αδιαφανείς τρόπους το νερό και θα το χρεώνει στους εργαζόμενους και τον απλό κόσμο. Αυτό που κάναμε σαν PBP, ήταν να καλέσουμε μια σύσκεψη συνδικάτων και κομματιών της Αριστεράς συμπεριλαμβανομένου του SF και τμήματος των Πρασίνων με στόχο τη δημιουργία ενός μετώπου ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Έτσι γεννήθηκε το κίνημα για το νερό, ένα κίνημα

Ο αντικαπιταλισμός είναι δυνατό όπλο

Εισήγηση της Μπριντ Σμιθ, νεοεκλεγμένης βουλευτίνας στην Ιρλανδία με την κίνηση «Οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη», στο Μαρξισμό 2016

που έπαιξε τεράστιο ρόλο στην ανάδειξη ενός κινήματος ενάντια στη λιτότητα συνολικότερα.

Σε κάθε πόλη και γειτονιά υπήρχε κάποιος πυρήνας αυτοοργανωμένης δράσης του κόσμου που ξεσηκώθηκε, στα αστικά κέντρα και στην επαρχία. Είχαμε κόσμο που ερχόταν από όλες αυτές τις περιοχές και περιφρουρούσε τα σημεία στα οποία πήγαινε η εταιρία διαχείρισης να εγκαταστήσει τους μετρητές, συγγρόνουνταν με την αστυνομία και εμπόδισαν να γίνουν καταμετρήσεις σε πολλά σπίτια απ’ άκρη σ’ άκρη στην Ιρλανδία. Επίσης είχαμε επαναλαμβανόμενες διαδηλώσεις ταυτόχρονα σε εθνικό επίπεδο.

Υπολογίζουμε ότι τουλάχιστον 20% του πληθυσμού της χώρας πήρε μέρος σε διαδηλώσεις, αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι πάνω από 50% αρνήθηκε να πληρώσει τις χρεώσεις για το νερό, ακυρώνοντας στην πράξη την ιδιωτικοποίηση.

Η ιστορία αυτή δεν ξετυλίγεται μόνο για το νερό. Ήταν η ευκαιρία μας να έχουμε ένα στόχο. Να κάνουμε κάτι που να δηλώνει ότι απορρίπτουμε συνολικά την οικονομική τρομοκρατία της Τρόικας και τα κόμματα της κυβέρνησης που την υλοποιούν. Ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι.

Το κίνημα αυτό ήρθε σα συνέχεια μεγάλων προχωρημάτων και κινητοποιήσεων των προηγούμενων χρόνων. Δύο παραδείγματα: το κίνημα για το γάμο των ομοφυλόφιλων ήταν τεράστιο. Όχι επαναστατικό ή αντικαπιταλιστικό απαραίτητα, αλλά σίγουρα ριζοσπαστικό και μαχητικό. Το κίνημα για το δικαίωμα στην έκτρωση επίσης ξεσήκωσε δεκάδες χιλιάδες. Όποτε παρεμβήκαμε σε αυτά τα κινήματα, προσπαθώντας να δείξουμε ότι υπάρχει ένα νήμα που συνδέει όλους αυτούς τους αγώνες, μαζί και τη μάχη ενάντια στη λιτότητα, κερδίσαμε κόσμο στις γραμμές μας για τα επόμενα βήματα.

Σε σχέση με την κατάσταση στην Ελλάδα, επειδή πολύς κόσμος παρακολουθούσε τις εξελίξεις, επικρατούσε μια “Συριζομανία” την εποχή εκείνη. Στην αντικαπιταλιστική αριστερά άνοιξε μια τεράστια συζήτηση για τον ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς καλωσορίζαμε την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά προειδοποιούσαμε ότι δεν πας μακριά με

την προσαρμογή στο σύστημα, αν δεν το αμφισβητήσεις συνολικά, θεμελιακά, σε αντικαπιταλιστική βάση. Κατηγορηθήκαμε ως υπερβολικά σκεπτικιστές και ότι “χαλάμε” τη χαρά του κόσμου, ακόμη και από κομμάτια του ίδιου μας του χώρου, πόσο μάλλον της υπόλοιπης Αριστεράς.

Ωστόσο η χρησιμότητα της ανάλυσής μας φάνηκε στις δικές μας γενικές εκλογές. Το Εργατικό Κόμμα καταβαραθρώθηκε, τα υπόλοιπα κομμάτια της Αριστεράς πήγαν καλά αν και όχι όσο αναμενόταν, αλλά η πραγματική έκρηξη φάνηκε στην αντικαπιταλιστική Αριστερά: σε βορρά και νότο, η κατανόησή μας ότι το εργατικό κίνημα ζητάει μια πραγματική εναλλακτική πρόταση που η Αριστερά να μπορεί να στηρίξει με ξεκάθαρο τρόπο, έπαιξε ρόλο. Φυσικά έχουμε ένα μίνιμουμ πρόγραμμα που θα προσπαθήσουμε να πετύχουμε μέσα από το κοινοβούλιο. Μια σειρά από τους στόχους μας έχουν επιτευχθεί. Το πιο σημαντικό είναι ότι η ιδιωτικοποίηση του νερού είναι σχεδόν σίγουρο ότι θα παρθεί πίσω. Έχουμε προκαλέσει αναστάτωση στο σχηματισμό κυβέρνησης με την άρνησή μας να διαπραγματευτούμε με οποιαδήποτε δύναμη λιτότητας, μια και έχουμε την 5η μεγαλύτερη κοινοβουλευτική ομάδα. Έχουμε καταφέρει να αναδείξουμε τα όρια της “δημοκρατίας” με τις επερωτήσεις που κάνουμε για τη διαφάνεια της διαχείρισης του νερού και μένουν προκλητικά αναπάντητες. Τέλος, οι έδρες μας στο κοινοβούλιο δίνουν φωνή στους αγώνες των εργατών.

Ανατροπή

Αλλά γνωρίζουμε καλά ότι αυτό δεν αρκεί. Το σύστημα, ένας καπιταλισμός σε κρίση, δε θα επιτρέψει ποτέ να περάσει από το κοινοβούλιο το κεντρικό αίτημά μας, η διαγραφή του χρέους. Η εμπειρία του ΣΥΡΙΖΑ το έχει δείξει αυτό. Τα μίνιμουμ προγράμματα είναι καλά, όλα τα αριστερά κόμματα έχουν, αλλά αν δεν παλεύουν ταυτόχρονα για την ανατροπή του συστήματος καταλήγουν σύντομα να συμβιβάζονται, ακόμα και να υποστηρίζουν την ατζέντα των καπιταλιστών.

Αυτό που έχουμε να μάθουμε από εσάς είναι το πώς χτίζουμε μέσα στα συνδικάτα. Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι η μεγάλη μας αδυναμία, μια και το λυμαίνεται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ύστερα από χρόνια κυριαρχίας του Εργατικού Κόμματος με τη μέθοδο των “κοινωνικών εταίρων”. Έχουμε να μάθουμε από εσάς για το πώς θα ξανακερδίσουμε το έδαφος στους εργατικούς χώρους, τώρα που μια σειρά από αυτούς ετοιμάζονται να βγουν στο δρόμο να διεκδικήσουν πίσω τα κλεμμένα, πώς θα αποκτήσουμε βαθιές ρίζες και μακρόχρονη πολιτική σχέση. Γι’ αυτό θεωρώ πολύ σημαντικά τα γεγονότα όπως ο Μαρξισμός.

Την εβδομάδα που έρχεται οργανώνουμε τρεις μεγάλες κινητοποιήσεις. Για την οριστική κατάργηση των χρεώσεων του νερού, για το δικαίωμα στην έκτρωση και ενάντια στο τεράστιο κόστος της στέγασης. Συνδέουμε τις μάχες αυτές μεταξύ τους και με τη μάχη ενάντια στη λιτότητα και τον αγώνα για την ανατροπή του καπιταλισμού. Γι’ αυτό χρειαζόμαστε δυνατά επαναστατικά κόμματα που να δίνουν αυτή την προοπτική. Θέλουμε να κερδίσουμε στην προοπτική αυτή τους πιο δυνατούς αγωνιστές σε Ιρλανδία και Ελλάδα. Όσοι και όσες δεν είστε οργανωμένοι στο ΣΕΚ, να οργανωθείτε: έχουμε έναν πόλεμο να κερδίσουμε

Καρπός της κρίσης της ΕΕ

Έρχομαι από μια χώρα, την Βρετανία, που ξαφνικά άρχισε να γίνεται ενδιαφέρουσα. Ξαφνικά όλοι μιλάνε για το Brexit. Στις 23 Ιούνη η Βρετανία θα ψηφίσει για το αν θέλει να παραμείνει στην ΕΕ. Το Brexit είναι το νόθο παιδί του Brexit. Γιατί, χωρίς αμφιβολία, η αντιπαράθεση που εκτυλίσσεται σήμερα στην Βρετανία, είναι προϊόν της κρίσης της ΕΕ. Αυτή με την σειρά της, είναι προϊόν της ευρύτερης κρίσης του καπιταλισμού.

Όμως, στην Βρετανία, η κρίση στην ΕΕ εκφράζεται μέσα από την κρίση που συνταράσσει το κυβερνητικό κόμμα των Συντηρητικών. Πρόκειται για ένα ακραία νεοφιλελεύθερο κόμμα, το κόμμα της Θάτσερ. Όμως, είναι βαθιά διχασμένο όσον αφορά την ΕΕ. Και σαν να μην έφτανε αυτό, ο Κάμερον, ο πρωθυπουργός, αποφάσισε να οργανώσει το δημοψήφισμα με το ερώτημα της παραμονής στην ΕΕ. Ήταν αποτέλεσμα της πίεσης της πιο δεξιάς πτέρυγας του κόμματός του, και από το ακόμα πιο δεξιό UKIP.

Η δεξιά πτέρυγα των Συντηρητικών απεχθάνεται την ΕΕ αλλά είναι επίσης τρομοκρατημένη από το UKIP γιατί κερδίζει ψήφους εις βάρος της. Το UKIP είναι το τρίτο κόμμα σε εκλογικά ποσοστά αυτή τη στιγμή στην Βρετανία και η άνοδός του είναι έκφραση της γενικότερης κρίσης των κατεστημένων καπιταλιστικών κομμάτων σε όλη την Ευρώπη. Αυτή η κρίση στο χώρο της δεξιάς εκφράζεται με την άνοδο κομμάτων όπως το Εθνικό Μέτωπο στην Γαλλία ή το AfD στην Γερμανία.

Η δεξιά πτέρυγα των Συντηρητικών και το UKIP αντιτίθενται στην ΕΕ με βάση μια αντιδραστική, εθνικιστική και ρατσιστική πλατφόρμα. Εμπνέονται από την αντιδραστική φαντασιοκοπία ότι με κάποιο τρόπο η Βρετανία μπορεί να επανακτήσει το αυτοκρατορικό της μεγαλείο έξω από την ΕΕ.

Όμως, η άρχουσα τάξη της Βρετανίας είναι αναφανδόν ενάντια στο Brexit. Και σ' αυτό το ζήτημα έχει την ολόψυχη υποστήριξη των αρχουσών τάξεων διεθνώς. Το ΔΝΤ τάσσεται κατά του Brexit. Το ΝΑΤΟ είναι ενάντια στο Brexit. Ο Μπάρακ Ομπάμα, ο πρόεδρος των ΗΠΑ, έχει ταχθεί ενάντια στο Brexit. Αυτή η στάση αντανάκλα το γεγονός ότι η ΕΕ αποτελεί ένα από τα κυριότερα σχέδια του δυτικού ιμπεριαλισμού από το τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και μετά.

Από τη δεκαετία του 1940 οι ΗΠΑ στηρίζουν την ευρωπαϊκή ενοποίηση ώστε να διαθέτουν ένα σταθερό και ευημερών μικρότερο συνεταίρο στη διαχείριση του παγκόσμιου καπιταλισμού. Επίσης, από την σκοπιά του ευρωπαϊκού καπιταλισμού, η ΕΕ είναι το μέσο με το οποίο επιδιώκουν την ικανοποίηση των συμφερόντων τους σε παγκόσμια κλίμακα. Αυτό ισχύει για την Γαλλία και την Γερμανία αλλά επίσης και για την Βρετανία.

Ο Κάμερον διαπραγματεύτηκε με την ΕΕ

με συμφωνία, η οποία θα διατηρήσει το Σίτι του Λονδίνου σαν την πραγματική χρηματοπιστωτική πρωτεύουσα της Ευρώπης. Παρόλο που η Βρετανία βρίσκεται εκτός ευρωζώνης, οι περισσότερες χρηματοπιστωτικές δοσοληψίες της Ευρώπης πραγματοποιούνται στο Σίτι του Λονδίνου.

Είναι ένας πολύ ωφέλιμος διακανονισμός για τον βρετανικό καπιταλισμό. Αλλά επίσης και από την σκοπιά του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Επειδή η Βρετανία είναι ο στενότερος σύμμαχος των ΗΠΑ στην Ευρώπη. Ο Ομπάμα κατέστησε σαφές ότι θέλει αυτό τον σύμμαχο στις Συνόδους Κορυφής της ΕΕ στις Βρυξέλλες, για να υπερασπίζεται τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ και της ατλαντικής συμμαχίας. Έτσι τα βασικά κέντρα του παγκόσμιου καπιταλισμού παρεμβαίνουν ενεργά ενάντια στο Brexit.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα, διάφορες δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς στην Βρετανία ενώνουν τις δυνάμεις τους σε μια καμπάνια υπέρ της εξόδου της Βρετανίας από την ΕΕ. Όμως, δεν παλεύουμε για το Brexit, αλλά για το Lexit, μια Αριστερή Έξοδο από την Ε.Ε.

Διεθνιστική σκοπιά

Παλεύουμε για το Lexit εξαιτίας του ιμπεριαλιστικού χαρακτήρα της ΕΕ. Παλεύουμε ενάντια στην ΕΕ γι' αυτά που έχει κάνει σε χώρες όπως η Ελλάδα, η Ιρλανδία και η Πορτογαλία. Είμαστε ενάντια στην ΕΕ γιατί αυτός ο υποτιθέμενος «διεθνιστικός» οργανισμός πνίγει πρόσφυγες και μετανάστες στην Μεσόγειο. Παλεύουμε για το Lexit από διεθνιστική

και αντικαπιταλιστική σκοπιά. Δεν θέλουμε μια «παλιά καλή Αγγλία» απομονωμένη από τον υπόλοιπο κόσμο. Θέλουμε την έξοδο της Βρετανίας σαν εργαλείο για τη διάλυση της ΕΕ.

Η ΕΕ έχει αποδείξει τον αντιδραστικό της χαρακτήρα πέραν πάσης αμφιβολίας στα προηγούμενα χρόνια. Είμαστε υπέρ των διεθνιστικών λύσεων. Όμως, αυτές οι διεθνιστικές λύσεις μπορούν να επιτευχθούν με τη διάλυση της ΕΕ, γιατί αποτελεί εμπόδιο για την υλοποίησή τους.

Είμαστε με το Lexit γιατί είναι και εργαλείο στην πάλη ενάντια στη «δικιά μας» κυβέρνηση. Υπάρχουν απόψεις στην βρετανική Αριστερά που υποστηρίζουν ότι πρέπει να παραμείνουμε στην ΕΕ γιατί το δημοψήφισμα δυναμώνει δεξιές και αντιδραστικές δυνάμεις. Όμως, ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Κάθε μέρα, η αντιπαράθεση που έχει πυροδοτήσει το δημοψήφισμα εξασθενίζει την κυβέρνηση.

Ο Κάμερον και οι υποστηρικτές του συγκρούονται με τους υπουργούς τους που υποστηρίζουν το Brexit. Καθημερινά, ηγετικά στελέχη των Συντηρητικών αλληλοκατηγορούνται με όλο και πιο σκληρούς χαρακτηρισμούς. Η κυβέρνηση έχει

αναγκαστεί να υποχωρεί στο ένα θέμα μετά το άλλο εξαιτίας της δεξιάς εσωκομματικής αντιπολίτευσης.

Αν στο δημοψήφισμα πλειοψηφήσει η έξοδος από την ΕΕ, τότε ο Κάμερον και ο βασικός του σύμμαχος ο Όσμπορν, ο υπουργός Οικονομικών, θα είναι τελειωμένοι. Είμαστε μάρτυρες μιας κατάρρευσης του κυβερνητικού κόμματος που πυροδοτεί ο καυγάς για το Brexit. Η αριστερή καμπάνια στο δημοψήφισμα για την έξοδο από την ΕΕ είναι ένας τρόπος αποδυνάμωσης της αντιδραστικής κυβέρνησής «μας», της κυβέρνησης που εφαρμόζει τη λιτότητα στην Βρετανία.

Δυστυχώς, ο Τζέρεμι Κόρμπιν, ο νέος αριστερός ηγέτης του Εργατικού Κόμματος, εξαναγκάστηκε από τη δεξιά πτέρυγα του δικού του κόμματος να ταχθεί υπέρ της παραμονής στην ΕΕ. Μ' αυτόν τον τρόπο το Εργατικό Κόμμα στηρίζει την κυβέρνηση των Συντηρητικών. Παρ' όλα αυτά, έστω κι αν το Εργατικό Κόμμα δεν αρπάζει αυτή την ευκαιρία, θα το κάνει η ριζοσπαστική Αριστερά.

Η καμπάνια για το Lexit συσπειρώνει διαφορετικά πολιτικά κόμματα της Αριστεράς και ένα σημαντικό συνδικάτο. Θα εξασφαλίσουμε ότι στο δημοψήφισμα θα ακουστεί μια ταξική, διεθνιστική φωνή ενάντια στην ΕΕ. Είναι η δική μας συνεισφορά στον πανευρωπαϊκό αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό, τη λιτότητα και την ίδια την ΕΕ.

Άλεξ Καλλίνκος

Απο την εισήγησή του στο Μαξισμό 2016 στη συζήτηση για το «Διεθνιστικό ΟΧΙ στην ΕΕ»

Εκδήλωση στο Λονδίνο

Διεθνής εκδήλωση υπέρ του Lexit, δηλαδή υπέρ μιας αριστερής εξόδου της Βρετανίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση έγινε στο Λονδίνο την περασμένη Τετάρτη 18 Μαΐου με συμμετοχή της Αργυρής Ερωτοκρίτου, μέσω skype, από την Ελλάδα.

«Στην εκδήλωση, την οποία οργάνωσε η Καμπάνια υπέρ του Lexit», μας μεταφέρει ο Ντέιβ Σιούελ από το Λονδίνο, «αναπτύχθηκαν τα επιχειρήματα ενάντια στην λιτότητα που επιβάλει η τρόικα και στο ρατσισμό της ΕΕ, και ενάντια στις καμπάνιες των αφεντικών είτε αυτών που είναι υπέρ της παραμονής της Βρετανίας στην ΕΕ είτε εκείνων που είναι κατά».

Η Μπριντ Σμιθ, βουλευτίνα από την Ιρλανδία (ομιλήτρια και στον Μαξισμό 2016 στην Αθήνα) αναρωτήθηκε πώς είναι δυνατόν να παρουσιάζεται η ΕΕ σαν μια «δύναμη καλού» όταν συμφωνεί να επιστρέφει τους πρόσφυγες σε ένα από τα πιο δεσποτικά καθεστώτα του κόσμου στην Τουρκία, ενώ μίλησε για τη λιτότητα της ΕΕ στην Ιρλανδία. Ο γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Βρετανίας Ρομπ Γκρίφιθς δήλωσε σοκαρισμένος από το γεγονός ότι μερικοί στην Αριστερά επιχειρηματολογούν υπέρ της παραμονής απορώντας: «Πώς μπορεί ένας σοσιαλιστής να υποστηρίζει ένα τέτοιο θεσμό;»

«Μια ψήφος υπέρ της μη παραμονής είναι μια ψήφος ενάντια στην ΕΕ, το ΔΝΤ και τον άξονα του ΝΑΤΟ, αλλά είναι και ψήφος ενάντια στη δική μας άρχουσα τάξη» είπε ο Άλεξ Καλλίνκος. Η Λίντσεϋ Τζέρμαν από το Counterfire επιχειρηματολόγησε ενάντια στη γελοία τοποθέτηση που λέει ότι η συμμετοχή στην ΕΕ προστατεύει από τους πολέμους θυμίζοντας τον πόλεμο στην Γιουγκοσλαβία. Εκ μέρους της Λαϊκής Ενότητας Καταλωνίας (CUP) ο Quim Arrufat συμφώνησε ότι η ΕΕ δημιουργεί πολέμους έξω από τα σύνορά της.

«Η Αργυρή Ερωτοκρίτου από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καταδίκασε τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας και θύμισε ότι ο Τσίπρας δήλωσε περήφανος για αυτήν» μας λέει ο Ντέιβ. «Η Αργυρή συνόψισε το κλίμα που επικρατούσε στην εκδήλωση λέγοντας: Μια νίκη του Lexit στη Βρετανία θα έδειχνε σε εμάς στην Ελλάδα ότι δεν είμαστε μόνοι μας στον αγώνα όπως υποστηρίζουν οι εκπρόσωποι της ΕΕ και η δική μας κυβέρνηση. Μπορούμε να κερδίσουμε μια Ευρώπη των εργατών και προσφύγων απαλλαγμένη από ρατσισμό, λιτότητα και πολέμους».

Σκάνδαλο η “διαδικασία” ασύλου

Την ώρα που ο Τσίπρας βγάζει λογίδια περί αλληλεγγύης στους πρόσφυγες στη σύνοδο του ΟΗΕ στην Κωνσταντινούπολη, πληθαίνουν οι καταγγελίες για τη παραβίαση του δικαιώματος της πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου στην Ελλάδα.

Ήταν τόσο ανθρωπιστικό το περιεχόμενο της διεθνούς συνάντησης που ο Τσίπρας στη συνάντηση με τον Ερντογάν έκφρασε «την ικανοποίηση της Αθήνας για την μέχρι σήμερα υλοποίηση της συμφωνίας, καθώς έχουν ελαττωθεί οι ροές, έχουν αντιμετωπιστεί αρκετά οι διακινητές και η συμβολή του NATO είναι καθοριστική, ωστόσο υπάρχουν ακόμα κάποια προβλήματα «που πρέπει και μπορούμε να αντιμετωπίσουμε». Ίσως ένα από αυτά τα προβλήματα να είναι αποφάσεις όπως αυτή της δευτεροβάθμιας επιτροπής προσφυγών, που βάζει σε αμφισβήτηση τη Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας.

Την περασμένη εβδομάδα δημοσιοποιήθηκε από την εφημερίδα **Καθημερινή** απόφαση-βόμβα, της δευτεροβάθμιας επιτροπής εκδίκασης προσφυγών, η οποία χαρακτηρίζει την Τουρκία μη ασφαλή τρίτη χώρα, αναστέλλει επ’ αόριστον την πιθανότητα επιστροφών Σύρων στην Τουρκία, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο την εφαρμογή της συμφωνίας Ε.Ε. – Τουρκίας για το προσφυγικό.

Η απόφαση εκδόθηκε ύστερα από προσφυγή Σύρου που βρίσκεται στη Λέσβο και στον οποίο αρχικά δεν δόθηκε άσυλο, και ενώ θα

έπρεπε να επιστρέψει στην Τουρκία, η δευτεροβάθμια επιτροπή προσφυγών έκρινε ότι η Τουρκία δεν είναι ασφαλής τρίτη χώρα, οπότε το αίτημα ασύλου πρέπει να εξεταστεί εκ νέου με περισσότερες λεπτομέρειες και στοιχεία, διαδικασία εξαιρετικά χρονοβόρα.

“Εξαιρετικά αργά”

Σύμφωνα με την εφημερίδα **Εμπρός** της Λέσβου: “Στο νησί (Χίο) παραμένουν πάνω από 2.500 πρόσφυγες και μετανάστες χωρίς να υπάρχουν οι αντίστοιχες υποδομές, ενώ η διαδικασία εξέτασης των αιτημάτων ασύλου, σύμφωνα με πληροφορίες, προχωρεί εξαιρετικά αργά. Λιγότερα από 10 αιτήματα την ημέρα καταγράφονται, ανέφερε τοπική πηγή, συμπληρώνοντας ότι με αυτό τον ρυθμό θα χρειαστούν χρόνια για την εξέταση όσων παραμένουν στη Χίο”.

Επιπλέον εκπρόσωποι επτά ανθρωπιστικών οργανώσεων που συμμετέχουν στην «Καμπάνια για την Πρόσβαση στο Άσυλο» υπέβαλαν υπόμνημα στην Υπηρεσία Ασύλου, με το οποίο ζητούν, μεταξύ άλλων, την άμεση λήψη μέτρων για την ταχεία καταγραφή και δίκαιη εξέταση των αιτημάτων ασύλου.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που ανακοίνωσε πρόσφατα η διευθύντρια της Υπηρεσίας Ασύλου, **Μαρία Σταυροπούλου**, από τις 20 Μαρτίου, ημέρα ισχύος της συμφωνίας, μέχρι τις 5 Μαΐου, κρίθηκαν «απαράδεκτα» να εξεταστούν στην Ελλάδα 89 αιτήματα ασύλου. Όπως γράφει σε

άρθρο του ο **Δημήτρης Αγγελίδης** στην Εφ.Συν “Σύμφωνα με πληροφορίες της «Εφ.Συν.», έχουν κατατεθεί δεκάδες προσφυγές εναντίον αυτών των αποφάσεων, οι οποίες όχι μόνο καταγγέλλονται πως προήλθαν από μια αυθαίρετη διαδικασία που παραβιάζει τον νόμο και το Σύνταγμα (η διαδικασία έγινε στα αγγλικά, χωρίς να μεταφραστούν οι διοικητικές πράξεις στα ελληνικά, τη μόνη ασφαλώς επίσημη γλώσσα του ελληνικού κράτους, ενώ το σκεπτικό των αποφάσεων είναι πανομοιότυπο και όχι εξατομικευμένο, παρά τα όσα ορίζει η διεθνής νομοθεσία και επικαλείται ακόμα και η συμφωνία Ε.Ε. - Τουρκίας), αλλά και αμφισβητούνται έντονα ως προς το περιεχόμενό τους, καθώς διεθνείς οργανισμοί και οργανώσεις δικαιωμάτων αδυνατούν να δουν πώς θα μπορούσαν να ισχύουν σήμερα οι προϋποθέσεις για να θεωρηθεί «ασφαλής τρίτη χώρα» η Τουρκία για Σύρους.

Την ίδια μέρα που πραγματοποιούνταν η σύνοδος του ΟΗΕ στην Κωνσταντινούπολη, το ιταλικό Λιμενικό ανακοίνωσε ότι δυο χιλιάδες μετανάστες λίγο έλλειψε να πνιγούν κατά τη διάρκεια ενός 24ώρου ανοικτά των λιβυκών ακτών. Την επόμενη μέρα περίπου 550 πρόσφυγες που προσπαθούσαν να φτάσουν στην Ευρώπη διά θαλάσσης συνελήφθησαν από τη λιβυκή ακτοφυλακή στη διάρκεια επιχείρησης αναχαίτισης αυτοσχέδιων σκαφών. Για όλα αυτά βέβαια Μέρκελ, Τσίπρας και Ερντογάν δήλωσαν ικανοποίηση στη διάρκεια της συνόδου.

Κ.Θ.

«Ο κ. Λοβέρδος μπορεί να κοιμάται ήσυχος»

Την Τετάρτη άφησε την τελευταία της πνοή η 32χρονη Μαρία, μία από τις οροθετικές γυναίκες που το 2012 διαπομπεύθηκαν με την υγειονομική διάταξη του Λοβέρδου, που **βασίζονταν σε νόμο του 1940.**

Η μητέρα της άτυχης γυναίκας με ένα συγκλονιστικό μήνυμα, που δημοσίευσε η Εφ.Συν. λίγο πριν θάψει το παιδί της αναφέρεται στον πρώην υπουργό και στο πώς διαμορφώθηκε η ζωή της οικογένειας μετά τον στιγματισμό της κόρης της.

«Έγινε πια κι αυτό και τώρα ο κύριος Λοβέρδος μπορεί να κοιμάται ήσυχος. Η κοινωνία σχεδόν καθάρισε από αυτές τις κοπέλες κι αυτό το φρόντισε ο ίδιος.

Εξετέλισαν το παιδί μου, ήρθαν στο χωριό και το ΚΕΕΛΠΝΟ εξέτασε το εγγόνι μου μέσα στο σχολείο, μας εκθέσανε όλους, μας ξεφτίλισαν. Πήγαν τα κορίτσια στο υπόγειο της Γ’ πτέρυγας του Κορυδαλλού αντί να τα φροντίσουν στα νοσοκομεία. Τους πέταγαν το φαγητό από τα κάγκελα και εκείνα την ίδια ώρα κατάπιναν μπαταρίες.

Δημόσια μας εξευτέλισανε και τώρα εγώ δημόσια ανταποδίδω λίγο πριν θάψω την κόρη μου ότι μπορεί πλέον να κοιμάται ήσυχος ο Ανδρέας Λοβέρδος. Και αυτό το λέω κι εγώ η μητέρα της, δημόσια, με το όνομά μου», τόνισε **Ευμορφία Κουλουριώτη**.

Όλα ξεκίνησαν έξι ημέρες πριν από τις εκλογές του Μαΐου του 2012, όταν ο τότε υπουργός Υγείας, Ανδρέας Λοβέρδος, εξέδωσε την υγειονομική διάταξη που βασίζονταν σε Αναγκαστικό Νόμο του 1940:

«Έχοντας υπόψη την ανάγκη λήψης μέτρων για να προστατευτεί η υγεία του πληθυσμού, αποφασίζουμε: Λοιμώδη νοσήματα επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία θεωρούνται τα νοσήματα που ορίζονται ρητώς από το ΚΕΕΛΠΝΟ. Ειδικά για το HIV, HBV, HCV θα υπάρχει ειδικός έλεγχος για τα άτομα που κάνουν χρήση ενδοφλέβιων ναρκωτικών ουσιών, καθώς και για τα εκδιδόμενα άτομα.

Οι αστυνομικές αρχές παρέχουν κάθε νόμιμη συνδρομή. Οι παράβατες των διατάξεων της παρούσας τιμωρούνται κατά τα οριζόμενα.

Τώρα, αν κάποιος δεν δεχτεί τον έλεγχο, τον κάνουμε με το ζόρι».

Λίγες ημέρες μετά, δεκάδες οροθετικές γυναίκες συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στην φυλακή με την κατηγορία ότι εκδίδονταν και με αυτό τον τρόπο αποτελούσαν κίνδυνο για την δημόσια υγεία. Οι φωτογραφίες και τα στοιχεία τους δόθηκαν στη δημοσιότητα με τη σύμφωνη μάλιστα γνώμη του Εισαγγελέα που εφάρμοσε την διάταξη διαπομπεύοντάς τις δημόσια και δίνοντας αντισυνταγματικά προσωπικά δεδομένα στη δημοσιότητα.

Το συγκεκριμένο περιστατικό προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων από γυναικείες οργανώσεις, αντιρατσιστικές οργανώσεις και για τα ανθρώπινα δικαιώματα, το ΚΕΘΕΑ και απλούς πολίτες.

«Εμείς κάνουμε έλεγχο. Μετά αναλαμβάνει η εισαγγελική Αρχή. Μακάρι να είχαμε και να βγάλαμε και τις φωτογραφίες των πελατών», είχε απαντήσει σε συνέντευξη Τύπου ο Λοβέρδος.

Και οι 32 γυναίκες που κατηγορήθηκαν συνολικά, έχουν αποφυλακισθεί. Οκτώ από τις γυναίκες αθώωθηκαν, 13 αντιμετωπίσαν μικρές κατηγορίες, ενώ κάποιες που ήταν εξαρτημένες από τα ναρκωτικά οδηγήθηκαν στην φυλακή. Ορισμένες από τις γυναίκες έφυγαν από τη ζωή πριν αθωωθούν.

Σήμερα η νέα διοίκηση του αμαρτωλού ΚΕΕΛΠΝΟ ζητάει υποκριτικά συγνώμη, ωστόσο ο στιγματισμός και η περιθωριοποίηση που κρύβονται πίσω από την σεξιστική διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών δεν μας επιτρέπει εφησυχασμό, αντιθέτως αναδεικνύει τόσο το απάνθρωπο χαρακτήρα του κράτους και ακόμα περισσότερο την αναγκαιότητα της συστηματικής ανατρεπτικής μάχης απέναντι στις πολιτικές του σεξισμού, του ρατσισμού και της περιθωριοποίησης που χρησιμοποιεί για να διαχωρίζει, να διασπάσει και να τρομοκρατήσει την εργατική τάξη και τη νεολαία.

Κ.Μ.

Προσφυγόπουλα στο γήπεδο

Έφυγαν με τον ίδιο τρόπο που ήρθαν – καταχειροκροτούμενοι από όλο το γήπεδο, γονείς και λιλιπούτειους αθλητές. Ο λόγος για την ομάδα των προσφυγόπουλων από τον Ελαιώνα, που πήρε μέρος στο τουρνουά ποδοσφαίρου (και μπάσκετ) που διοργάνωσε η Περιφέρεια Αττικής (κεντρικός τομέας) στο γήπεδο της Νήαρ Ήστ για ακαδημίες συλλόγων.

Σωματεία με προσφυγικές ρίζες όπως η ΑΕΚ, ο Πανιώνιος Καισαριανής, ο Μικρασιατικός, η Πέρα Κλούμπ, ο Απόλλωνας Σμύρνης, αλλά και άλλα, όπως ο Γκυζιακός, η Αθηναΐδα, οι Αμπελόκηποι, η Κορωνίδα Γαλασίου, κλπ πήραν μέρος σε μία αθλητική γιορτή ειρήνης και αλληλεγγύης την Κυριακή 22 Μαΐου, στην οποία συγκεντρώθηκαν και είδη για βοήθεια στους πρόσφυγες.

Αθλητικό υλικό, χάρισαν ο Γκυζιακός τις φανέλες, καθώς και μία μπάλα και ο Μικρασιατικός τα σορτσάκια και έτσι τα προσφυγόπουλα (ηλικίες από 8 έως 11) από τη Συρία, ξεδίπλωσαν το ταλέντο τους στο γρασίδι.

Δεν έλειψε και η υποστήριξη από την εξέδρα, αφού εκτός από τα συνεχή χειροκροτήματα, μία ομάδα λιλιπούτειων αθλητών έκαναν για λίγο και κερκίδα με το σύνθημα «προσφυ-γόπουλα, προ-σφυ-γόπουλα, προ-σφυ-γόπουλα»

Οι φωτογραφίες έδιναν και έπαιρναν και στο τέλος ακολούθησαν και οι βραβεύσεις των ομάδων μπάσκετ και ποδοσφαίρου (τα προσφυγόπουλα αγωνίστηκαν μόνο στο ποδόσφαιρο).

Αλληλεγγύη

Ο Παναγιώτης Γιαννάκης στο σύντομο χαιρετισμό του πριν κάνει απονομές, αναφέρθηκε στην αξία της αλληλεγγύης προς τους πρόσφυγες και όπως είπε χαρακτηριστικά, για να κάνεις πάσα στην αλληλεγγύη, όπως και στον αθλητισμό, πάντα χρειάζονται δύο, αυτός που την κάνει και αυτός που την παίρνει.

Ακολούθως κάτω από πυκνό χειροκρότημα βραβεύτηκε η ομάδα του Ελαιώνα. Έχει όμως και συνέχεια, αφού τα παιδιά θέλουν να βγουν από τις συνθήκες του αθλητικού περιορισμού εντός του Ελαιώνα και να προπονούνται σε κανονικά ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία και μάθαμε ότι ήδη κάποια εκδήλωσαν το ενδιαφέρον τους για την προοπτική αυτή.

Επίσης και αφού δώσαμε ανταπόκριση στην ΕΡΑ Σπορ, θέμα της συζήτησης που είχαμε με συναδέλφους, αλλά και στελέχη της Περιφέρειας, είναι η προοπτική να τους παραχωρηθούν ώρες στα δημοτικά γήπεδα που είναι κοντά στον Ελαιώνα (Ακαδημία Πλάτωνος ή Ρουφ, που ανήκουν στο Δήμο Αθηναίων), αφού άλλωστε οι διοργανώσεις που φιλοξενούνταν τελείωσαν και κάπως θα έχουν αποσυμφορηθεί.

Κλείνουμε λοιπόν το ρεπορτάζ, με αναμονή της θετικής εξέλιξης στον τομέα αυτό...

Νάσος Μπράτσος από το nasosbratsos.blogspot.gr

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ Πρώτη δύναμη η Αριστερά

Στις φοιτητικές εκλογές που έγιναν μέσα σε μια περίοδο μεγάλων μαχών όπως το ασφαλιστικό και το πολυνομοσχέδιο των προαπαιτούμενων μέτρων, η Αριστερά συνολικά αναδείχθηκε σε πρώτη δύναμη στις σχολές. Αν αθροίσουμε τις δυνάμεις που βρίσκονται αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ φτάνουμε κοντά στο 40% κι αυτό ανοίγει τις δυνατότητες για συγκρότηση μιας δυναμικής παρουσίας του φοιτητικού κινήματος στο πλευρό των εργατών. Η εικόνα αυτή ενισχύεται από την κρίση στο χώρο της δεξιάς.

Η ΔΑΠ αναγκάστηκε να κατέβει με ξεχωριστές καταμετρήσεις (ΔΑΠ 30%, σχήματα της διαγραμμένης ΟΝΝΕΔ 9%), ενδεικτικό της πολιτικής της κρίσης που βαθαίνει.

Ωστόσο η συνολική εικόνα δεν πρέπει να κρύβει τις αδυναμίες στο εσωτερικό της Αριστεράς. Η ΠΚΣ μπορεί να είναι δεύτερη δύναμη με 20%, αλλά δεν αξιοποίησε τις δυνατότητες. Η λογική της αναστολής των κινητοποιήσεων και η απροθυμία της να λειτουργήσει τους συλλόγους και να προτείνει κλιμάκωση των φοιτητικών αγώνων έπαιξε αρνητικό ρόλο. Ταυτόχρονα ο τρόπος που λειτουργήσε όλο το τελευταίο διάστημα η ΠΚΣ, δηλαδή το ότι κινήθηκε περισσότερο ενάντια στην ΕΑΑΚ παρά υπέρ των αγώνων, φάνηκε ακόμη και στο πώς κατέγραψε το αποτέλεσμα στον ιστότοπό της, εμφανίζοντας την ΕΑΑΚ κομματιασμένη.

Η ΕΑΑΚ σταθεροποιεί πλέον την άνοδο των τελευταίων χρόνων και είναι τρίτη δύναμη (16%). Σε όποιες σχολές το κατέβασμα οργανώθηκε με κέντρο το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και την προσπάθεια να κερδηθούν σε αυτό και τα κομμάτια της ΑΡΕΝ, είχε μεγάλη επιτυχία. Αντιθέτως σε σχολές όπου τα σχήματα αναλώθηκαν σε μια μάχη για το πώς θα καταγραφεί η συνεργασία, σε βάρος της προβολής του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, το αποτέλεσμα ήταν να μην καταφέρουν να ανοιχτούν αποτελεσματικά.

Η ΠΑΣΠ, παρά τις προσπάθειες να ξανασυγκροτήσει έναν πόλο μέσα στις σχολές, έχει καθηλωθεί στην 4η θέση (11%), ενώ το κατέβασμα του ΣΥΡΙΖΑ, το ΜΠΛΟΚΟ, ήταν μια παταγώδης αποτυχία

Χημικό Πάτρας

(0.94%) που έδειξε ότι η κυβέρνηση δεν μπορεί να κερδίσει τη νεολαία στις λογικές του συμβιβασμού με την ΕΕ και τις πολιτικές λιτότητας.

Στόχος

Η αποχή αυξήθηκε κατά 10 χιλιάδες φοιτητές. Είναι ένα στοίχημα και κεντρικός στόχος των σχημάτων της ΕΑΑΚ για το επόμενο διάστημα να ενεργοποιήσουν τους συλλόγους με συνελεύσεις και οργάνωση από τα κάτω, με τη λήψη συγκεκριμένων πρωτοβουλιών σύνδεσης του εργατικού και του αντιρατσιστικού κινήματος με το φοιτητικό.

Ταυτόχρονα η ΕΑΑΚ θα κινηθεί για την οργάνωση της αντίστασης ενάντια στις επιθέσεις που ξεδιπλώνονται στις σχολές, τη σύνδεσή της με τις μεγάλες μάχες που ανοίγουν και τη γενίκευσή της.

Άλλος μεγάλος στόχος της ΕΑΑΚ είναι τα σχήματα στα ΤΕΙ: χρειάζεται μεγαλύτερο βάρος στις σχολές αυτές, με ανοίγματα και πρωτοβουλίες όπως έχει γίνει στα ΑΕΙ, σύνδεση των αγώνων πάνω στη βάση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, για να ξεπεραστεί το 2% που κέρδισε η ΕΑΑΚ στα ΤΕΙ.

Δύο σχολές δεν έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία των εκλογών: το Πάντειο θα τις κάνει τη Δευτέρα 30 Μαΐου και στη ΝΟΠΕ γίνεται συνέλευση την Τετάρτη 25/5 για να αποφασιστεί η ημερομηνία. Οι εκλογές αναβλήθηκαν στις σχολές αυτές επειδή οι παρατάξεις που φοβούνται το αποτέλεσμα χρησιμοποίησαν σαν δικαιολογία κάποιες επιθέσεις μικρών αναρχικών ομάδων για να αποχωρήσουν και να αναβάλλουν την διαδικασία.

Αφροδίτη Φράγκου

ΑΣΚΤ

Μετά από μια χρονιά με μεγάλες μάχες ενάντια στο ρατσισμό, τους φασίστες και τη λιτότητα και μια σειρά από πρωτοβουλίες από τη μεριά μας, είχαμε βάλει σαν στόχο για τις εκλογές να γνωρίσουμε καινούριο κόσμο και να συσπειρώσουμε και στις εκλογές τον κόσμο με τον οποίο παλέψαμε μαζί.

Κι αυτό το πετύχαμε, οι φοιτητές στήριξαν ΕΑΑΚ, παρά τη λάσπη που έριξε τις τελευταίες μέρες η ΠΚΣ και έχουμε αυτοδυναμία. Είχαμε όμως μεγάλο ποσοστό αποχής κι αυτό μας βάζει να δούμε πώς θα ενεργοποιήσουμε και αυτό το κομμάτι των φοιτητών.

Ελίζα Κρικώνη

ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Ήμασταν από τις σχολές που πήραν απόφαση για το κατέβασμα στον Έβρο.

Σαν ΕΑΑΚ δε μέναμε στην προπαγάνδα τύπου “ούτε ένα ευρώ από την τσέπη μας” όπως έκανε η ΠΚΣ αλλά ανοίγαμε την κουβέντα για το πώς συνολικά συνδέονται όλα τα ζητήματα, το τι σημαίνει “διαγραφή του χρέους και όχι των σχολών” και πώς βγαίνουμε στη δράση. Η συμμετοχή στις εκλογές έπεσε, αλλά εμείς κινήσαμε στα ίδια επίπεδα, βγάζοντας δύο έδρες.

Τώρα θα προσπαθήσουμε να φτάσουμε σε όλο τον κόσμο που βρήκαμε ακόμη και την τελευταία στιγμή και μιλήσαμε για τις εκλογές, για το Μαρξισμό και για τη συνέχεια, για το τι σημαίνει ο νόμος Φίλη, το σχέδιο Αθηνά 2, οι περικοπές στην Παιδεία και το πώς μπορούμε να οργανώσουμε καλύτερα τις συνελεύσεις από τα κάτω, με επιτροπές συνελεύσεων.

Διοτίμα Χριστοπούλου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Είμαστε νέα μέλη στο ΣΕΚ. Είναι το πρώτο κατέβασμά μας σαν σχήμα ΕΑΑΚ και καταφέραμε να κερδίσουμε μια έδρα. Παράλληλα, καταφέραμε να απλώσουμε την Εργατική Αλληλεγγύη, να οργανώσουμε το Μαρξισμό, να ανοίξουμε την πολιτική κουβέντα για μια σειρά ζητήματα.

Ελένη Κυρλισιά, Σάββας Κκονέ, Χημικοί Μηχανικοί
Άννα Καούλλα, Πολιτικές Επιστήμες

ΙΑΤΡΙΚΗ ΛΑΡΙΣΑΣ

Το σχήμα μου κατέβηκε για δεύτερη φορά φέτος. Οι συζητήσεις ανοίγανε συνολικά και πολιτικά, τόσο κεντρικά τι γίνεται στην Αθήνα, όσο και στη Λάρισα, με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για παράδειγμα.

Ανοίγαμε τα προβλήματα της σχολής, την υποχρηματοδότηση και τις παροχές που έπρεπε να έχουμε, συνδέοντάς τα με τη λιτότητα. Υπήρξε άνοδος στις ψήφους, αλλά τα παιδιά που μας ψήφισαν φέτος είναι εντελώς νέα. Θεωρώ λοιπόν το φετινό κατέβασμα ένα πρώτο άνοιγμα στη σχολή, στόχος για το επόμενο διάστημα είναι να βάλουμε στη δράση τον κόσμο που μας στήριξε φέτος αλλά και να φτάσουμε και να ξανακερδίσουμε όσους μας στήριξαν πέρσι.

Αλεξάνδρα Καστρίτση

ΗΡΑΚΛΕΟ

Μπήκαμε στη μάχη των φοιτητικών εκλογών για να μετρήσουμε ουσιαστικά τα ανοίγματα που είχαμε κάνει το προηγούμενο διάστημα με μια σειρά καμπάνιες: το κατέβασμα στις 23-24 Γενάρη στον Έβρο, τη 19 Μάρτη, τη δίκη των 15 φοιτητών στο Φυσικό (μια μάχη που είχε ανοιχτεί πάρα πολύ), τη μάχη για το ασφαλιστικό που παρά τις διακοπές είχε μεγάλη απήχηση.

Στη φάση που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ καταρρέει δεν αφήσαμε τη Δεξιά να σηκώσει κεφάλι, αλλά δείξαμε ότι δε θέλουμε για αντιπολίτευση μια Αριστερά που γενικώς κι αορίστως θα λέει να περιμένουμε γιατί “δεν είναι ακόμα ώρα για κλιμάκωση”, όπως κάνει η ΠΚΣ.

Θέλουμε μια Αριστερά που πάει να συγκρουστεί συνολικά με το σύστημα. Στο Βιολογικό, σε ένα σύλλογο πολύ ενεργό, είχαμε πρώτη δύναμη ΕΑΑΚ. Στην Ιατρική η ψήφοι της ΕΑΑΚ διπλασιάστηκαν και την έκαναν δεύτερη δύναμη. Στην Επιστήμη Υπολογιστών καταφέραμε να μεγαλώσουμε, ενώ από πέρσι είχε σπάσει η αυτοδυναμία της ΔΑΠ. Στο Φυσικό κατεβήκαμε με συντρόφισσες και συντρόφους που δίναμε μαζί όλες τις μάχες, δυναμώσαμε και συμφωνούμε πλέον ότι η απάντηση είναι ο αντικαπιταλισμός, ένα τεράστιο προχώρημα για τον κόσμο που έλεγε ότι η αριστερή κυβέρνηση είναι η λύση.

Αλέξανδρος Παπαϊωάννου, Φυσικό

ΧΗΜΙΚΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στο κοινό μας κατέβασμα με την ΑΡΕΝ φέτος κερδίσαμε πολύ καινούριο κόσμο με τον οποίο ανοίγαμε όλη την πολιτική κουβέντα.

Από 4 ψήφους ανεβήκαμε στις 16. Θέλουμε από δω και πέρα να τρέξουμε περισσότερο το ζήτημα των συνελεύσεων, να ενεργοποιήσουμε δηλαδή το σύλλογο.

Αρετή Κανέλλου

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΑΓ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Mr. Coffee (Σισύ-φου 4) 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΙΛΙΟΝ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 Καφενείο “Της Μη-λιάς το Λάζο” 7.30μμ
Το ενιαίο εργατικό μέτωπο
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 Καφενείο “Της Μηλιάς το Λάζο” 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Γκαζόζα 7μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Πασχάλης Ταπεινόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 δημαρχείο 7μμ
Το διεθνιστικό όχι στην Ε.Ε.
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγ-καβή 69) 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 Γκράβα γραφεία ΕΛΜΕ 7μμ
Παντελής Πουλιόπουλος – Οι επανα-στατικές ρίζες
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ White Rabbit 7.30μμ
Η κρίση της Ε.Ε.
Ομιλήτρια: Κατερίνα Ανουσάκη

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Τόνυ Κλιφ: Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Καουμπόης 7μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Όαση 7μμ
Να ακυρώσουμε τη συμφωνία της ντροπής

Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Μάης ’36 – Από την κρίση στην εξέ-γερση
Ομιλητής: Γιάννης Θάνος

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 Καφέ Φίλοιστρο 7μμ
Η κρίση της Ε.Ε.
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Μήτσος Βομβολάκης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 στοά Σάρκα (Α' κτίριο, Β' ορ.) 7μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΣΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερι-κής
Ομιλητής: Κύρος Κειχόπουλος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ 1968 (Θησέως & Αγ.Πάντων στη στοά) 7μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομιλητής: Πάνος Μπεχλιβάνος

ΜΑΡΟΥΣΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Ο εργατικός έλεγχος
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Πώς χάθηκαν οι επαναστάσεις του 20ου αιώνα
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Μαρξισμός και θρησκεία
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 Στέκι Ρήξης και Ανα-τροπής 8μμ
Παντελής Πουλιόπουλος – Οι επανα-

στατικές ρίζες

Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 Στέκι Ρήξης και Ανα-τροπής 8μμ
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομιλητής: Παναγιώτης Πόλακας
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 Στέκι Ρήξης και Ανα-τροπής 8μμ
Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε
Ομιλήτρια: Ντίνα Πετράκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Κοκαρίκο 7μμ
Πώς θα φτάσουμε στην απελευθέρωση
Ομιλητής: Τόλης Μαρινούδης

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Munchies 7μμ
Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Νότος 7 μμ
Το διεθνιστικό όχι στην Ε.Ε.
ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο
- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 καφέ Νότος 7 μμ
Το ενιαίο εργατικό μέτωπο
ομιλητής: Βασίλης Κωνσταντινίδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/6 καφέ Νότος 7 μμ
Από τον εμφύλιο στα Ιουλιανά
Ομιλητής: Θανάσης Καμπουρούδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 15/6 καφέ Νότος 7 μμ
Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις
Ομιλητής: Φαρχάντ Νταρβίσι

ΠΕΡΑΙΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 κοινωνικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Το χρονικό της εργατικής αντίστασης
Ομιλητής: Μήτσος Αργυροκαστρίτης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 κοινωνικός χώρος (Κο-λοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Το διεθνιστικό όχι στην Ε.Ε.
ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Τσίου 7μμ
Ιστορία, μύθος, μαρξισμός
Ομιλήτρια: Στασούλα Καλογεράκη

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5 καφέ Τάσος - Νομαρχία 7.30μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 καφέ Γιώτης 8μμ
Τι είναι η διαλεκτική
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 νέα ΦΛΣ 7μμ
Ολοκαύτωμα τα μεσάνυχτα του αιώνα
Ομιλήτρια: Μαρίνα Κυρλιτσιά

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 καφέ Κοσμικών 7μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Η κυβέρνηση της αριστεράς και το ερ-γατικό κίνημα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 καφέ Υγιεινό με νου 6.30μμ
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 καφέ Quiz 7μμ
Τι έφερε ο ευρωκομμουνισμός;
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 καφέ Τσίου 7μμ
Ο ιστορικός υλισμός
Ομιλητής: Πάνος Λουκίσας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Το διεθνιστικό όχι στην Ε.Ε.
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 καφέ Μαγαζί 8μμ
Πώς θα φτάσουμε στην απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 στέκι Αριστερής Κίνη-σης 7μμ
Η κυβέρνηση της αριστεράς και το ερ-γατικό κίνημα
Ομιλητής: Κώστας Πολύδωρος

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 Στέκι (Ρήγα Φερραίου) 5μμ
Η κυβέρνηση της αριστεράς και το ερ-γατικό κίνημα
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανιδή

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 Goody’s (Πεντέλης) 8μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-

καπιταλιστική προοπτική
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 καφέ Σαμπίρ 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 καφέ Δολίχη 8μμ
Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΒΟΛΟΣ

ΤΡΙΤΗ 31/5 Θόλος 4.30μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
Ομιλήτριες: Λίζα Φαρμάκη, Ζωή Απο-στολοπούλου

Στις Σχολές

ΠΑΝΘΩ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5 Αιθ. Β2 3.30μμ
Η νεολαία μαζί με τους εργάτες
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΤΒ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/5 1ος όροφος ΣΔΟ Αιθ. 1, 12μες
Η νεολαία μαζί με τους εργάτες

Εκδήλωση στα Πετράλωνα

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/6 πλατεία Μερκούρη 7μμ
1936 – Θεσσαλονίκη, Γαλλία, Ισπανία
– Η εργατική αντεπίθεση
Ομιλητές: Δημήτρης Λιβιεράτος, Λεάνδρος Μπόλαρης
Οργανώνεται από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/5

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 26/5

ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ Μετρό Δούκ. Πλακεντίας 4μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/5

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ κεντρική πλατεία 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ.Γαρδένια 6.30μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 7μμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 6μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΒΟΛΟΣ Ερμού κ Τόπαλη 6μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ) πεζόδρομος Καλαμαριάς 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28/5

ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 12μ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης 12μ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΜΕΤΡΟ Σεπόλια 11.30πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 12μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 11.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μικράς Ασίας 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 12μ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody’s πλατεία 12μ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 11πμ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βέικου κ Γαλατσίου 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός πλατεία 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι», πεζόδρομος Εθνικής Αντίστασης 12μ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πλ. Αγ. Ιερόθεου 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 12μ
ΙΛΙΟΝ Σκλαβενίτης 12μ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ. Αγγέλου 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ.Θεράποντα 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ λαϊκή της Βούλγαρη 11πμ
ΚΕΝΤΡΟ αγ.Λαμπράκη 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλατεία Επταλόφου 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Μανώλης Σπαθής, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Καρδαμπίκη

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiko@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-λαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-

προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κι-νήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί-ζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά-τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-νους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-σης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

*Ο Νίκος Γεωργίου,
συνταξιούχος
οικοδόμος, μίλησε
στον Στέλιο Μιχαηλίδη*

Συμπληρώνονται αυτές τις μέρες 40 χρόνια από μια κορυφαία σαγή των πρώτων χρόνων της μεταπολίτευσης, την 48ωρη γενική απεργία τον Μάη του 1976 ενάντια στο νόμο 330. Πες μας τα χαρακτηριστικά εκείνης της περιόδου.

Τον πρώτο καιρό μετά την πτώση της Χούντας οι εργατικοί αγώνες άρχισαν να ξεπηδάνε σαν τα μανιτάρια, στήνονταν, εργοστασιακά κυρίως, σωματεία το ένα μετά το άλλο. Μιλάμε για δίμηνες και τρίμηνες απεργίες διαρκείας. Τι να πρωτοθυμηθούμε... Τη ΜΕΛ στη Θεσσαλονίκη, το Λαδόπουλο στην Πάτρα, τη Μαδέμ Λάκο στη Χαλκιδική, το Τσιροζίδη, τη Νάσιοναλ Καν και πάρα πολλές ακόμα. Μάλιστα όχι μόνο αναπτύσσονταν απεργιακοί αγώνες στους συγκεκριμένους χώρους αλλά ο κάθε ένας αγκαλιάζονταν από ευρύτερα κομμάτια της εργατικής τάξης, που εκδήλωναν τη συμπαράστασή τους, είτε βγαίνοντας σε απεργίες συμπαράστασης, είτε ενισχύοντας τα απεργιακά ταμεία κλπ. Μάλιστα οι περισσότερες από αυτές τις απεργίες είχαν νικηφόρα αποτελέσματα. Έβαζαν για παράδειγμα στόχο 20% και 30% αυξήσεις και το κέρδιζαν. Έβαζαν διεκδίκηση για μείωση ωρών δουλειάς, το κέρδιζαν. Έβαζαν ζητήματα για τις συνθήκες εργασίας, τα κέρδιζαν.

Όπως καταλαβαίνεις η κυβέρνηση ήθελε πάση θυσία να σταματήσει το απεργιακό κίνημα. Έφτιαξε έναν νόμο, τον 330, που ουσιαστικά έπαιρνε τις διαδικασίες των σωματείων από τα χέρια των εργαζομένων. Μέχρι τότε μπορούσε και ξεκίναγε απεργία ακόμα και σε χώρο που δεν υπήρχε καν συνδικάτο. Η αυτενέργεια της τάξης ήταν εντυπωσιακή. Οι εργάτες οργανώνονταν από τα κάτω, έκαναν μια επιτροπή και προχωράγαν σε απεργία.

Ο ν.330 έβαζε πλέον σαν απαραίτητη την εξουσιοδότηση αναγνωρισμένου σωματείου για να γίνει απεργία. Π.χ στην απεργία στη Βιοτέρ στην Πανεπιστημιούπολη του Ζωγράφου ήμασταν 1500 οικοδόμοι και παραπάνω ίσως. Η απεργία κηρύχτηκε ως εξής: Μαζευτήκαμε μερικοί, είπαμε να τους καλέσουμε όλους σε απεργία, βγάλαμε μια επιτροπή και η επιτροπή αυτή οργάνωσε την απεργία. Με τον ν.330 αυτό ήταν αυτομάτως παράνομο. Για να κατέβουμε σε απεργία σε ένα γιαπί θα έπρεπε να μας καλύπτουν 15 σωματεία, γιατί ήμασταν υδραυλικοί, καλουπατζίδες, σιδεράδες, μπετατζίδες και μια σειρά άλλοι κλάδοι που ο καθένας είχε το σωματείο του που θα έπρεπε να δώσει την εξουσιοδότησή του. Και μάλιστα η εξουσιοδότηση του συνδικάτου ίσχυε μόνο για 2 μήνες. Βάλε και το ότι οι ρεφορμιστές που είχαν την ηγεσία στα συνδικάτα έκαναν μια – δυο συνελεύσεις το χρόνο, ουσιαστικά διασφαλιζόταν ότι οι απεργίες δεν θα γίνονταν.

Θύμισέ μας τα γεγονότα εκείνης της απεργίας ενάντια στον ν.330

Ο ν.330 δεν μπήκε από τη μια μέρα στην άλλη στη Βουλή. Υπήρξε ένα διάστημα που υποτίθεται το συζητάγαν, τον διαμόρφωναν κλπ. Σε συσκέψεις και συνελεύσεις που γίνονταν εκείνο το διάστημα –τουλάχιστον σε μας τους οικοδόμους που ξέρω– υπήρχε μεγάλη αντίδραση απέναντι στο νόμο. Από τη μεριά των συνδικαλιστών του ΚΚΕ και ΚΚΕ Εσωτερικού,

40 χρόνια από την απεργία ενάντια στο Νόμο 330

αρνούνταν να πάρουν την οποιαδήποτε πρωτοβουλία πριν την κατάθεση του νόμου, βάζοντας το ότι “πρέπει να απαντήσουμε απεργιακά όταν μπει το ν/σ στη Βουλή”. Αυτό θυμίζει πολύ την τακτική που ακολούθησε το ΠΑΜΕ μαζί με τη γραφειοκρατία και φέτος, στην περίπτωση του ασφαλιστικού.

Αποφασίζεται λοιπόν απεργία των οικοδόμων, 24ωρη αρχικά, για τις 25 Μάη, τη μέρα που συζητιόταν ο νόμος στη Βουλή. Η απεργιακή συγκέντρωση ήταν στο θέατρο Διάνα στην Ιπποκράτους. Είχε χιλιάδες κόσμο. Υπήρχε η κλασική διαδικασία με συνδικαλιστές σαν κεντρικούς ομιλητές, βουλευτές της αριστεράς που συμπαραστέκονταν κλπ. Από τα κάτω όμως γίνεται μεγάλη συζήτηση ότι δεν μπορούμε να περιοριστούμε σε αυτά, πρέπει να γίνει διαδήλωση. Από τα πάνω ανακοινώνεται η λήξη της συγκέντρωσης και τα συνήθη “βρισκόμαστε σε αγωνιστική ετοιμότητα” κλπ. Οι απεργοί όμως αρνήθηκαν να φύγουν και συγκρότησαν διαδήλωση στην Πανεπιστημίου με προορισμό το υπουργείο Εργασίας στην Πειραιώς. Δεν ήταν μόνο οι οικοδόμοι. Οι συμπαραστάτες ήταν χιλιάδες. Αμέτρητοι εργατικοί χώροι που έβγαλαν απεργία και κατέβηκαν οργανωμένα με πορείες από τα εργοστάσια, αλλά και νεολαία, φοιτητές κλπ. Η αστυνομία δεν δίστασε να επιτεθεί άγρια στη διαδήλωση. Άυρες – τα τεθωρακισμένα οχήματα που είχαν τότε που πέταγαν δακρυγόνα και νερό – χημικά, ξύλο κλπ. Οι απεργοί όμως δεν διαλύθηκαν.

Εγώ, κνίτης ακόμα τότε, είχα φύγει με τα “συνάδελφοι διαλυόμαστε” που ήταν η γραμμή. Φτάνοντας όμως στο σπίτι ανοίγω το ρά-

διο, ακούω ότι γίνεται χαμός και παίρνω το δρόμο ξανά για το κέντρο της Αθήνας. Όταν έφτασα οι συγκρούσεις είχαν απλωθεί σε όλο το κέντρο. Τα οδοφράγματα έφταναν μέχρι τα Σεπόλια και οι μάχες με την αστυνομία κράτησαν μέχρι αργά το βράδυ.

Μετά από όλα αυτά αναγκάστηκε η Συντονιστική Επιτροπή των Οικοδόμων να κηρύξει απεργία και την επόμενη μέρα. Οι γραφειοκράτες και οι ρεφορμιστές όμως έκαναν ό,τι μπορούσαν για να αποφύγουν τις ζυμώσεις των εργαζομένων και την κλιμάκωση που έμπαινε σαν πίεση. Όχι μόνο δεν έβγαλαν απεργιακή συγκέντρωση την δεύτερη μέρα προκειμένου να μην συναντηθούν οι απεργοί “κι έχουμε ξανά τα χτεσινά”, αλλά υπήρξαν ακόμα κι επιθέσεις ενάντια σε “αριστεριστές προβοκάτορες” όπως χαρακτηρίζαν τότε την επαναστατική αριστερά αλλά και κάθε μαχητικό εργάτη.

Πώς συνέχισε το εργατικό κίνημα μετά την απεργία αυτή;

Η κόντρα για την συνέχιση ή μη των απεργιών συνεχίστηκε για πολύ καιρό μετά μέσα στα σωματεία και τους χώρους δουλειάς. Από τη μεριά των ρεφορμιστών ακολούθησε η υποταγή στη νομιμότητα. Όταν σε συνελεύσεις έμπαιναν από τη μεριά της επαναστατικής αριστεράς προτάσεις ανυπακοής στον ν.330, η απάντηση ήταν ότι “τώρα πια είναι νόμος του κράτους”.

Οι απεργίες συνεχίστηκαν. Ήταν η σειρά

των δημοσίων υπαλλήλων να πάρουν τη σκυτάλη των απεργιακών αγώνων. Και σε πολιτικό επίπεδο το 54% του Καραμανλή άρχισε να ξεφτίζει. Οι αγώνες και οι συγκρούσεις των πρώτων χρόνων της μεταπολίτευσης έχουν αρχίσει να στρέφουν μαζικά τους εργάτες προς τα αριστερά. Κι εμείς συνεχίσαμε τις απεργίες. Σε γιαπί της Βιοτέρ στην Κατεχάκη οι υδραυλικοί κάναμε 2 μήνες απεργία. Ήταν προς το τέλος του '76, δεν θυμάμαι ακριβώς. Η γραφειοκρατικοποίηση όμως προχωράει με γοργούς ρυθμούς κι ο ν.330 κάνει τη δουλειά του. Π.χ. στην απεργία στην Κατεχάκη που σου 'πα, τον βρήκαμε μπροστά μας. Το σωματείο δεν μπορούσε να μας καλύψει, έπρεπε να πάμε στην ομοσπονδία κλπ. Ουσιαστικά μας ανάγκαζε αντί να ασχολούμαστε με την οργάνωση της απεργίας, να ασχολούμαστε με την νομιμοποίησή της.

Δεν σημαίνει ότι σταματήσαμε. Υπήρξαν μεγάλες απεργίες και στη συνέχεια. Είναι και μια περίοδος που από την πιάτσα έχουμε περάσει στο μεγάλο γιαπί. Χτίζονται μεγάλα κτήρια και σε αυτά ξεσπάνε απεργίες. Δουλεύεις πολύ περισσότερο καιρό με τον ίδιο συνάδελφο και αυτό βοηθάει. Τότε απεργήσαμε σε γιαπιά όπως το Ολυμπιακό Στάδιο, το μέγαρο του ΟΤΕ, τον Αστέρα της Βουλιαγμένης, στο ξενοδοχείο του Χανδρή. Μάλιστα και σε αυτές τις απεργίες κερδίσαμε αυξήσεις σε μεροκάματα κι άλλες διεκδικήσεις.

Πες μας λίγα λόγια για την αριστερά εκείνης της περιόδου και τί ρόλο έπαιξε μέσα στο κίνημα.

Στο απεργιακό κίνημα στα εργοστάσια, τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, ΚΚΕ και ΚΚΕ Εσωτερικού δεν είχαν ιδιαίτερη παρέμβαση και για αυτό δεν είχαν και την προσοχή τους σε αυτό το κίνημα, στο χτίσιμο δηλαδή των αγώνων και των σωματείων στους χώρους δουλειάς. Αντίθετα είχαν την προσοχή τους στο χτίσιμο στα κλαδικά σωματεία, που τα είχε κερδίσει το ΚΚΕ. Η ρητορική τους έλεγε ότι οι αγώνες στους χώρους δουλειάς διασπάνε την ενότητα σε κλαδικό επίπεδο και χαρακτηρίζαν προβοκάτορες τους πρωτοπόρους εργάτες που έσπρωχναν τις απεργίες μέσα στα εργοστάσια.

Το νέο τότε ΠΑΣΟΚ στο χώρο των οικοδόμων δεν είχε δυνάμεις και δεν είναι άξιο αναφοράς. Σε άλλους εργατικούς χώρους όμως κατόρθωσε κι έπαιξε ρόλο.

Από και πέρα υπήρχε η επαναστατική αριστερά με μικρές δυνάμεις, που έπαιζε σπουδαίο ρόλο, αλλά δεν μπόρεσε τελικά να καθορίσει την πορεία του κινήματος. Υπήρχαν οργανώσεις όπως η ΟΣΕ που οργανώθηκαν εκείνα τα χρόνια αποχωρώντας από το ΚΚΕ, υπήρχαν μαοϊκές οργανώσεις που είχαν κόσμο κυρίως νεολαία και έπαιξαν ρόλο στις συγκρούσεις. Υπήρχε πολύ νεολαία γύρω από τις επαναστατικές ιδέες που έκαναν μεροκάματα σε οικοδομές και εργοστάσια και σε κάποιο βαθμό επηρέαζαν τους συναδέλφους.

Όσον αφορά τις γραμμές που παίζονταν και καθόρισαν την πορεία του κινήματος, το ΚΚΕ είχε την πολιτική του 9ου συνεδρίου του για το “στάδιο της νέας δημοκρατίας” που μιλάγε για συνεργασία των προοδευτικών δυνάμεων – σε αυτά συμπεριλαμβάνονταν το ΠΑΣΟΚ, η Ένωση Κέντρου που υπήρχε ακόμα – για να σταθεροποιηθεί η δημοκρατία. Το ΚΚΕ Εσωτερικού βρισκόταν στα δεξιά αυτής της γραμμής.

KINHMATOΓΡΑΦΟΣ

Κάννες: Βραβείο ενάντια στη λιτότητα

Στον αριστερό Βρετανό δημιουργό Κεν Λόουτς απονεμήθηκε ο Χρυσός Φοίνικας του φετινού Φεστιβάλ των Καννών για την ταινία του «Εγώ, ο Ντάνιελ Μπλέικ».

Η ταινία αφηγείται την ιστορία ενός 59χρονου εργάτη, ο οποίος, μετά από καρδιακό επεισόδιο χρειάζεται ιατρική περίθαλψη αλλά έχει να αντιμετωπίσει τη διάλυση του βρετανικού συστήματος υγείας και μια γραφειοκρατία που τον αποκλείει από την πρόσβαση στην πρόνοια. Είναι η δεύτερη βράβευση για τον Λόουτς στις

Κάννες, μετά το έπος του για τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της Ιρλανδίας «Ο άνεμος χορεύει το κριθάρι» το 2006.

Ο Κεν Λόουτς είχε προκαλέσει πολλά ερωτηματικά με τις πρόσφατες δηλώσεις του υπέρ την παραμονής της Βρετανίας στην Ε.Ε. Παρά τα μπερδέματά του, όμως, έδειξε ότι δεν έχει χάσει την πολιτική του στράτευση. Αντίθετα άδραξε την ευκαιρία στις συνεντεύξεις και στην τελετή βράβευσης για να μιλήσει πολύ σκληρά ενάντια στις αστικές τάξεις, τις κυβερνήσεις, την ίδια τη νεοφιλε-

λεύθερη Ε.Ε. που με τη λιτότητα και τις περικοπές «καταστρέφει τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων», καταλήγοντας «Πρέπει να πω ότι ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός, ίσως και αναγκαίος», ενώ πιο πριν προειδοποίησε για τον κίνδυνο επανόδου της άκρας δεξιάς.

Πολλοί έσπευσαν να σχολιάσουν αρνητικά ότι το φεστιβάλ βράβευσε για «πολιτικοκοινωνικούς λόγους» (και όχι αισθητικούς), όπως πέρυσι είχε επιλέξει το αντιρατσιστικό «Ντιπάν». Εμείς χαιρόμαστε που διακρίθηκε ο Κεν

Λόουτς και η ταινία του για τις περικοπές και τον αποκλεισμό. Όχι μόνο γιατί ο ίδιος και το έργο του το αξίζουν, αλλά γιατί σε εποχές κρίσιμες σαν αυτή που ζούμε, μετράει η δημοσιότητα και αναγνώριση για έργα που εκφράζουν την κοινωνική πραγματικότητα χρησιμοποιώντας τα καλλιτεχνικά μέσα και εργαλεία. Η βράβευση του Κεν Λόουτς είναι έμπνευση για εκατομμύρια «Ντάνιελ Μπλέικ» που χτυπιούνται από τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης της λιτότητας και των μνημονίων.

Ο αγώνας των τυφλών

Μια σημαντική εκδήλωση οργάνωσε η Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ Μηδενική Ανοχή, με την συνεργασία του Κέντρου εκπαίδευσης και Αποκατάστασης Τυφλών, την Εθνική Ομοσπονδία Τυφλών και τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Τυφλών την Τετάρτη 18 Μάρη στον προαύλιο χώρο του πρώην Οίκου Τυφλών, στο σημείο όπου έγινε η ιστορική εξέγερση των τυφλών το 1976. Μια εξέγερση που για το αναπηρικό κίνημα έχει μείνει στην ιστορία ως «το Πολυτεχνείο των ανάπηρων».

40 χρόνια έκλεισαν όταν στις 2 Μαΐου 1976, με το σύνθημα "ψωμί, παιδεία και όχι επαιτεία", 300 περίπου άνθρωποι με προβλήματα όρασης καταλαμβάνουν τον «Οίκο Τυφλών» και με σειρά δυναμικών και οργανωμένων κινητοποιήσεων, αξιώνουν την αλλαγή του καθεστώτος διοίκησης και διαχείρισης του οποίου τον αποκλειστικό έλεγχο είχε έως τότε η Αρχιεπισκοπή Αθηνών. Οι οικότροφοι του ιδρύματος και οι συμπαραστάτες τους καταγγέλλουν δημόσια τη διοίκηση για κακοδιαχείριση και ανάληψη συμπεριφορά και υπερβαίνοντας, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, την περιθωριοποίηση των ανθρώπων με αναπηρία, διεκδικούν με συγκεντρώσεις, καταλήψεις και δικαστικούς αγώνες την παρέμβαση του κράτους, αλλά και την ενεργοποίηση των υπολοίπων πολιτών, σχετικά με τα αδιέξοδα της καθημερινής τους διαβίωσης. «Αξιώστε όλα σας τα δικαιώματα», μηνύει ο **Μενέλαος Λουντέμης** από τη μονάδα εντατικής παρακολούθησης όπου νοσηλεύεται και ο αγώνας πλέον έχει αναγορευτεί σε σπουδαία κοινωνική υπόθεση. Λίγες μέρες μετά, 20.000 και πλέον άνθρωποι δίνουν το «παρών» στο γήπεδο του Πανιωνίου εκφράζοντας έμπρακτα τη συμπάραστασή τους στους αγωνιζόμενους τυφλούς.

Με εργαλείο το ντοκιμαντέρ-ντοκουμέντο της **Μαίρης Χατζημυχάλη-Παπαλιού** «Ο Αγώνας των Τυφλών» που ολοκληρώθηκε μέσα στο 1977 και έκτοτε έκανε τον

γύρο της Ευρώπης, τα δίκαια αιτήματα των Ελλήνων τυφλών έγιναν υπόθεση όλου του πολιτισμένου κόσμου. Σαρτρ, Μποβουάρ, Φουκό, Σινιορέ, Βεργόπουλος, Πουλαντζάς, Μοντάν, Γαβράς, Ζέη, Πετρόπουλος, Φασιανός, οι πλέον επώνυμοι από τους συμπαραστάτες.

Τρία χρόνια μετά τη λήξη της κατάληψης του Οίκου Τυφλών και τη συμφωνία του Οκτώβρη '76, ολοκληρώθηκε η μετατροπή του σε Κέντρο Εκπαίδευσης και Αποκατάστασης Τυφλών.

“Δεν ξεχνιούνται”

“Η εκδήλωση είχε πάρα πολύ κόσμο, αποδεικνύοντας πως οι μεγάλες στιγμές του αναπηρικού κινήματος δεν ξεχνιούνται στην συνείδηση των αναπήρων. Φυσικά και βρέθηκε εκεί κόσμος που έζησε τα γεγονότα από κοντά”, τόνισε ο Αντώνης Ρέλλας από την Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ-Μηδενική Ανοχή.

“Ήταν πολύ μεγάλη η συγκίνηση και πριν και μετά την προβολή. Στην εκδήλωση βρέθηκαν και κυβερνητικά στελέχη όπως η Φωτίου αλλά και η ηγεσία της αναπηρικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας όπως ο Κουρουπλής και ο Βαρδακαστάνης που αναδείχτηκαν μέσα από τις μάχες εκείνης της περιόδου. Τιμούμε τους αγωνιστές του Αγώνα των Τυφλών, όμως δεν σταματάμε σε αυτό, συνεχίζουμε να διεκδικούμε και να κριτικάρουμε τις πολιτικές που στέλνουν τους ανάπηρους στον καιάδα της φτώχειας και της περιθωριοποίησης. Εμείς δεν αλλάξαμε στρατόπεδο, παραμένουμε στη μεριά των αγώνων και της διεκδίκησης χωρίς να επαναπαυόμαστε. Γνωρίζουμε πως ο αγώνας για τα δικαιώματά μας σε όλα τα επίπεδα είναι μονόδρομος. Αυτό φάνηκε και στην εκδήλωση με κόσμο να παίρνει το μικρόφωνο και να τα βάζει ανοιχτά με τις πολιτικές που στέλνουν τους τυφλούς και όλους τους ανάπηρους στο περιθώριο. Ο αγώνας συνεχίζεται”.

K.M.

Ο Άνθρωπος που γνώριζε το Άπειρο

Η βρετανική ταινία του Μάθιου Μπράουν βασίζεται στο ομότιτλο βιβλίο και ζωντανεύει την άγνωστη ιστορία του Ινδού μαθηματικού Σρινιβάσα Ραμανούτζαν, ο οποίος ήταν μια απόλυτη ιδιοφυΐα στα καθαρά μαθηματικά, αλλά η καταγωγή και η θέση του στο αποικιακό Μαδράς τον είχε καθηλώσει στη ζωή ενός ταχυδρομικού υπαλλήλου. Όταν έστειλε μερικά χειρόγραφα στον προσοδευτικό καθηγητή του Πανεπιστημίου του Κέμπριτζ Τζ. Χ. Χάρντι, αυτός εντυπωσιάστηκε και του εξασφάλισε μια υποτροφία στο κολέγιο Τρίνιτι για να μελετήσουν μαζί τις σειρές που ανέπτυξε ο αυτοδίδακτος Ραμανούτζαν.

Στη διάρκεια των σπουδών του στο Κέμπριτζ αντιμετώπισε κάθε είδους ρατσισμό από το καθηγητικό κατεστημένο που δεν ανεχόταν ότι ένας «μαυριδερός» φοιτητάκος μπορούσε να το ξεπερνάει και να ανακαλύπτει νέες σειρές και θεωρήματα. Βρισκόμαστε στο 1914 και με το ξέσπασμα του ιμπεριαλιστικού Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου ο βρετανικός εθνικισμός κλιμακώνεται επικίνδυνα με τραμπούκικες επιθέσεις σε πολίτες από τις αποικίες, αλλά και με καταστολή στους καθηγητές που αντιτάχθηκαν στον πόλεμο. Η ταινία δείχνει εθνικιστές φαντάρους να ξυλοκοπούν τον Ραμανούτζαν και τον καθηγητή Μπέρτραντ Ράσελ να απολύεται από το Τρίνιτι για την ειρηνιστική του δράση.

Χτυπημένος από φυματίωση και με αδύναμη υγεία, ο Ραμανούτζαν κατάφερε με υπεράνθρωπη προσπάθεια να ολοκληρώσει έργο που απαριθμεί σχεδόν 3900 αποτελέσματα, κυρίως ταυτότητες και εξισώσεις και να διατυπώσει συμπεράσματα πρωτότυπα και ιδιαίτερα αντισυμβατικά, όπως οι «πρώτοι αριθμοί Ραμανούτζαν» και η «συναρτήση θήτα Ραμανούτζαν», που ενέπνευσαν έναν τεράστιο αριθμό περαιτέρω ερευνών. Πέθανε μόλις 32 ετών.

Η ταινία εστιάζει στο πολιτικό και κοινωνικό υπόβαθρο της εποχής και στη σχέση με τον καθηγητή Χάρντι (Τζέρεμι Άιρονς), ο οποίος αγωνίστηκε για την στοιχειώδη αναγνώριση του Ραμανούτζαν και πέτυχε να γίνει εταίρος στο κολέγιο και στην βασιλική εταιρία. Παρολαυτά, η μαθηματική του ιδιοφυΐα αναγνωρίστηκε πολλές δεκαετίες αργότερα και στην ίδια την Ινδία.

Δήμητρα Κυρίλλου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στα 59.320 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 14.520 ευρώ που συγκεντρώθηκαν με την ολοκλήρωση του πετυχημένου τετραήμερου Μαρξισμός 2016. Μεγάλη συμμετοχή, πλούσια συζήτηση, ενθουσιασμός και μια γερή ώθηση για την οικονομική καμπάνια. Ευχαριστούμε όλες τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συμμετείχαν καθώς και τα σωματεία που ενίσχυσαν οικονομικά αγοράζοντας προσκλήσεις.

Ευχαριστούμε επιπλέον όλες και όλους που γράφτηκαν συνδρομητές Νίκος Σ., Γιώργος Μ., Δέσποινα Κ., Μυριάνθη Λ., Τζένη Φ., Φαίδωνας, Ζανέττα Λ., Γιώργος Τ., Φωτεινή Τ., Γιώργος Ρ. καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Γιώργος Τ. και Μαρία Τ. από 100 ευρώ, Γιώργος Μ., Ελένη Π., Κώστας Κ., Κατερίνα Μ., από 50 ευρώ, Γιάννης Σ., Δημήτρης Γ., Χρήστος Κ. και Λίτσα Π. από 20 ευρώ.

Συνεχίζουμε με την έμπνευση του Μαρξισμού μπροστά σε όλες τις μάχες, συνεχίζουμε με την ίδια ορμή την οικονομική καμπάνια με κέντρο τη Γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης στα τέλη Ιουνίου. Προμηθευτείτε προσκλήσεις από τώρα για σας, τους συναδέλφους και τους φίλους σας!

Γιορτή για την ενίσχυση της Εργατικής Αλληλεγγύης!

Σάββατο 25 Ιούνη, 9μμ

στον κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων (ΣΕΑ) Ερμού 134-136 (σταθμός ΗΣΑΠ Θησείο)

ΓΙΟΡΤΗ για να ενισχύσουμε την **εργατική αλληλεγγυή**

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΙΟΥΝΗ, 9μμ

Στον κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων Ερμού 134-136, Θησείο

ΦΑΓΗΤΑ, ΠΟΤΑ, ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΙΣΠΑΝΙΑ – ΕΚΛΟΓΕΣ 26 ΙΟΥΝΗ

Σκηνικό πολιτικής αστάθειας και πόλωσης

Το ισπανικό πολιτικό σύστημα απέτυχε να βρει λύση με τις εκλογές της 20ης Δεκέμβρη, και τώρα πηγαίνει σε νέες εκλογές στις 26 Ιούνη. Το πρόβλημα για τον ισπανικό καπιταλισμό ότι παρά τους έξι χαμένους μήνες, το σκηνικό σήμερα είναι πιο αβέβαιο και πιο πολωμένο σε σχέση με το Δεκέμβρη.

Η Ισπανία βρέθηκε σε πρωτοφανή κατάσταση μετά το Δεκέμβρη, που φάνηκε να τους πιάνει όλους στον ύπνο, όχι μόνο τις πολιτικές ηγεσίες, αλλά τους πάντες, από τους πολιτικούς αναλυτές και τα αφεντικά των ΜΜΕ ως τους συνταγματολόγους και το Παλάτι. Τα δυο μεγάλα κόμματα από τις αρχές της δεκαετίας του '80 είχαν σταθεροποιήσει την εναλλαγή τους στην εξουσία και δεν προέκυπτε καν το ερώτημα πώς σχηματίζονται κυβερνήσεις συνεργασίας. Ο δεξιός πρωθυπουργός **Ραχόι** απέφυγε ακόμη και την προσπάθεια να σχηματίσει κυβέρνηση, παραμένοντας στο περιθώριο μέχρι να αποτύχουν οι υπόλοιποι. Ο **Πέδρο Σάντσεθ**, του σοσιαλδημοκρατικού **PSOE**, επιχείρησε να στήσει κυβέρνηση με τους δεξιούς **Θιουδαδάνος** (Πολίτες) και την **Αριστερά** (Ποδέμος και Ενωμένη Αριστερά). Όμως, οι Θιουδαδάνος, ήθελαν μια ανοιχτή δεξιά κυβέρνηση με τη συμμετοχή του **Λαϊκού Κόμματος**. Η δε Αριστερά πρότεινε προοδευτική κυβέρνηση μειοψηφίας χωρίς τους Θιουδαδάνος.

Το ενδιαφέρον είναι ότι ενώ στην πλευρά της δεξιάς, τα πράγματα φαίνεται να έμειναν ακίνητα, στην Αριστερά η πίεση της “κυβερνητικής λύσης” οδήγησε τελικά στη συμφωνία για κοινή εκλογική κάθοδο Ποδέμος και Ενωμένης Αριστεράς (IU).

Δεν ήταν κάτι αναμενόμενο, από πολλές απόψεις. Το Ποδέμος, μέχρι και πριν ένα χρόνο, χρησιμοποιούσε τον όρο “κάστα” στον οποίο κατέτασσε και το Λαϊκό Κόμμα, και το PSOE. Μέσα από μια πορεία προσαρμογών προς τα δεξιά, τελικά πριν τις εκλογές του Δεκέμβρη έβαζε στόχο το σχηματισμό κυβέρνησης με το PSOE, αλλά με πρόεδρο τον **Πάμπλο Ιγκλέσιας** του Ποδέμος. Μετά τις εκλογές, και αυτός ο τελευταίος όρος ξεχάστηκε. Ο Ιγκλέσιας παραχώρησε την πολιτική πρωτοβουλία στον Σάντσεθ να σχηματίσει “προοδευτική κυβέρνηση”.

Από την άλλη μεριά, το πολιτικό λεξιλόγιο του Ποδέμος, από τη γέννησή του, απέφυγε μετά μανίας τη λέξη Αριστερά και την παραμικρή ταύτιση με την IU. Παρότι τα περισ-

Ο ηγέτης του Podemos, Pablo Iglesias και ο ηγέτης της Ενωμένης Αριστεράς Alberto Garçon

σότερα στελέχη του προέρχονται οργανωτικά από το Κομμουνιστικό Κόμμα (που αποτελεί τον κορμό της IU), ισχυρίζονταν ότι η Αριστερά είναι κομμάτι του “παλιού”, και προτιμούσαν να μιλάνε για “πολίτες”, “κέντρο της σκακιέρας” και άλλες τέτοιες γενικότητες.

Απόσταση

Όμως, ο Ιγκλέσιας στη διάρκεια των διερευνητικών εντολών πήρε απόσταση από τον **Ίνγκο Ερεχόν**, τον βασικό ιδεολόγο αυτής της αυτοαποκαλούμενης “λαϊκιστικής” πτέρυγας, και προχώρησε στη συμμαχία με την IU. Η ίδια η IU, παρότι σε επίπεδο λεξιλογίου, ήθελε να παρουσιαστεί στα αριστερά του Ποδέμος, ήταν ο βασικός ενδιάμεσος που πίεζε για μια κεντροαριστερή κυβέρνηση **PSOE - Ποδέμος - IU**. Με δυο λόγια, το Ποδέμος έκανε στροφή αριστερά, αλλά για να πάει δεξιά, στην αγκαλιά του **PSOE**, πιέζοντας από καλύτερες θέσεις για μια συγκύβερνηση.

Οι εξελίξεις ωστόσο είναι πιο δυναμικές, γιατί ένα ζήτημα είναι οι σχεδιασμοί των ηγεσιών, άλλο πώς τις μεταφράζει η εργατική τάξη. Απλά και μόνο η εκλογική ενότητα έχει δώσει ελπίδες σε πολύ κόσμο. Ταυτόχρονα, έχει αυξήσει την ιδεολογική πόλωση. Οι μήνες που πέρασαν μετά τις 20 Δεκέμβρη βοήθησαν να ξεκαθαριστεί το σκηνικό. Ως το περασμένο καλοκαίρι, οι Θιουδαδάνος και το Ποδέμος έμπαιναν στην ίδια κατηγορία, ως νέα κόμματα με

χαρισματικούς ηγέτες που παλεύουν ενάντια στη διαφθορά. Τώρα, οι Θιουδαδάνος αποκαλούνται δεξιά, και το Ποδέμος Αριστερά. Η καμπάνια της Δεξιάς προσπαθεί να ανεβάσει τους τόνους, χρησιμοποιώντας περισσότερο το παράδειγμα της Βενεζουέλας και λιγότερο της Ελλάδας. Ο ηγέτης των Θιουδαδάνος βρίσκεται αυτές τις μέρες στη Βενεζουέλα ελπίζοντας να συλληφθεί, αλλά μέχρι στιγμής δεν το έχει καταφέρει. Στόχος είναι να δείξουν τι είδους δικτατορίας τύπου Τσάβες... θα φτιάξουν το Ποδέμος, η IU και το PSOE αν κυβερνήσουν μαζί.

Παρά τις προσαρμογές της ρεφορμιστικής Αριστεράς, το πρόβλημα συνεχίζει να βρίσκεται στο γήπεδο της Δεξιάς. Η κυβέρνηση του Ραχόι έφτασε σε σημείο παράλυσης, από τη μια λόγω της αντίστασης, από την άλλη λόγω των αλληπάλληλων σκανδάλων. Τώρα, στη διάρκεια της υπηρεσιακής κυβέρνησης, παραιτήθηκε ο Υπουργός Βιομηχανίας και Ενέργειας, που το ονομά του βρέθηκε στις οφσώρ του **Παναμά**. Τις ίδιες μέρες, η αστυνομία συλλάμβανε τον δεξιό Δήμαρχο **Γρανάδας** για σκάνδαλα, εισέβαλε στα κεντρικά γραφεία του κόμματος στη Μαδρίτη βρίσκοντας διπλά βιβλία, ενώ όλο και περισσότερα στελέχη των Θιουδαδάνος μπλέκονται σε παρόμοιες ιστορίες. Όλοι βλέπουν ότι μια πιθανή νέα δεξιά κυβέρνηση θα ξαναβρεθεί πολύ γρήγορα στο βάλτο των σκανδάλων -μια κατάσταση που οδήγησε σε απώλεια πέντε εκα-

τομμυρίων ψήφων για τα δυο μεγάλα κόμματα την τελευταία τετραετία.

Η οικονομική κρίση είναι το μεγαλύτερο βαρίδι πάνω τους. Την περασμένη βδομάδα ήρθε στο φως αλληλογραφία του Ραχόι με τον **Γιούνκερ**, τον πρόεδρο της Κομισιόν. Ο Ραχόι υπόσχεται ότι σε περίπτωση σχηματισμού κυβέρνησης θα προχωρήσει σε περικοπές εντός του 2016, για να περιορίσει το έλλειμμα. Το χρέος του ισπανικού κράτους μόλις ξεπέρασε το 100% του ΑΕΠ, για πρώτη φορά μετά από έναν αιώνα. Το 2015 το έλλειμμα έφτασε στο 5,1%, 2ο μεγαλύτερο στην ΕΕ μετά την Ελλάδα. Παρά τις πιέσεις της ΕΕ, η κυβέρνηση Ραχόι φοβήθηκε να ανοίξει ολομέτωπη επίθεση τα τελευταία δύο χρόνια. Προτιμούσε να πουλάει το παραμύθι της ανάκαμψης και να υπόσχεται καλύτερες μέρες για όλους. Τώρα ο χρόνος τελειώνει, και επισήμως το έλλειμμα πρέπει να κατέβει στο 3,7% μέσα στο 2016. Τι θα σημαίνει μια τέτοια προσπάθεια; Περικοπές σε υγεία, παιδεία, μισθούς, συντάξεις, αλλά πρώτα και κύρια περικοπές στους προϋπολογισμούς των περιφερειών και των δήμων, κάτι που έχει συνέπειες και στις ανοιχτές κόντρες σε **Καταλωνία, Χώρα των Βάσκων** και όχι μόνο.

Ο πρώην πρωθυπουργός **Αθνάρ**, παρασκηνιακός ηγέτης της δεξιάς πτέρυγας του κόμματος, καρφώνει το Ραχόι για την αδυναμία του να περιορίσει το έλλειμμα. Προειδοποι-

εί ότι “αυτό θα οδηγήσει σε σπирάλ προβλημάτων από το οποίο θα είναι ιδιαίτερα δύσκολο να βγει κανείς”. Τους καταλογίζουν ότι πολιτικά, δεν προετοιμάζονται για τις συγκρούσεις που έχουν μπροστά τους. Η ίδια πτέρυγα του κόμματος κάνει κριτική στο Ραχόι γιατί υπέκυψε στο κίνημα και δεν προχώρησε το νόμο για απαγόρευση των εκτρώσεων, αλλά και για τους διαταγμούς του στο ζήτημα της Καταλωνίας.

Όμως, στο ζήτημα της οικονομίας, η Αριστερά πάει ακόμη πιο απροετοίμαστη. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αντικειμενικά ο καλύτερος φίλος του Ραχόι, μιας και τον έχει προμηθεύσει με το επιχείρημα ότι οι αριστερές κυβερνήσεις καταλήγουν σε φιάσκο. Από την πλευρά τους όμως, το Ποδέμος και η IU, κάνουν ότι δεν βλέπουν. Αποφεύγουν τις αναφορές στην Ελλάδα, και όταν αναγκάζονται να πουν κάτι, λένε ότι η Ισπανία είναι μεγάλη χώρα και τα ελληνικά γεγονότα δεν μπορούν να επαναληφθούν. Συνεχίζουν να υπόσχονται γενικά μέτρα αναθέρμανσης της οικονομίας, με τη γνωστή αυταπάτη ότι η ΕΕ θα πειστεί για το δίκιο. Η αριστερή πτέρυγα του Ποδέμος (η οργάνωση **Αντικαπιταλισίας** της 4ης Διεθνούς), μαζί με την IU, μάλιστα, νομίζουν ότι προβάλλοντας τις απόψεις του Βαρουφάκη και του “Plan B” για... μεταρρύθμιση της ΕΕ, λύνουν οποιαδήποτε από τις δυσκολίες. Μια πιθανή κυβέρνηση κεντροαριστεράς θα έχει μπροστά της τα ίδια ακριβώς όρια που είδε (και κατ’άπει) η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Ήδη η “κυβέρνηση της αλλαγής” στη Βαρκελώνη που ελέγχεται από την Αριστερά, συγκρούεται με τους εργαζόμενους στο μετρό, γιατί είναι “προνομιούχοι”.

Αυτό που ξέρουν όλοι είναι ότι το κίνημα στην Ισπανία δεν είναι ηττημένο. Υπάρχουν αυταπάτες ότι μια κεντροαριστερή κυβέρνηση θα κάνει “σίγουρα κάτι καλύτερο”, αλλά ξέρουν επίσης ότι είναι η αντίσταση και η οργάνωση σε εργατικούς χώρους και γειτονίες που έκοψε την όρεξη του Ραχόι και των αρπακτικών του. Θα είναι δύσκολο για μια αδύναμη συγκυβέρνηση της δεξιάς να σπάσει αυτό το κεκτημένο. Και μια κυβέρνηση με συμμετοχή του Ποδέμος και της IU θα έχει πριν από όλα να αναμετρηθεί και με τις υποσχέσεις και με τις προσδοκίες ενός κόσμου που έχει παλέψει και στην πλειοψηφία του θα ρίξει στην κάλη το ψηφοδέλτιο της αριστερής συνεργασίας.

Νίκος Λούντος

Αθήνα - πόλη ανοιχτή

Με κεντρικό σύνθημα “Αθήνα πόλη ανοιχτή, πόλη της αλληλεγγύης στους πρόσφυγες”, σωματεία, δημοτικές κινήσεις, πρόσφυγες και αλληλέγγυοι μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ, οργανώνουν την Πέμπτη 9 Ιούνη στις 5μμ συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Πλατεία Δημαρχείου, (οδό Αθήνας), την ώρα που συνεδριάζει το Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας. Απόφαση συμμετοχής έχει ήδη πάρει η Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας, ο σύλλογος ΣΕΥΠ ΕΟΠΥΥ - ΠΕΔΥ Αττικής, ο Σύλλογος Εργαζομένων νοσοκομείου Αγ. Σάββας, ενώ το επόμενο διάστημα η πρόταση για κινητοποίηση θα συζητηθεί και με άλλες γενικές συνελεύσεις και συσκέψεις εργαζομένων.

Η εκκένωση του κατελημμένου παλιού σχολείου των Εξαρχείων όπου φιλοξενούνται πρόσφυγες επιδιώκεται από τη Δημοτική Επιτροπή Παιδείας (ΔΕΠ) της 1ης Κοινότητας του Δήμου Αθηναίων, η οποία αποφάσισε ξαφνικά τη δημιουργία Κέντρου Αειφόρου Ανάπτυξης στο κτίριο αυτό. «Αυτή η απόφαση δίνει άλλοθι για την εκκένωση του κτιρίου», μας είπε ο Πέτρος Κωνσταντίνου Δημοτικός Σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας. «Η πρωτοβουλία που άνοιξε το σχολείο το είχε διεκδικήσει δημόσια στο Δημοτικό συμβούλιο και τότε δεν είχε ειπωθεί τίποτα από την πλευρά της Δημοτικής Αρχής για αξιοποίηση του κτιρίου. Εμείς διαφωνούμε κάθετα με αυτή την επιλογή και διεκδικούμε να παραμείνει όχι μόνο το συγκεκριμένο κτίριο ως χώρος φιλοξενίας προσφύγων αλλά να ανοίξουν και άλλοι χώροι. Αυτό το αίτημα θα είναι κομμάτι της κινητοποίησης που οργανώνουμε μαζί με σωματεία, πρόσφυγες και αλληλέγγυους στις 9 Ιούνη».

Στρατόπεδα

“Με την εφαρμογή της επαίσχυντης συμφωνίας ΕΕ και Τουρκίας για το προσφυγικό, οι κρατήσεις στα hot spots και οι απελάσεις από την Ελλάδα, είναι σε εξέλιξη όπως και η προσπάθεια γκετοποίησης με την κατασκευή στρατοπέδων απομονωμένων από τον αστικό ιστό, ελεγχόμενων και κλειστών, με απαράδεκτες συχνά συνθήκες διαβίωσης”, αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ για τις 9 Ιούνη.

“Προτάσσουμε την συλλογική ταξική αλληλεγγύη απέναντι στις λογικές της φιλανθρωπίας και της διαχείρισης από ιδιώτες αυτού που ονομάστηκε «προσφυγικό ζήτημα».

Αντασώμαστε στις ρητορικές μίσους και στις εκφράσεις τους από τους μόνιμους υποστηρικτές του συστήματος, τις φασιστικές οργανώσεις και τα παρακλάδια τους. Δεν θα επιτρέψουμε τα ναζιστικά τάγματα εφόδου της Χρυ-

στής Αυγής να ξαναεμφανιστούν στις γειτονιές.

Απαιτούμε και διεκδικούμε τα δικαιώματα στο άσυλο, τη στέγαση, τη μετακίνηση, την υγεία και την εκπαίδευση των προσφύγων –μεταναστών. Δηλαδή τα θεμελιώδη και τα αυτονόητα σύμφωνα με όλες τις συνθήκες και τις διακηρύξεις του λεγόμενου πολιτισμένου κόσμου, για τη ζωή και την αξιοπρέπεια.

Για να σταματήσει και να ανατραπεί η πολιτική αυτή, απαιτούμε τώρα από το Δήμο της Αθήνας και από τα συναρμόδια υπουργεία:

- Να ανοίξουν άμεσα και να λειτουργήσουν ως χώροι φιλοξενίας κλειστά ξενοδοχεία, κτίρια υπηρεσιών που δεν λειτουργούν και άλλοι διαθέσιμοι δημόσιοι χώροι, όπως τα κλειστά νοσοκομεία (Γενικό Πατησίων, Πολυκλινική, ΙΚΑ).
- Όχι στη μετατροπή του Ελαιώνα σε κέντρο κράτησης και γκέτο.
- Μαζικές προσλήψεις τώρα και διορισμοί μονίμων σε σχολεία και νοσοκο-

μεία, βρεφοκόμων, κοινωνικών λειτουργών, μαγείρων, διερμηνέων και υπαλλήλων στις κοινωνικές υπηρεσίες του Δήμου Αθηναίων (Βρεφοκομείο, ΚΥΑΔΑ, Καθαριότητα κλπ).

- Να παρέχεται περίθαλψη από τα δημόσια νοσοκομεία σε όσους και όσες έχουν ανάγκη. Εκτός από την πρωτοβάθμια περίθαλψη, να αντιμετωπίζονται και τα περιστατικά που χρήζουν εξετάσεων, θεραπειών και επεμβάσεων.

- Να εγγραφούν σε βρεφονηπιακούς σταθμούς και νηπιαγωγεία τα παιδιά των προσφύγων για να φοιτήσουν την επόμενη σχολική χρονιά και να μην υπάρξει καμιά συγχώνευση-κατάργηση νηπιαγωγείο ή άλλης σχολικής μονάδας. Να δημιουργηθούν τάξεις υποδοχής σε δημοτικά και γυμνάσια ώστε να εγγραφούν και να φοιτήσουν τα ανάλογης ηλικίας παιδιά.

- Δωρεάν μετακίνηση των προσφύγων και όλων των απόρων στα συγκοινωνιακά μέσα”.

‘Όχι νέες “Αμυγδαλέζες”

Τα δημερώματα της Τρίτης 24/5, την ώρα που κοιμούνταν οι πρόσφυγες, η αστυνομία ξεκίνησε την επιχείρηση διάλυσης του καταυλισμού της Ειδομένης. Η ΕΛ.ΑΣ αφού απομάκρυνε κάμερες, φωτογράφους και δημοσιογράφους (εκτός της ΕΡΤ) καθώς επίσης και αλληλέγγυους και εθελοντές, κινητοποίησε εκατοντάδες άνδρες των ΜΑΤ ακόμα και από την Αττική για μία υποτιθέεται «μη βίαιη εκκένωση». Έτσι κάποιες εκατοντάδες πρόσφυγες εξαναγκάστηκαν «οικειοθελώς» με τη συνοδεία των ΜΑΤ να μπουν στα λεωφορεία.

Όπως είπε ο εκπρόσωπος του Συντονιστικού Οργάνου για το Προσφυγικό, Γιώργος Κυρίτσης, «υπάρχουν επτά στεγασμένοι χώροι και δύο με σκηνές που είναι επαρκείς και αξιοπρεπείς για να διαμείνουν οι πρόσφυγες». Το πόσο αξιοπρεπείς θα είναι αυτοί οι χώροι το μαρτυρούν οι ίδιοι οι πρόσφυγες που έχουν αρχίσει να ξεσηκώνονται από το Ελληνικό και το Σχιστό μέχρι τη Λάρισα και την Καβάλα.

Σε απεργία πείνας και κινητοποίηση κατέβηκαν την περασμένη εβδομάδα πάνω από 400 πρόσφυγες που βρίσκονται στο στρατόπεδο στο Σχιστό. Όπως καταγγέλει η ΚΕΕΡΦΑ σε ανακοίνωσή της “η διοίκηση του στρατοπέδου αποφάσισε να απαγορεύσει την είσοδο και έξοδο σε όλους μετατρέποντας το σε κέντρο κράτησης. Προηγήθηκε παρεμπόδιση του φορτηγού που έφερε τα φαγητά προς διανομή πριν από περίπου δύο ώρες. Οι πρόσφυγες καταγγέλλουν τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης στο χώρο, τη λήξη των χαρτιών τους που τους εκθέτει σε συλλήψεις από την Αστυνομία, το κλείσιμο των συνόρων με την συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας... Θυμίζουμε ότι ειδικά για το Σχιστό υπήρξε δέσμευση προς τους Δημάρχους ότι δεν πρόκειται να μετατραπεί σε κλειστή δομή”.

Καταγγελία

Καταγγελία για το στρατόπεδο συγκέντρωσης Εσκή - Καπού στην Καβάλα έκανε τοπική πρωτοβουλία πολιτών που αναφέρει “Στην Καβάλα που έχει δυο άδεια νοσοκομεία, άδεια στρατόπεδα, άδειες καπναποθήκες, άδεια εργοστάσια, επιλέχθηκε ένας χώρος που βρίσκεται στην μέση του πουθενά παλιός σκουπιδότοπος, ανάμεσα σε νταμάρια για να “φιλοξενηθούν” 290 πρόσφυγες στην μεγάλη τους πλειοψηφία γυναίκες και παιδιά. Πρώτες ανάγκες για έναν απλό καφέ ή γάλα για τα παιδιά σημαίνει ένα ταξίδι 8 χλμ τουλάχιστον με τα πόδια πηγαίνελα στον εγγύτερο οικισμό. Τους έκρυσαν σε μια βουνοπλαγιά, ανάμεσα στα πουρνάρια και στα φίδια, μακριά από κάθε κατοικημένη περιοχή. Απαιτούμε να κλείσει ΤΩΡΑ το Εσκή-Καπού που αποτελεί ΝΤΡΟΠΗ για την ιστορία της πόλης μας με τις προσφυγικές της καταβολές και τις αποδεδειγμένες ανθρωπιστικές ευαισθησίες των πολιτών της”.

Διαμαρτυρία στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Λάρισας πραγματοποιήσαν στις 17/5 πρόσφυγες από τον καταυλισμό Κοτσόχερο. Εφεραν μάλιστα μέσα σε γυάλινα δοχεία φίδια και σκορπιούς, σαν απόδειξη των άθλιων συνθηκών διαβίωσης. “Στο μεταξύ αίσθηση προκάλεσαν οι παρεμβάσεις αλληλέγγυων αλλά και φορέων, περιγράφοντας άθλιες συνθήκες διαβίωσης, ανύπαρκτη υγειονομική περίθαλψη και δεκάδες κρούσματα γαστρεντερίτιδας και ουρολοιμώξεων, κάνοντας λόγο για «στρατιωτικοποίηση» του προσφυγικού, συνθήκες «Νταχάου και Μακρονήσου», και μιλώντας για ένα χώρο εξόντωσης του ανθρώπου «τον οποίο κρύβει και αποσιωπά η δημοτική αρχή», ζήτησαν την κατάτμηση του στρατοπέδου, το κλείσιμο του καταυλισμού και τη μεταφορά των προσφύγων εντός του κοινωνικού ιστού της πόλης”, όπως αναφέρει το thessalia-news.gr

Κατερίνα Θωίδου